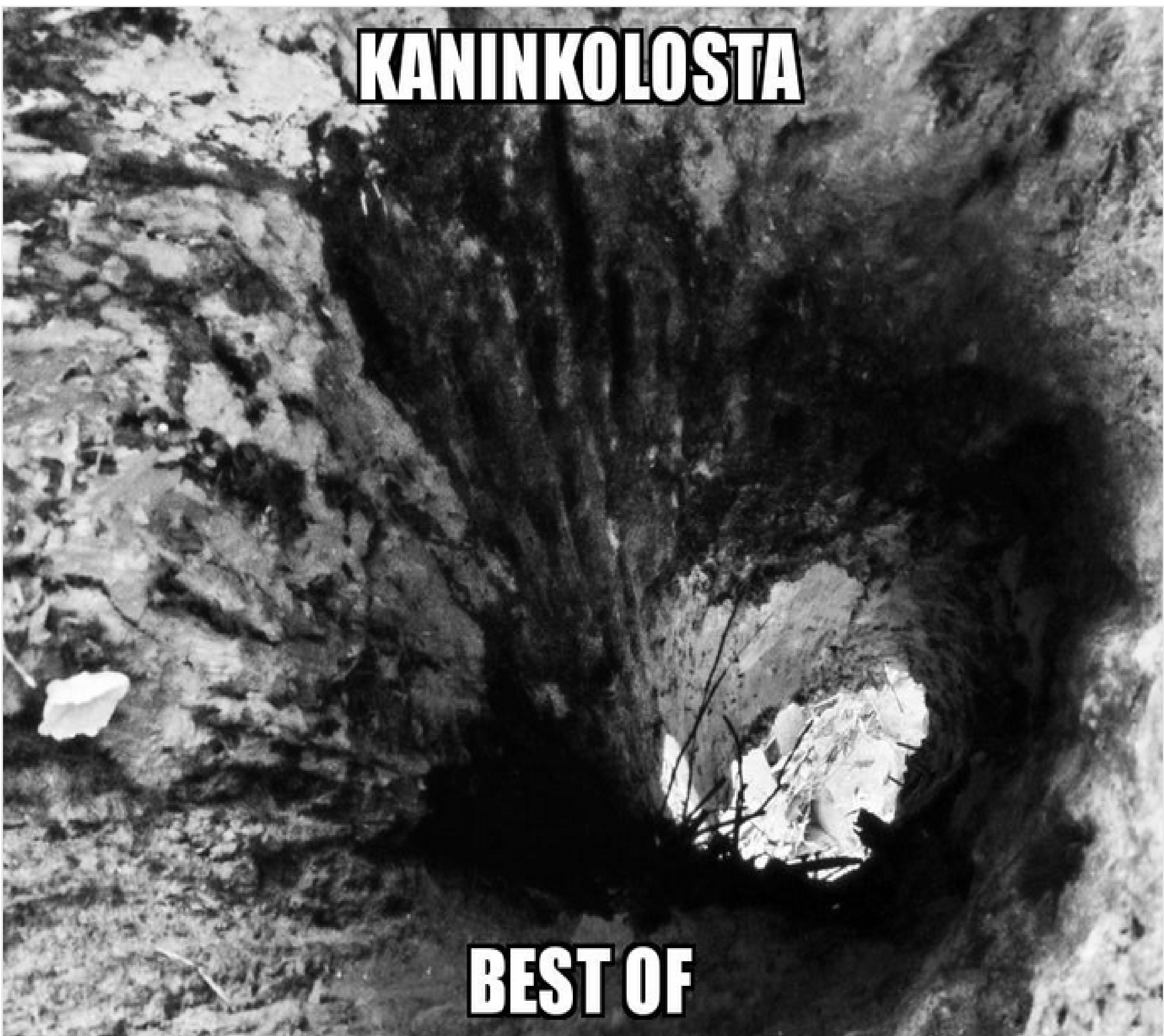

KANINKOLOSTA
BEST OF

Kirjailija: Ebolakani - http://ebolakani.blogspot.com
Versio: 1.0
Julkaisia: internet
Kansikuva: http://thebeaconsglare.wordpress.com/2012/03/28/down-the-rabbit-hole/
Kansikuvan tekstit: http://www.quickmeme.com/make/
Kustantaja: ?
Julkaistu: 2014
Kieli: Suomi
Tuotemuoto: digitaalinen
ISBN10: -
ISBN13: -
EAN: -

Esittely

Eurooppalaisen veronmaksajan tarpeisiin suunniteltu oppikirja esittelee kansantalouden perusteoriat ja käsitteet ymmärrettävästi ja selkeästi. Kirjassa esitetyt kansantaloustieteen teoriat ovat rajoitettu alueeseen, jonka tunteminen on välttämätöntä pyrittäessä taloudellisten ilmiöiden ymmärtämisen polulle.

Tämä kirja käyttökelpoinen monissa tarkoituksissa, niin pääsykokeissa, perusopinnoissa kuin itseopiskelussakin. Lisäksi se soveltuu kurssikirjaksi kansantaloustieteen perusopintoihin niihin yliopistojen koulutusohjelmiin, joissa kansantaloustiede on sivuaineena.

Alkusanat

Uusliberalismi tarkoittaa utopistista **retoriikkaa**, jonka ainoana tarkoituksena on (rahalla) hallitsevan luokan vallan palauttaminen.

Tämän kirjan tarkoituksena on osoittaa uusliberalismin olevan vain-ja-ainoastaan epämääräinen paletti järjettömiä epäloogisuuksia, joilla yhteiskunta saadaan muokattua Neofeodaaliseksi (synonyymi Plutokratialle).

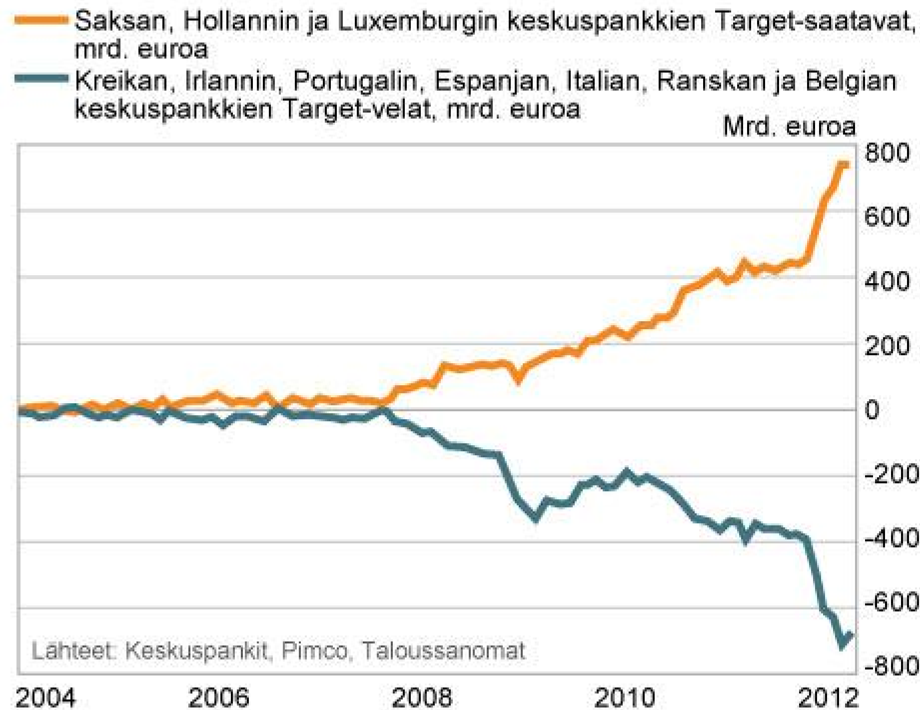
Kirjan sisältö on koottu Kaninkolo -blogissa vuosien 2010 – 2014 välisenä aikana julkaistuista blogimerkinnöistä.

Sisällysluettelo

- Tervetuloa euvostoliittoon!
- (Pardon my France.)
- Cuplatonit nenään!
- Ja tämä tässä, oi rakas euvostoliittolainen veronmaksaja, on nerokasta!
- Mistä kuviossa kiertävä raha on peräisin?
- Tämä "kriisi" tapahtuu siksi, koska joku haluaa jotain
- Kapitalismi on vttumainen järjestelmä
- Tieteisfiktiivisiä talouspoliittisia suosituksia
- 2000-luvun luokkasota
- EKP:n rahapolitiikan keskipitkän tai pitkän aikavälin strategia (osa 5)
- Jokaiselle yrittäjälle oli tehty lobotomia
- Makrotaloudellisesti ajatellen täydellisen epätoivoisessa tilanteessa
- Ilman velkaa ei ole rahaa. Ilman rahaa ei ole taloutta, verotuloja, työtä ja niin edelleen
- Ups. Oho. Mikäs se sieltä löytyikään?
- Miksi niin muovikapseli?
- Yksityistäminen on hieno asia
- Kumipääidea
- Herra Kani julistaa
- Eräänlaisia spontaaneja hyperinflaatio tapauksia
- Kaikella rahalla on olemassa täsmälleen yksi suunta: takaisin pankkiin
- Järjettömyyden multihuipennus
- Ei muuten mikään yllätys, vai oliko?
- Ensimmäiseksi tapahtuu ihmisen tietoinen päätös kävellä pankkiin
- Mahtavaa! Eiku... anteeksi
- Kannustaa niin muaan prkeelesti. Vol. 5
- Eurooppaa ravisteleva taloudellinen kriisi on täysin suunniteltu
- Herra Kysymysmerkki
- Elekää ny viittikö kusettaa vanhaa
- Lakisääteisiä rahareikiä
- Otsat hiessä
- Saunatonttu
- *VAROITUS*
- Voi kyllä. Sen se juuri teki.
- Juu, kyllä. Se on näin helppoa. Se on näin yksinkertaista
- Nykyajan Gosplan
- Hävisimme sodan lainasopimus kerrallaan
- Maailman kuuluisin brändi: dollari
- Järjestelmä toimii täsmälleen niin kuin se on suunniteltukin
- Suuri ja armoitettu "kilpailukyky"
- Väitätkö, että Suomen (keskus)pankki on väärässä?
- Tämä on kerta kaikkiaan huima suoritus!
- Legendaarinen esimerkki taloustieteen eeppisestä epäonnistumisesta
- "Kestävyysvajeena" kerrotun valheen ainoa tarkoitus
- Mutta enemmistö yrittäjistä taitaa tämän jo tietääkin?
- Viimeinen muuttuja ja sitten loppukaneetti
- Joulutervehdys
- Miten paljon pankki voi lainoja omaan lukuunsa myöntää?
- Tosiasiassa euro onkin ulkomainen valuutta
- Nuo lainausmerkit eivät muuten ole tuossa mitenkään vahingossa
- Kysymyksesi on johdatteleva. En vastaa siihen
- Yksi sana

Tervetuloa euvostoliittoon!

[Saksaa jo hirvittää, Suomi maksaa mukisematta:]

Lainataanpas herra Saarenheimoa. Hän kun kykenee (ainakin hieman) selittämään yllä olevaa käppyrää: [Suomen Pankki ei tue salaa kriisimaita]

> ...
> *Suomen Pankin maksujärjestelmäsaatavat syntyvät, kun Suomen Pankin vastapuolet eli Suomessa toimivat pankit tallettavat ylimääräisiä varojaan Suomen Pankkiin. Tällaisia talletuksia Suomen Pankissa oli helmikuun lopussa noin 50 miljardia euroa. Summa on lähellä Suomen Pankin maksujärjestelmäsaatavia, mikä ei ole sattumaa.*
> ...
> *Olennaista on ymmärtää, että tähän maksujärjestelmäsaamisten muutokseen ei sisälly mitään Suomen Pankin tekemää erillistä päätöstä tai varallisuuden siirtoa.*
> ...

Totta joka sana!. Tämä "varallisuuden" siirtely (joka käppyrässä näkyy) ei vaadi minkäänlaista erillistä toimenpidettä Suomen (keskus)pankilta. Syy tähän löytyy euvostoliiton keskuspankista.

Target 2 -järjestelmässä tilisiirrot kuitataan euvostoliiton keskuspankin tulostamalla "keskuspankkirahalla". Tämä "keskuspankkiraha" lainataan euvostoliiton keskuspankilta. Tästä syystä euvostoliiton keskuspankin tasolla lainojen ja velkojen summa on tasan nolla. Mutta tämä ei pidä paikkansa paikallisten keskuspankkien tai pankkien tasolla.

Kaikessa yksinkertaisuudessaan Suomen (keskus)pankin vastaanottamat 50 miljardia euroa onkin jonkun muun euvostoliittolaisen pankin velka euvostoliiton keskuspankille (tietenkin oman paikallisen keskuspankin kautta)! Näin ollen käppyrässä näkyvä noin 800 miljardia euroa onkin... rumpujen pärinää... riski, jonka vastuu jakaantuu koko euvostoliittoon euvostoliiton keskuspankin pääoma-avaimen perusteella.

Ilmeisesti Suomen (keskus)pankin pääoma-avain on 1,8%. (Pikainen laskutoimitus.) Näin ollen Target 2 -järjestelmän (mahdollisista) tappioista noin 14,4 miljardia lepää Suomen (keskus)pankin hartioilla.

Selvä? Selvä. Eteenpäin!

Taloussanomat - Pankkiiri: Rahan lotraaminen pankeille pitää lopettaa

> *EKP on myöntänyt pankeille yli 1 000 miljardia euroa kolmevuotista lainaa, jonka tarkoituksena on turvata markkinoiden likviditeetti pahimpina aikoina.*

Näiden lainojen riski jakaantuu täsmälleen samalla tavalla kuin Target 2:ssa eli pääoma-avaimen perusteella. Lasketaanpas... (niks, naks ja poks) tämä tekee noin 18 miljardia.

Osaatko arvata kuka viimekädessä takaa edellä mainitut summat (yhteensä ~32 miljardia)?

Vedä syvään henkeä ja ota hyvä asento. Oletko valmis? OK. Vastaus on Sinä. Juu-juu. Luit täysin oikein. Sinä, oi euvostoliittolainen veronmaksaja, takaat edellä mainitut summat.

Mitäh! Etkö usko? Lue.

Euvostoliiton jäsenmaiden keskuspankit "omistavat" euvostoliiton keskuspankin. Yksittäisen kansallisen keskuspankin, esimerkiksi Suomen (keskus)pankin, riskit ja voitot lasketaan euvostoliiton keskuspankin pääoma-avaimen perusteella. Eli Suomen (keskus)pankki takaa euvostoliiton keskuspankin toilailut.

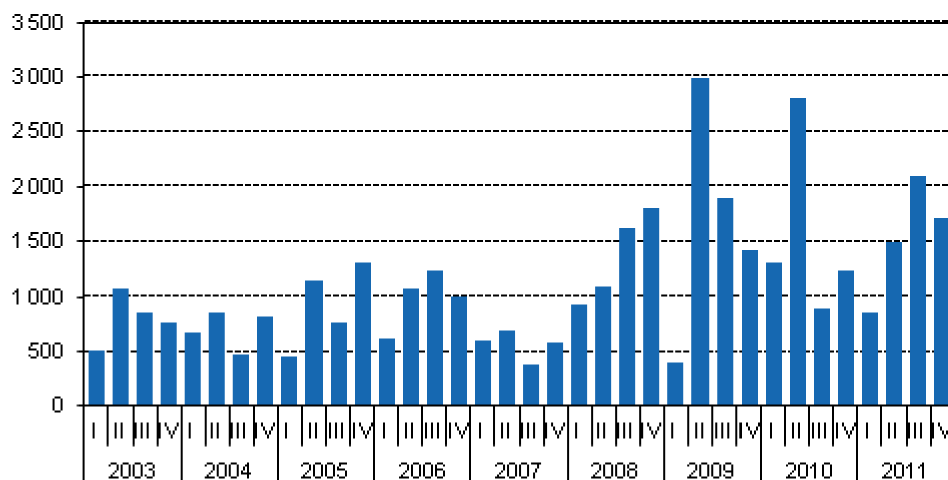
Noh, osaatko arvata kuka takaa Suomen (keskus)pankin toilailut? Suomi.fi - Valtion virastot ja laitokset

> *Suomen hallitusmuodon mukaan Suomen Pankki toimii eduskunnan takuulla ja hoidossa.*

Kaikessa yksinkertaisuudessaan tämä tarkoittaa seuraavaa: Mikäli se jolle euvostoliiton keskuspankki on edellä mainitut summat lainannut, ei jostain kumman syystä kykene sitä takaisin maksamaan, katetaan tappiot Sinulta kerättävillä verotuloilla. Mikäli Sinulta kerättävät verotulot eivät näitä vastuita kata, niin ne kerätään lapsiltasi, lapsenlapsiltasi ja niin edelleen.

Eikä tässä vielä kaikki! Ei tietenkään. Ei tämä nyt näin helppoa ole.

[Tilastokeskus - Valtion takauskanta 24,2 miljardia vuoden 2011 lopussa]

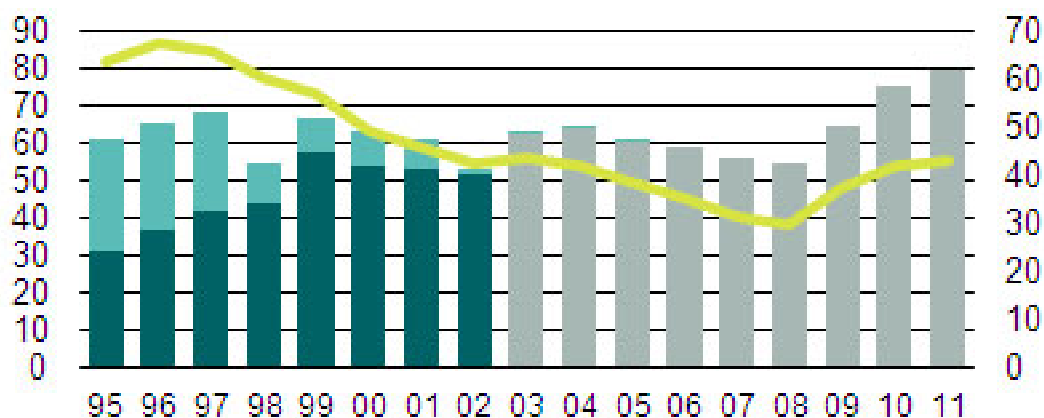

> *Valtion takauskannasta 49 prosenttia muodostuu yrityksille myönnetyistä takauksista. Asuntoyhtiöille myönnettyjä takauksia on 29 prosenttia ja kotitalouksille myönnettyjä 13 prosenttia takauskannasta. Loput 9 prosenttia valtion takauskannasta jakautuu rahoitus- ja vakuutuslaitosten, ulkomaiden sekä julkisyhteisöjen kesken.*

[Yle - Kriisirahastoratkaisun Suomi-vastuut - tuliko lisäystä?]

> *... Mauri Pekkarinen laskee, että päällekkäisten EVM:n ja ERVV:n yhteistaakka Suomelle on näiden lukujen valossa jo yhteensä ainakin 21 miljardia euroa.*

[Valtionkonttori - valtionvelan kehitys]:

Nämä kaikki kolme ovat täsmälleen samanlaisia kuin Target 2 ja LTRO. **Sinä takaat ne!** Ja mikäli Sinun verotuloillasi ei näitä kyetä korvaamaan, niin lapsesi tekevät sen... ja niin edelleen.

Ja mikä parasta: ennen kuin euro voidaan kuluttaa, se täytyy lainata (korolla tietenkin). Eli ennen kuin valtio voi verottaa yhtään euroa keneltäkään, on jonkun mentävä pankkiin, lainattava sieltä rahaa ja kulutettava se kiertoon.

Tämä tässä, oi rakas euvostoliittolainen veronmaksaja, on "klassista" velkaorjuutta.

Tervetuloa euvostoliittoon!

P.s
Mikäli vaikkapa 30% näistä vastuista realisoituisi maksettavaksi (32 + 42,2 + 21 + 79,6 = 174,8) tarkoittaisi tämä noin 52 miljardia euroa. Ottaen huomioon nykyisen kierrossa olevan rahamäärän sekä kansalaisten velkataakan, niin tämä tarkoittaisi kuoliniskua. Siis sellaista kuoliniskua, jonka Kreikka on jo saanut.

(Pardon my France.)

13 sivua Kreikasta: ”Saneeraukseen”

> *SAK:n ekonomistit uskovat, ettei kansallinen pankkien pääomitusoperaatio toimi silloin, kun pääomitettavana on monikansallinen suurpankki. Tällaisten pankkien pääomitus olisi ekonomistien mukaan paras hoitaa eurotasolla, vakausrahastojen kautta.*
> *...*
> *Pamfletissa todetaan, että euron kriisin taustalla on EMU:n rakenteelliset ongelmat. Nämä ongelmat eivät ratkea euroalueen yhteisellä finanssipolitiikalla, kuten yhteisellä velkakirjalla. Tällöin eteläisen Euroopan taloudenhoito muuttuisi liian helpoksi, kun vauraat euromaat takaisivat varattomien velkoja.*

Itse pamfletti löytyy täältä: SAK:n ekonomistit: Euroalueen syvä taantuma voidaan yhä välttää

Yksinkertaisuudessaan SAK:n ekonomistit toivoisivat euvostoliiton vakausvälineiden (ERVV ja EVM) muuntamista pankeiksi, joilla olisi euvostoliiton keskuspankin takaus. Tällä tavoin vakausvälineet voitaisiin "vivuttaa" vähintään kymmenkertaisiksi jolloin ne (vakausvälineet) kykenisivät pääomittamaan (liike)pankkeja, ostamaan valtioiden velkakirjoja jälkimarkkinoilta sekä tarjoamaan vakuuksia valtioille myönnettäville lainoille. Tällä tavalla esimerkiksi PIGS-maiden velkojen uudelleenjärjestelyistä aiheutuvat luottotappiot eivät laukaisisi finanssikriisiä.

Esitetäänpäs kolme kysymystä.

Ensinnäkin, voiko velkaantumisesta johtuvaa ongelmaa korjata velalla?

Toiseksi, alentaako pankkien pääomittaminen yksityisten, yritysten, kuntien jne. velkataakkaa millään tavalla?

Kolmanneksi, korjaako tämä millään tavalla euvostoliiton rahajärjestelmän valuvikaa? Tiedämme varsin hyvin, että jokaiseen kysymykseen vastaus on suora, tyly ja yksinkertainen ei.

Eikä tässä vielä kaikki. Ainoastaan talouspapit kykenevät pitämään normaalina sitä, että koko taloutta (tai maata) voidaan kiristää rahalla:

> ***Euroalueen hajoaminen lisäisi epävarmuutta koko Euroopassa ja johtaisi hallitsemattomaan pääomapakoon Etelä-Euroopan maista. Se räjähdyttäisi nytkin korkeat työttömyysluvut kestämättömiksi ja romahduttaisi elintason.***

Mikäli esimerkiksi Italian sairaaloiden, vedenpuhdistamoiden tai vaikkapa infrastruktuurin ylläpito on kiinni pääomasta, joka voi yksinkertaisesti paeta maasta ja romauttaa työllisyyden sekä elintason, on koko järjestelmässä jotain niin perustavanlaatuisesti päin vttua, ettei toista. (Pardon my France.)

Eikä tässäkään vielä kaikki!

> *Liiallisiin budjettien alijäämiin puututaan tiukentamalla ja automatisoimalla sanktiointia. Menettely koskee sekä budjettien alijäämiä että valtionvelkaa.*

Jo nyt valtioiden alijäämiä rajoitetaan 3% BKT:sta. Joten miten-ja-kuinka valtiot elvyttävät taloutta eli voivat huolehtia kokonaiskysynnän riittävästä tasosta? Ei mitenkään! Eivätkä (automaattiset)sanktiot helpota tätä hommaa millään tavalla.

Tämä koko pamfletti (Kreikan velkojen uudelleenjärjestelyä sekä syvempää finanssipolitiikan koordinaation tarpeettomuutta lukuun ottamatta) on merkityksetöntä huulien heiluttelua. Abysmaalista jälkijättöisyyttä.

Emme tarvitse vakausvälineitä. Meillä on keskuspankit.

Emme tarvitse lisää velkaa. Meillä on jo sitä aivan tarpeeksi.

Emme elä yli varojemme tai hoida talouttamme huonosti. Ilman velkaa meillä ei ole taloutta!

Meillä ei voi olla kestävää taloudenpitoa, koska kaikki raha on velkaa.

Meillä on vain yksi ongelma ja se on rahan syntymekanismi:

> *Ennen kuin euro voidaan kuluttaa, se täytyy lainata (korolla tietenkin).*

Kaikki muu on vain oiretta tästä. Paranna sairaus ja oireet katoavat.

Cuplatonit nenään!

OECD:n toimenpiteet nostaisivat elintasoamme noin 13%

Suositellut toimenpiteet:

1. *Työntekoon liittyvän verokiilan loiventaminen (=pienempi ansiotuloverojen progressio)*
2. *Eläköitymisiän nostaminen*
3. *Aktiivisten työvoimapoliittisten toimenpiteiden tehostaminen (=enemmän rahaa aktiivisiin työvoimapoliittisiin toimiin)*
4. *Työttömyysturvan rationailisointi (=ansiosidonnaisen työttömyysturva-ajan lyhentäminen ja loiventaminen)*
5. *Irtisanomissuojan muutokset niissä maissa, joissa irtisanomissuoja on kohtuuton*
6. *Sisämarkkinoiden tehostaminen tavaroiden osalta (??)*

Yhdelläkään edellä mainitulla toimenpiteellä ei ole mahdollista kasvattaa elintasoa millään tavalla! Miksi? Ällistyttävän yksinkertaista:

Velka = Ostovoima = Työpaikka

OECD:n ehdotukset eivät ole mitään muuta kuin oireen hoitoa. **Itse sairauteen, eli rahan syntymekanismiin, ei puututa millään tavalla**. Tästä johtuen nämä ehdotukset ovat vain uusliberalistisia aivopieruja, joilla ei saada aikaiseksi yhtään mitään muuta kuin yhteiskuntajärjestelmän degeneroitumisen Neofeodaaliseksi (synonyymi Plutokratialle).

Herra Kani suosittelee OECD "asiantuntijoille" Cuplatonin ottamista nenän kautta. Kuusi tippaa molempiin sieraimiin. Kyllä vaiva sitten helpottaa.

Ja tämä tässä, oi rakas euvostoliittolainen veronmaksaja, on nerokasta!

Tiedämme, että Kreikka, Irlanti, Latvia sekä Liettua ovat jo konkurssissa. Perässä on tulossa Italia, Espanja sekä Portugali. Tiedämme myös, miksi näiden maiden taloudet ovat täysin säpäleinä (velkapyramidiponzihuijaus). Ja tiedämme myös mitä tällainen täysin keinotekoisesti aiheutettu kaaos aiheuttaa: Verkkomedia - Talouskasvun vaatimus, taantuma ja "kestävä kehitys"

> *Hollantilainen tutkija Merijn Knibbe ottaa esiin Baltian maat talouskurin kokeiluvaltioina, ja erityisesti Liettuan. Knibben mukaan tilastot näyttävät, että talouskuri olisi laskenut työttömyyttä Liettuassa – mutta kyseessä on tilastoharha.* ***Työttömyyden lasku johtuu pääasiassa siitä, että suurin osa kynnelle kykenevistä liettualaisista on äänestänyt jaloillaan ja lähtenyt maasta. Myös Latvia on rajun väestökadon kourissa: arviolta 13 % koko maan väestöstä on jo lähtenyt ulkomaille, pakoon IMF:n "loistavia tuloksia".***

Taloussanomat - Nuorisotyöttömyyden aikapommi tikittää jo

> *...*
> *Kuvaavaa Espanjan tilanteelle on, että ennen huonossa asemassa olleita tuhateurolaisia kadehditaan. Tuhateurolaiseksi kutsutaan espanjalaisia nuoria, jotka saavat valmistuttuaan palkkaa tuhat euroa kuukaudessa.*
> *...*
> *Ihmiset ovat alkaneet pyörittää omaa pikkubisnestä tai suunnittelevat muuttoa ulkomaille,*
> *...*

Niinpä niin. Talouden syöksykierre aiheuttaa maastamuuttoa. Kaikki kynnelle kykenevät muuttavat pois maasta.

Muistatko tämän? Työntekijöiden liikkumiselle yhä esteitä EU:ssa – 13/07/2010

> *Komission julkaiseman raportin mukaan luvut osoittavat, että eurooppalaiset eivät vielä riittävän innokkaasti käytä oikeuttaan työskennellä missä tahansa EU:n alueella.* ***Työvoiman vapaa liikkuvuus on yksi EU:n sisämarkkinoiden keskeisimmistä eduista ja avain sen menestykseen.***

Ja nyt tämä "avain menestykseen" on kääntymässä lukossa ja aukaisemassa ovet ennennäkemättömään sisäiseen devalvaatioon.

Kyllä. Luit täysin oikein.

Taloudellinen ahdinko ajaa miljoonat ja taas miljoonat ihmiset etsimään töitä hinnalla millä hyvänsä, mistä maasta tahansa. Ja mikään ei laske palkkoja niin tehokkaasti kuin täysin hallitsematon sekä **laillinen** työperäinen maahanmuutto.

Kanada, UK ja varsinkin ameriikan ihmemaa ovat toteuttaneet juuri tätä samaa "työpolitiikkaa" varsin onnistuneesti viimeisen kolmenkymmenen vuoden ajan. Tulokset ovat päätä huimaavat.

Mutta ei tässä vielä kaikki.

Euvostoliiton komissio on päättänyt avata pari muutakin ovea. Ilmeisesti ihan vain varmuuden vuoksi.

EUROPEAN COMMISSION - Proposal for a COUNCIL DECISION - 2012/0076 (NLE) (PDF)

> *... freedom of movement for workers between the Union and Turkey is to be secured by progressive stages.*
> *...*
> *This proposal for coordination of the social security systems of the Member States and Turkey will replace Decision No 3/80. The proposal is modelled almost identically on the package of six draft Association Council Decisions, respectively Stabilisation and Association Council Decisions, in respect of Algeria, Morocco, Tunisia, Croatia, the former Yugoslav Republic of Macedonia and Israel, …*

Kammottava Suomennos:

> *... työvoiman vapaa liikkuvuus Turkin ja euvostoliiton välillä varmistetaan asteittain.*
> *...*
> *Tämä ehdotus sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta Turkin ja jäsenvaltioiden kanssa korvaa päätöksen No 3/80. Tämä ehdotus on muotoiltu lähes identtisesti kuuden muun vakautus-ja assosiaationeuvoston päätösten osalta, koskien Algeriaa, Marokkoa, Tunisiaa, Kroatiaa, entisen Jugoslavian tasavallan Makedoniaa sekä Israelia, …*

CEPS - Whose Citizenship to Empower in the Area of Freedom, Security and Justice? - The Act of Mobility and Litigation in the Enactment of European Citizenship (PDF)

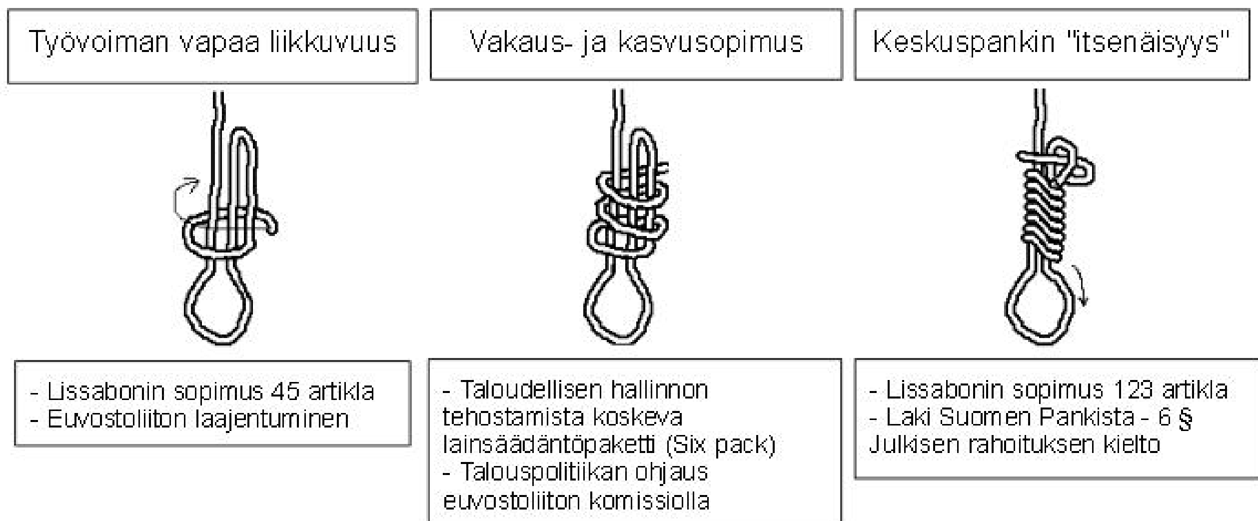
> *...*
> *The EU has concluded Association Agreements or Euro-Mediterranean Agreements with countries such as Turkey, Morocco, Tunisia and Algeria, which grant freedom from discrimination on the basis of nationality to nationals from these countries in comparison with EU nationals in fields such as employment, freedom of establishment, service provision and social security.*
> *…*

Huono Suomennos:

> *...*
> *Euvostoliitto on tehnyt yhdistymissopimuksen tai Euro-Välimeren sopimuksen maiden kuten Turkki, Marokko, Tunisia sekä Algerian kanssa, joka myöntää vapauden kansalaisuuteen perustuvasta syrjinnästä näiden maiden kansalaisille euvostoliiton kansalaisiin nähden sellaisilla aloilla kuten työllisyys, liikkeenperustamisvapaus, palvelujenhankkiminen ja sosiaaliturva.*
> *…*

Ja tämä tässä, oi rakas euvostoliittolainen veronmaksaja, on nerokasta!

Ensin talous jätetään täysin liikepankkien armoille (velkasaturaatio vetää talouden syöksykierteeseen). Tämän jälkeen tuhotaan Ay-liikkeet, eläkkeet, sosiaaliturva jne. "välttämättömien" ja "tarpeellisten" leikkausten sekä säästöjen avulla. Näiden kahden em. toimenpiteen luonnollisena seurauksena on se, että miljoonat ja taas miljoonat ihmiset jättävät kotinsa, jonka seurauksena on massiivinen sisäinen devalvaatio (palkkojen alentuminen "halpatyövoiman" aiheuttaman "kilpailun" kautta), joka itsessään ruokkii talouden syöksykierrettä entisestään.

Enää ei tarvita muuta kuin hintashokki (esim. energiassa) nopeuttamaan prosessia ja se on sitten siinä pojat!

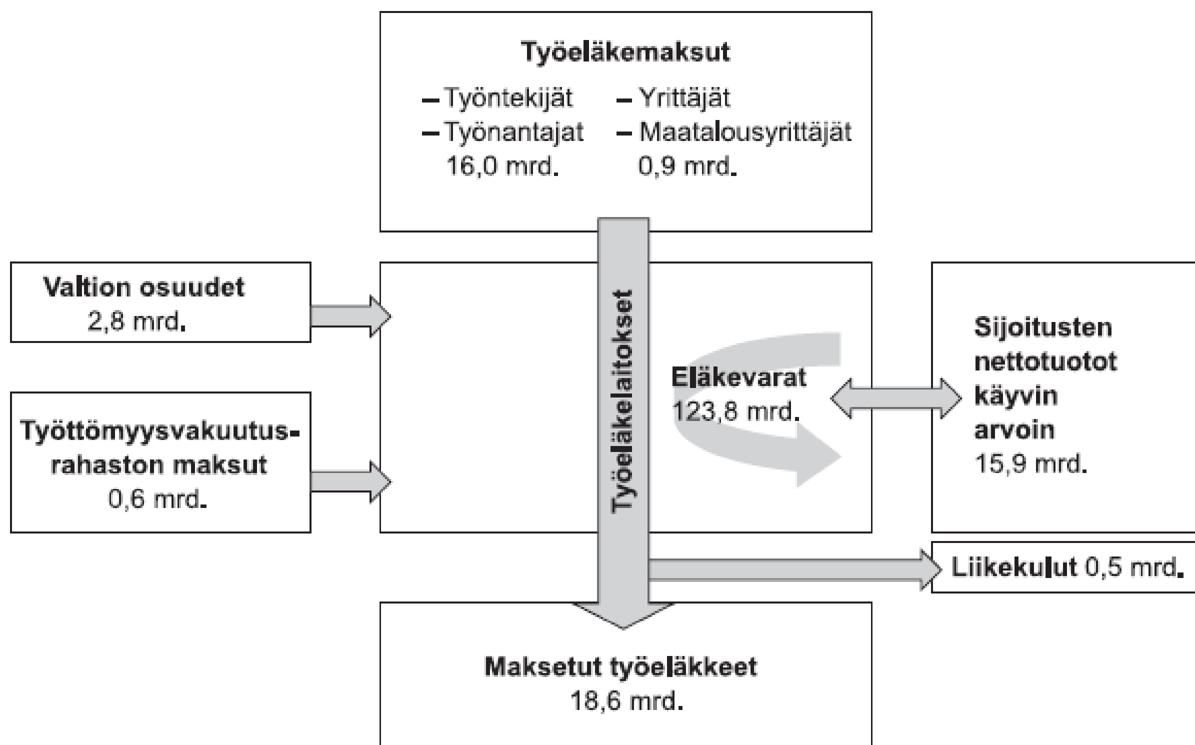
Neofeodalismi täältä tullaan!

Nyt ei voi muuta kuin nostaa hattua. Tämä on niin täydellistä, ettei mitään rajaa. Keskuspankkikartellin kekseliäisyys on kerta kaikkiaan rajatonta!

Mistä kuviossa kiertävä raha on peräisin?

Eläketurvakeskuksen tilastoraportteja 9/2010 - Työeläkkeiden rahoitus vuonna 2009 (PDF)

Kuvio 1. Työeläkemaksut, eläkevarat ja eläkemenot vuonna 2009, mrd. euroa.

Kuviossa on esitetty yksinkertaistettuna työeläkkeisiin liittyvät rahavirrat vuodelta 2009.

Herra Kanilla tulee mieleen kysymys: mistä kuviossa kiertävä raha on peräisin?

Yksikään kuviossa olevista toimijoista (valtio, rahasto, työläiset, työnantajat) eivät vastaanota tuotantoansa vastaavaa tuloa suoraan keskuspankilta. Keskuspankki ei siis osta yhdenkään kuviossa toimivan tuotantoa juuri tulostamillaan seteleillä tai painamillaan kolikoilla. Näin ollen kuviossa kiertävä raha on tullut jostain muualta, kuin keskuspankista.

Valtion osuudet katetaan verotuloista. Verotuloja taas kerätään (melkein) kaikilta muilta kuvassa olevilta toimijoilta (rahasto, työläiset, työnantajat, jne). Suomen valtio ei saa tulostaa rahaa, eikä keskuspankki toimi kansanedustajien (tai hallituksen) pankkina. Näin ollen kuviossa kiertävä raha on tullut jostain muualta, kuin valtiolta.

Lainataanpas Herra Heinosta (löytyy kommenteista).

> *...*
> *Kaikki kulut, jotka yritys maksaa veroina, raaka-ainekuluina, energian hintana, vuokrina ja palkkoina, sisältyvät tuotteiden tai palvelusten hintaan. ...*
> *...*

Näin ollen kuviossa kiertävä raha on tullut jostain muualta, kuin yrityksiltä tai työnantajilta.

Sijoituksien tuotot tulevat siitä rahasta, joka on kulutettu ostamalla yrityksien tuottamia tuotteita ja/tai palveluita. Yritykset taas ansaitsivat kaiken rahansa. Näin ollen kuviossa kiertävä raha on tullut jostain muualta, kuin sijoituksien tuotoilla. Tämän lisäksi sijoitettava raha itsessään on ensin täytynyt tulla jostain.
Mistä kuviossa kiertävä raha on oikein tullut? Ei tämä nyt näin vaikeaa voi olla! Hmm...

Onko vientiteollisuus ansainnut kuviossa kiertävän rahan? Kun kauppatase summataan vuodesta 1884 alkaen, tulee siitä yhteensä ~160 miljardia euroa (noin niinkuin). Mutta... tämä ei taida olla mahdollista, sillä tämä summa rahaa ei todellakaan selitä M3:sta (kierrossa olevaa rahamäärää), kotitalouksien velkataakkaa, talletuksia, valtion velkaa saatikka ulkomaista bruttovelkaa. Näin ollen kuviossa kiertävä raha on tullut jostain muualta, kuin vientiteollisuuden kautta.

No höh.

Nyt pitää kaivaa vihjeitä hieman kauempaa

> *Samaan aikaan kun Sinä (muka) maksoit itse itsellesi eläkettä, se sama summa maksettiin niille, jotka olivat sillä hetkellä eläkkeellä. …*

Ahaa! Eli kun Sinä maksoit eläkettä itsellesi, se menikin eläkeläiselle, joka kulutti sen kiertoon ostamalla yrityksien tuottamia tuotteita ja palveluita! Mutta... tämä ei taida olla mahdollista, sillä tämä summa rahaa ei todellakaan selitä M3:sta (kierrossa olevaa rahamäärää), kotitalouksien velkataakkaa, talletuksia, valtionvelkaa saatikka ulkomaista bruttovelkaa.

No johan on kumma. Mistä ihmeestä tämä kuviossa kiertävä raha on oikein tullut? Suomen (keskus)pankki vastaa:

> *...*
> *Kun pankki myöntää lainaa, sekä sen velat että saamiset kasvavat. Lainaa myöntävä pankki ottaa asiakkaalta allekirjoituksen velkakirjaan ja merkitsee varoihinsa tämän saamisen. Mutta laina on nostettu vasta kun sitä vastaava talletus on kirjattu asiakkaan tilille, joten myös pankin velat kasvavat. Talletuksethan ovat pankin velkoja asiakkailleen.* ***Näiden velkojen lisääntyminen on rahan määrän lisääntymistä.***
> *…*

Eli yrityksien, sijoittajien sekä valtion verotulot ovat ansaittu rahasta, jonka joku lainasi pankista ja kulutti eteenpäin. Tämä selittää M3:n (kierrossa olevaa rahamäärään), kotitalouksien velkataakkaan, talletukset, valtionvelan sekä ulkomaisen bruttovelan.

Hienoa! Ongelma ratkaistu.

Nyt sitten voimmekin esittää kysymyksen: mikä onkaan se määrä verojen korotuksia, eläkeikien nostoja, leikkauksia, säästöjä tai (lisää idea) joilla tällainen eläkejärjestelmä saadaan ylläpidettyä?

Tämä "kriisi" tapahtuu siksi, koska joku haluaa jotain.

Rajut leikkaukset koko Suomessa: ”Tilanne vaarallinen”

> *Riskinä on ostovoimaa syövä kunnallisverojen nousu sekä kuntatason säästöjen hakeminen hallitsemattomalla palvelujen yksityistämisellä. Se tulee pitkän päälle sekä taloudellisesti että sosiaalisesti kalliimmaksi kuin kuntien oma palvelutuotanto, Eloranta sanoo.*

Juuri tätähän tässä haetaankin! Herra Hudson:ia lainatakseni:

> *You have to realize that what they're trying to do is to roll back the Enlightenment, roll back the moral philosophy and social values of classical political economy and its culmination in Progressive Era legislation, as well as the New Deal institutions. They're not trying to make the economy more equal, and they're not trying to share power. Their greed is (as Aristotle noted) infinite. So what you find to be a violation of traditional values is a re-assertion of pre-industrial, feudal values. The economy is being set back on the road to debt peonage. The Road to Serfdom is not government sponsorship of economic progress and rising living standards; it's the dismantling of government, the dissolution of regulatory agencies, to create a new feudal-type elite.*

Huono Suomennos:

> *Sinun on ymmärrettävä, että se mitä he yrittävät tehdä, on valistuneisuuden torjuminen, moraalifilosofian sekä klassisen poliittisen talouden sosiaalisten arvojen ja sen huipentuman edistyksellisen aikauden lainsäädännön peruminen, myös New Deal instituutiot* (suom.huom. ay-liikkeet, sosiaaliturva jne.)*. Eivät he ole tekemässä taloudesta tasa-arvoisempaa, eivätkä he ole edes yrittämässä jakaa valtaa. Heidän ahneus (kuten Aristoteles totesi) on loputon.* ***Joten se minkä ymmärrät perinteisien arvojen rikkomiseksi onkin esi-teollisen, feodaalisien arvojen uudelleen vakiinnuttaminen. Taloutta ollaan kääntämässä takaisin kohti velkaorjuutta.*** *Tie maaorjuuteen ei ole taloudellisen kehityksen ja nousevan elintason valtiollinen sponsorointi; se on hallituksen purkaminen, valvontaviranomaisten hajottaminen, luodakseen uuden feodaalis-tyyppisen eliitin.*

Tämä on siis uusliberalismin ydin: lupaus uhrata humaanit arvot pankkien ja markkinoiden alttarilla.

Tämä "kriisi" tapahtuu siksi, koska *joku* haluaa jotain. Ja se mitä tämä *joku* haluaa on Neofeodalismi (synonyymi Plutokratialle).

Kapitalismi on vttumainen järjestelmä

Sieltä täältä olemme viime aikoina saaneet lukea kuinka Kiinalaisten työläisten palkat ovat kasvaneet vuosi vuodelta.

Sitä voisi olettaa, että Kiinan harhaanjohtajat pyrkivät tällä tavalla pitämään työläiset iloisina, tyytyväisinä ja tietenkin hiljaisina. Mutta todellisuus taitaa olla aivan jotain muuta (varsinkin kun ottaa huomioon Kiinan historian työläisten "paratiisina"). Herra Kani väittää, että Kiinalaisilla harhaanjohtajilla on mielessään jotain aivan muuta kuin työläisten mielistely.

Annapas kun Kani selittää.

Ennen muinoin maat veivät toisiin maihin ylijäämänsä eli sen, mitä paikallinen talous ei kyennyt kuluttamaan.

Nykyään, johtuen siitä millä tavalla rahoitusjärjestelmämme toimii (taloudessa on koron mentävä aukko), maiden on pakko keksiä, tukea ja rakentaa tuotteita ja palveluita, jotka keskittyvät pelkästään vientiin.

Nykyään käytössä olevassa järjestelmässä on se positiivinen puoli, että mitä enemmän tuotteita ja palveluita tehdään puhtaasti vientitarkoitukseen, sitä vähemmän tuotteita ja palveluita tuotetaan sisämarkkinoille (kuten IMF:n surullisen kuuluisat "rahakasvit") ja tätä herkemmin sisämarkkinat reagoivat viennin takkuamiseen tai jopa valuuttakurssin vaihteluun.

Mutta mitä ihmettä Kiinalaisten työläisten palkkojen korotuksilla on tekemistä edellisen kanssa? Noh, kapitalismi on tuotantojärjestelmä, joka on auttamattomasti riippuvainen rahoituksesta (velasta).

Yksikään itseään kunnioittava yrittäjä tai rahoittaja ei ole valmis ottamaan riskiä investoidakseen tuotantoon, mikäli se (riski) ei tuota edes itse sijoitusta takaisin (palkoista tai voitoista puhumattakaan).

Kapitalistisessa järjestelmässä ei ole olemassa investointeja, mikäli asiakkailla ei ole ostovoimaa.

Toisin (tai suoraan) sanoen, kapitalismi on siitä vttumainen järjestelmä, että se jättää ihmiset vaille perustarpeita (terveydenhuolto, vesi, ruoka, sähkö jne.), mikäli heillä ei ole ostovoimaa.

Huolehtimalla siitä, että Kiinalaisella työläisellä on ostovoimaa Kiinalaiset harhaanjohtajat varmistavat sen, että maahan (ja maassa) on järkevää ja ennen kaikkea tuottavaa investoida.

Tästä syystä Kiinalaiset harhaanjohtajat ovat sallineet työläisten palkankorotukset. He aikovat luoda vahvat sisämarkkinat. Kiinalaiset harhaanjohtavat aikovat sisämarkkinoita vahvistamalla minimoida maailmanlaajuisten markkinoiden suhdannevaihteluiden aiheuttamia (taloudellisia ja sosiaalisia) ongelmia. Tosin tässä projektissa saattaa vierähtää jonnin aikaa....

Tieteisfiktiivisiä talouspoliittisia suosituksia

Liberalismiwiki – Minimipalkka:

> *Useimmilla aloilla (esim. parturit, rakentajat tai lastenhoitajat) työvoiman kysyntä on sitä korkeampaa, mitä halvemmalla työvoimaa saa.* ***Korkea minimipalkka siis vähentää työllisyyttä.*** *Tämä on todistettu myös lukemattomin käytännön empiirisin tutkimuksin*

Vai että ihan oikein empiirisin tutkimuksin! Laitetaanpas nämä empiiriset tutkimukset koetukselle.

Tämä on jäätelökioski.

Yleensä kyseisessä kopissa toimii vain yksi jäätelönmyyjä. Ruuhka-aikana heitä saattaa olla jopa kaksi. Mutta ei kolmea, koska he eivät mahtuisi palvelemaan asiakaita.

Tämä on parturikampaamo.

Kyseisessä yrityksessä toimii kuusi asiakaspalvelijaa. Toimitilat on (ilmeisesti) suunniteltu maksimoimaan kuuden asiakaspalvelijan tuottavuuden.

Tämä on grillikioski.

Kyseinen kioski on suunniteltu sellaisella tavalla, että yksi myyjä kykenee sitä operoimaan.

Tämä on maailman pienin ravintola.

Kyseiseen ravintolaan mahtuu yksi tarjoilija ja kaksi asiakasta.

Tämä on videovuokraamo.

Vuokraamon tilat on suunniteltu niin, että yksi asiakaspalvelija riittää hoitamaan koko putiikin.

Tämä on suutari.

Kyseisessä tilassa on (ehkä) laitteet ja välineet kahdelle suutarille. Mikäli tilaan otettaisiin kolmas suutari, hän vain ajautuisi jatkuvasti odottamaan vapautuvia työvälineitä.

Tämä on paperitehdas.

Kyseisen tehtaan tuotantolinjat ovat suunniteltu tietylle määrälle työntekijöitä. Valitettavasti tällä hetkellä kyseisen tehtaan käyttöaste taitaa olla varsin alhainen (syitä tähän voi vain ihmetellä, heh).

Esimerkit saavat nyt riittää. Mikäli haluat voit keksiä niitä lisää (pizzeria, autokorjaamo, hammaslääkäri, jne.). Mennäänpäs sitten itse asiaan.

Mitä yhteistä jokaisella edellä mainitulla yrityksellä on?

Noh, (uus)liberaalien mukaan mikäli minimipalkkaa tai työehtosopimuksia ei olisi, niin jokaiselle em. yritykselle tulee tarve ja halu vähintään kaksinkertaistaa työntekijöiden määrä riippumatta siitä antavatko tuotantovälineet (tiloista puhumattakaan) tähän minkäänlaista mahdollisuutta tai meneekö tuotettu tuote tai palvelu edes kaupaksi.

Edellisen lisäksi (uus)liberaalit unohtavat täysin kokonaan erään toisenkin pienen yksityiskohdan (lähde löytyy kommenteista):

> *...*
> *Kaikki kulut, jotka yritys maksaa veroina, raaka-ainekuluina, energian hintana, vuokrina ja palkkoina, sisältyvät tuotteiden tai palvelusten hintaan.* ***Lopullinen maksaja on aina se yksittäinen ihminen, joka tuotteen tai palveluksen ostaa****. Jos yritys ei hinnoittele tuotettaan siten, että saa siitä takaisin tuotantokustannukset ja kohtuullisen voiton, toiminta on tappiollista ja loppuu nopeasti.*
> *...*

Tämä tarkoittaa sitä, ettei palkkoja leikkaamalla ole mahdollista kasvattaa työllisyyttä. Jonkin toimialan maksamat palkat ovat toisen kassavirtaa. Mikäli paperitehtaan työntekijöiden palkat puolitetaan ajautuvat jäätelönmyyjä ja suutari työttömäksi tai konkurssiin.

Kaikessa yksinkertaisuudessaan (uus)liberaalien "empiirisesti tutkittu" väite siitä, että korkeat minimipalkat tai työehtosopimukset vähentävät työllisyyttä eli aiheuttavat työttömyyttä on täyttä huuhaata ja tahallista harhaanjohtamista.

Nykyisessä taloudellisessa järjestelmässä tuotanto tai työ ei luo talouteen tuotannon (tai työn) arvoa vastaavaa tuloa. Pankista lainattu raha luo tuotannon (tai työn) arvoa vastaavan tulon. Eli **Velka = Ostovoima = Työpaikka**.

Ilman velkaa ei ole rahaa. Ilman rahaa ei ole työtä, veroja, eläkkeitä ja niin edelleen. Valitettavasti velkaa voidaan ottaa täsmälleen niin paljon kunnes lainanhoitokustannukset "syövät" liikaa elämiseen jäävästä rahasta. Ja sitten kun näin tapahtuu lama alkaa.

Työllisyyden ongelma on siis täysin muualla kuin minimipalkoissa tai työehtosopimuksissa.

Ongelma on rahan syntymekanismissa.

Nyt voisimme oikeastaan kysyä, että kenen etuja (uus)liberaalit ajavat, kun he jakelevat tällaisia tieteisfiktiivisiä talouspoliittisia suosituksia mm. minimipalkkojen haitallisuudesta? Miksi (uus)liberaalit haluavat tieten tahtoen peittää oikean syyn nykyiseen taloudelliseen ahdinkoomme?

2000-luvun luokkasota

Palttiarallaa 150 vuotta sitten taloudentutkijat tulivat sellaiseen johtopäätökseen, että on olemassa kahdenlaista selkeästi toisistaan eroavaa luotottamisen muotoa: tuottavaa ja tuottamatonta.

Yritysten luotottaminen havaittiin tuottavaksi, mikäli lainahoitokustannukset (lyhennykset + korot) nousivat ja laskivat sopusoinnussa osingon maksukyvyn kanssa. Eli kun lainaa maksettiin takaisin tehokkaamman tai uuden tuotannon mahdollistamista tulovirroista, ja velkojalla ei ollut oikeutta ajaa yritystä konkurssiin myöhästyneen lainanlyhennyksen takia, oli luotottaminen tuottavaa.

Tuottamattomaksi luotottamiseksi havaittiin vakuudelliset lainat. Tälle löydettiin varsin mielenkiintoinen perustelu: vakuudelliset lainat myönnettiin ainoastaan sen perusteella kuinka helposti ja nopeasti vakuus oli muutettavissa rahaksi mahdollisten luottotappioiden kattamiseksi. Eli vakuudellisilla lainoilla ei ollut minkäänlaista tarkoitustakaan kehittää olemassa olevaa tai uusia tuotantomekanismeja vaan jättivät velallisen hankkimaan lainanhoitomaksunsa muualta taloudesta.

Eivät muinaiset taloudentutkijat arvanneet mitä tulevaisuus toi mukanaan.

EU:ssa kaikki luototus on vakuudellista.

Tämä tarkoittaa kahta asiaa. Ensinnäkin, ne jotka ovat ottaneet velkaa eilen ja tänään ovat lainan takaisinmaksamisessa täysin riippuvaisia niistä, jotka ottavat velkaa huomenna. Toiseksi, jokaisen EU-maan taloudessa on koron mentävä aukko, joka on paikattava vientituloilla (eli ansaitsemalla vienti maassa lainattua ja kiertoon kulutettua velkaa) tai muuten paikallinen talous romahtaa paikallisten pankkien pyörittämän velkapyramidiponzihuijauksen kaatumiseen.

Näin ollen jäljelle jää kolme kysymystä.

Mikä tai mitkä ovat ne maat, jotka kykenevät ostamaan biljoonien eurojen edestä EU:ssa tuotettua vientikrääsää?

Onko tyhjästä luotua eksponentiaalisesti kasvavaa velkaa mahdollista maksaa maapallon rajallisilla resursseilla?

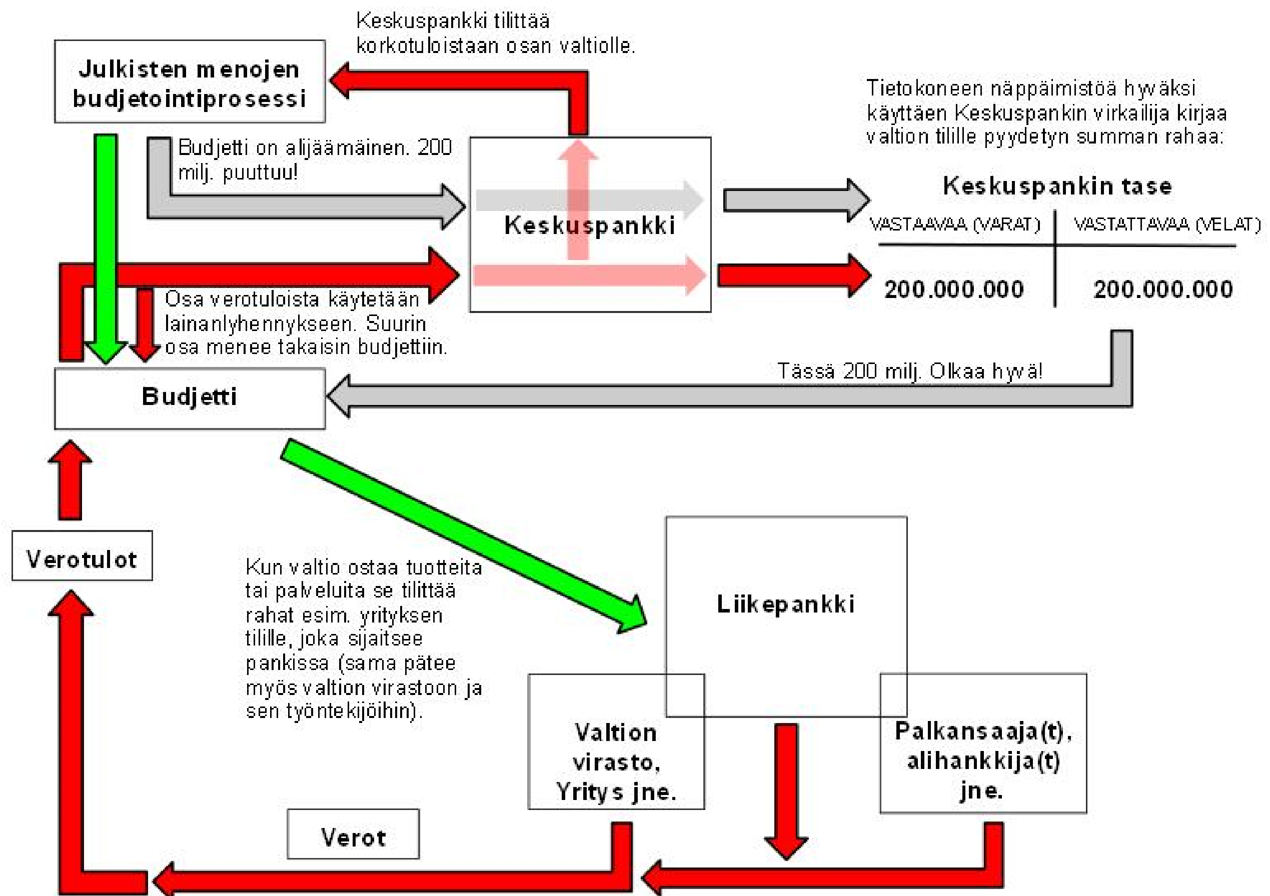
Kumpi on tulevaisuuden kannalta järkevämpää toteuttaa: pankkireformi eli rahan syntymekanismin muuttaminen vai ryhtymällä 2000-luvun luokkasotaan leikkaamalla sosiaaliturvaa sekä palkkoja, kohdentamalla verotus työhön sekä tuotantoon, tuhoamalla eläkejärjestelmän ja yksityistämällä luonnolliset monopolit?

P.s
Kun muinaiset taloudentutkijat formuloivat teoriansa luotottamisen eroista oli heillä käytössä keskuspankki, joka kykeni rahoittamaan valtion investointeja ja alijäämiä. Tämä ylellisyys, jota muuten ei EU:ssa ole, mahdollisti edes toisen luototuksen muodon positiiviset vaikutukset talouteen.

EKP:n rahapolitiikan keskipitkän tai pitkän aikavälin strategia (osa 5)

(Toim.huom! Tämä on moniosaisen jännityskertomuksen viides osa)

Alla olevassa kuviossa on järkyttävä yksinkertaistus miten-ja-kuinka rahajärjestelmämme Toisen maailmansodan jälkeen toimi:

Juu, kyllä. Olet täysin oikeassa. Kuviosta puuttuu monia tärkeitä ominaisuuksia kuten valtionvelkakirjat, keskuspankin ohjauskorko, vientitulot ja niin edelleen. Mutta yhtä kaikki! Toisen maailmansodan jälkeen (melkein) jokainen länsimaalainen keskuspankki eli rahajärjestelmä toimi tällä tavalla (mm. Suomen (keskus)pankki markka-aikana). Itse asiassa Ison-Britannian, ameriikan ihmemaan, Kanadan, Japanin ja (ilmeisesti) Ruotsin keskuspankit toimivat tällä tavalla edelleenkin (tästä syystä kuvion oikeassa yläkulmassa lukee "tietokoneen näppäimistöä...")

Kyseinen järjestelmä antaa valtiolle ällistyttäviä etuja (PDF):

- toisin kuin yritys tai kotitalous, valtio on oman valuuttansa liikkeellelaskija (tästä johtuen valtiota ei voi verrata esim. yritykseen).
- valtion ei tarvitse lainata punaista puupenniäkään yksityiseltä sektorilta.
- luottoluokittajilla, velkakirjamarkkinoilla tai pankeilla ei ole mitään valtaa harjoitettuun talous-, finanssi-, jnepolitiikaan.
- valtion on ensin kulutettava (toteutettava alijäämäisiä budjetteja) ennen kuin se voi kerätä verotuloja.
- verotulot eivät rahoita valtion toimintoja. Alijäämät rahoittavat (doh!).
- valtio kykenee selviytymään mistä tahansa omassa valuutassa arvotetusta lakisääteisestä velvoitteesta. Toisin sanoen valtio ei voi koskaan mennä konkurssiin (toisin kuin yritys tai kotitalous).

- verotus luo markkinat eli tarpeen hankkia paikallista valuuttaa keinolla millä hyvänsä. Verotus "pakottaa" sellaiset tuotteet ja palvelut markkinoille, joita ei sieltä normaalisti ole saatavilla. Näin ollen valtio hallitsee markkinoita eikä päinvastoin.
- valtion alijäämäinen budjetti kasvattaa yksityisen sektorin varallisuutta (säästöt jne.). Kierrossa oleva rahamäärä kasvaa ja taloudellinen toimeliaisuus lisääntyy.
- valtion ylijäämäinen budjetti tuhoaa yksityisen sektorin varallisuutta (säästöt jne.). Kierrossa oleva rahamäärä supistuu. Näin ollen ylijäämäinen budjetti ei kerrytä minkäänlaisia varoja käytettäväksi myöhemmin eli minkäänlaista säästämistä ei tapahdu (itse asiassa juuri päinvastoin: yksityinen sektori velkaantuu ja ajautuu konkurssiin).
- valtion budjetti on mahdollista tasapainottaa, mikäli vientitulot tai yksityisen sektorin velkaantuminen ovat suuremmat kuin alijäämät.
- valtion velka keskuspankille on sama asia, kuin olisit velkaa itsellesi (maksun kanssa on vähän niin ja näin).
- valtionvelkaa ei makseta (juuri ollenkaan) takaisin, koska alijäämien kautta kulutetusta rahasta tulee osa kierrossa olevaa rahamäärää.
- valtionvelka tai alijäämät eivät vaikuta millään tavalla verotusalueella tuotettavien tuotteiden tai palveluiden hintoihin (mikäli valtio ei ajaudu korjaamaan ongelmaa kokonaiskysynnässä esim. verotuksen avulla).
- valtion alijäämät (eli keskuspankkirahoitus) eivät aiheuta inflaatiota, mikäli valtio ei suostu ostamaan ylihinnoiteltuja tuotteita tai palveluita ja tehokkaasti verottaa nk. ansaitsematonta tuloa.

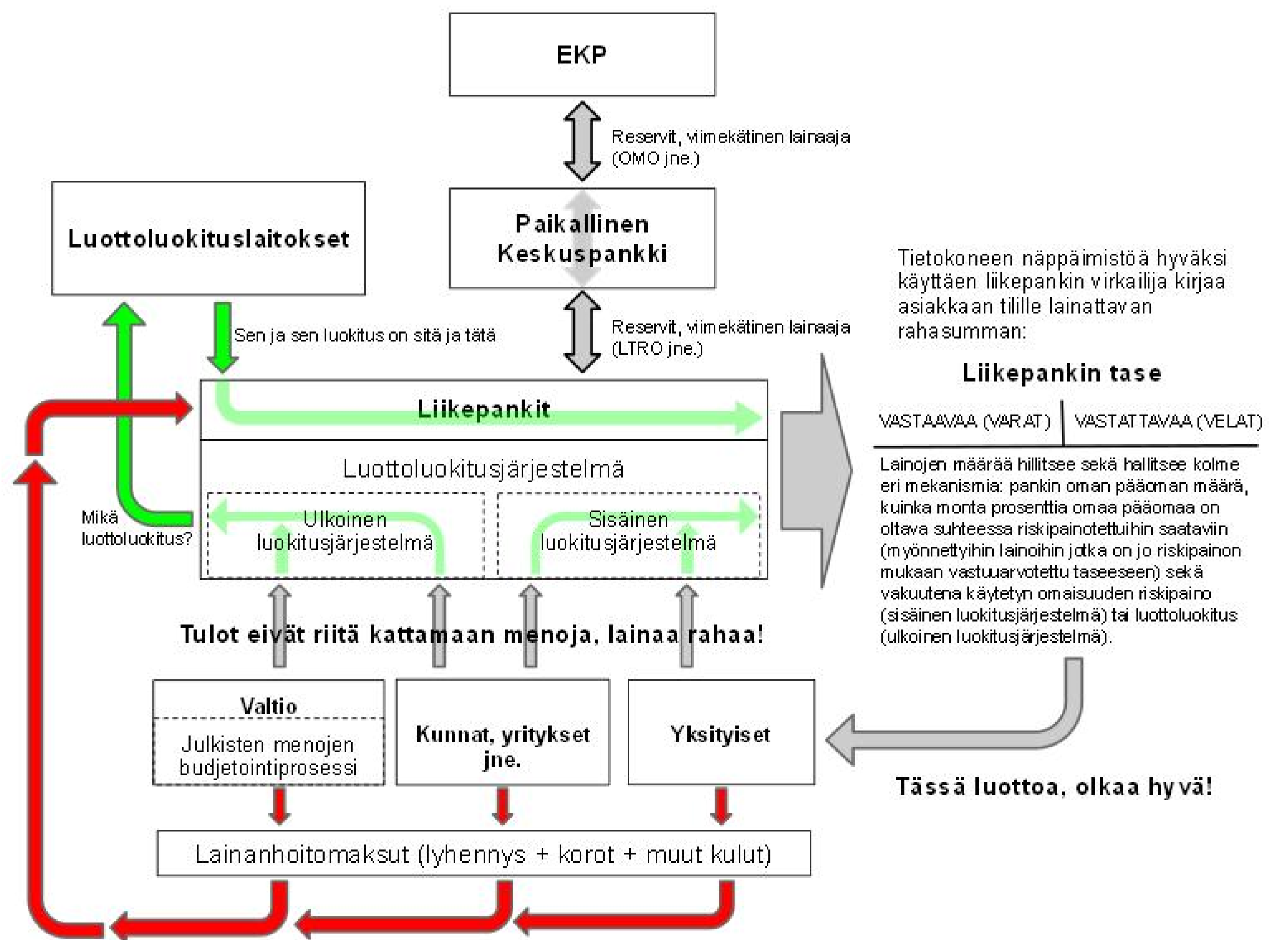
Ja niin edelleen ja niin edelleen.

Tämän järjestelmän tarkoituksena on yhteiskunnan rakenteiden (koulutus, tuotantovälineet, infra jne.) pitkäjänteinen kehittäminen ja täystyöllisyys.

Mutta (aina se mutta) ennen kuin yksikään valtio pääsee nauttimaan edellä mainituista etuisuuksista, täytyy sillä olla aivan ikioma valuutta (sekä tietenkin sellaiset harhaanjohtajat jotka ymmärtävät tällaisen järjestelmän potentiaalin) kuten Iso-Britannialla, ameriikalla, Japanilla, Kanadalla ja Ruotsilla on.

EMU-mailla ei ole omaa valuuttaa! Jokainen EMU:n liittynyt maa luopui omasta valuutastaan ja omasta keskuspankistaan liittyäkseen eurojärjestelmään.

EMU-maiden rahajärjestelmä, nimeltään euro, toimii jotakuinkin tällä tavalla:

Juu, kyllä. Olet taas kerran täysin oikeassa. Kuviosta puuttuu monia tärkeitä ominaisuuksia kuten Target-järjestelmä, valtionvelkakirjat, keskuspankin ohjauskorko, vientitulot ja niin edelleen. Mutta yhtä kaikki! EMU-maiden rahajärjestelmä toimii tällä tavalla.

Kyseisessä järjestelmässä on useita mielenkiintoisia ominaisuuksia:

- euro ei ole valtion valuutta. Valuutta on erotettu yksittäisistä valtioista ja ne (valtiot) ovat ko. valuutan käyttäjiä. Pankeilla on monopoli euroon (eli valuuttaan).
- jokaisen taloudessa toimivan (valtion, yritysten jne.) on lainattava vaihdon välineensä yksityisiltä osakeyhtiöiltä, joita myös pankeiksi kutsutaan.
- luottoluokittajat, velkakirjamarkkinat sekä pankit sanelevat valtion talous-, finanssi-, jnepolitiikaan.
- ennen kun valtio voi verottaa yhtäkään euroa, on jonkun ensin käveltävä pankkiin, lainattava sieltä rahaa ja kulutettava se kiertoon.
- valtionvelka ja verotulot rahoittavat valtion toiminnot. Toisin sanoen EMU:n liittynyt valtio voi mennä konkurssiin samalla tavalla kuin yritys tai kotitalous.
- velka luo markkinat ja tarpeen hankkia euroja keinolla millä hyvänsä. Velka "pakottaa" sellaiset tuotteet ja palvelut markkinoille, joita ei sieltä normaalisti ole saatavilla. Pankkien tuote on velka (eli raha, jota käytetään vaihdon välineenä) ja näin ollen ne hallitsevat markkinoita.

- valtion alijäämäinen budjetti kasvattaa valtionvelkaa, joka myöhemmässä vaiheessa aiheuttaa paineita mm. luonnollisten monopolien yksityistämiseen sekä verojen korottamiseen. Toisin sanoen alijäämäisten budjettien hyödyt ovat kokonaistaloudellisesti äärimmäisen lyhytaikaisia ja negatiivisia.
- valtion ylijäämäinen budjetti ajaa yksityisen sektorin konkurssiin. Julkinen ja yksityinen sektori eivät voi lyhentää velkojaan samaan aikaan. Toisen on annettava periksi ja mentävä konkurssiin (konkurssiin menee se, jolla ei ole verotusoikeutta).
- valtionvelka vaikuttaa jokaiseen verotusalueella tuotettuun tuotteen ja palveluun hintaan (korkea verotus).
- valtion budjettia ei ole mahdollista tasapainottaa, koska kierrossa oleva rahamäärä (velkaantuminen, velkojen maksamisen jne.) vaihtelee huomattavasti.
- mitä enemmän taloudessa toimivat yksiköt lainaavat rahaa sitä korkeammaksi tuotettujen tuotteiden ja palveluiden hinnat kasvavat. Toisin sanoen mitä enemmän pankit myöntävät luottoja sitä nopeammaksi inflaation vauhti kasvaa.
- kun velalliset lyhentävät lainojaan pankeille kierrossa oleva rahamäärä supistuu. Kun taloudessa toimivat yksiköt ottavat velkaa kierrossa oleva rahamäärä kasvaa (riippuen, että otetun velan määrä ylittää huimasti lainanlyhennyksinä maksetun määrän).
- kun kierrossa oleva rahamäärä supistuu ajautuvat taloudessa toimivat yksiköt tasaamaan tulojen ja menojen erotusta luotolla (rikollisuuden lisäksi muuta vaihtoehtoa ei ole).
- kierrossa olevaa rahamäärä on mahdollista ylläpitää äärimmäisen korkean syntyvyyden eli velallisten uusintamisen avulla.
- säästäminen ajaa muita taloudessa toimivia yksiköitä konkurssiin.

Ja niin edelleen ja niin edelleen.

Tämän järjestelmän ainoa tarkoitus on pankkien voittojen maksimointi. Tällä järjestelmällä ei ole muuta tarkoitusta! (Sitä vain jaksaa ihmetellä mikä olikaan suomalaisten harhaanjohtajien motiivi saada Suomi liittymään EU:n ja EMU:n?)

Maastrichtin ja Lissabonin sopimuksien ainoana tarkoituksena oli (ja edelleen on) leikata valtion ohjakset taloudesta ja sen suunnittelusta. Tällä tavalla aiheutettiin "valtatyhjiö", jonka rahoituslaitokset ja rahoituseliitti luonnollisesti ja varsin kätevästi täyttivät.

Kun taloudesta poistettiin ensisijainen rahan lähde (keskuspankkia kiellettiin rahoittamasta valtiota) ajettiin koko talous riippuvaiseksi ainoasta jäljelle jääneestä lähteestä: pankeista.

Rahoituslaitoksien ja rahoituseliitin liiketoimintasuunnitelmassa lukee, että kiinteistöt, työvoima, teollisuus sekä valtio kuormitetaan niin suurella määrällä korollista velkaa kuin vain on mahdollista. Eläkejärjestelmä, sosiaaliturva ja muut lakisääteiset (pakolliset)säästämisjärjestelmät ajetaan pelaamaan uhkapelejä maailman suurimpaan kasinoon (pörssiin), jotta rahoitusmarkkinat voivat kerätä ne (säästöt) parempaan talteen välitys-, käyttö- ja sun muina maksuina. Ay-liikkeiden tuhoamisen myötä jäsenmaksut "vapautetaan" ulosmitattaviksi mm. osinkoina, kohonneina elinkustannuksina ja lainanlyhennyksinä. Julkisten monopolien yksityistämisen myötä rahoituslaitokset ja rahoituseliitti saavat verotusoikeuden. Ja niin edelleen.

Rahoituslaitokset ja rahoituseliitti haluavat **kaiken** taloudellisen ylijäämän maksettavaksi korkoina, ei siis käytettäväksi elintason kasvattamiseen, sosiaalikuluihin, infran parantamiseen tai edes uusiin pääomasijoituksiin.

Eli kaikessa yksinkertaisuudessaan EMU-maiden (ja siinä ohessa muiden EU-maiden) talouden tuhoaa rahajärjestelmän valjastaminen yksittäisen intressiryhmän maksimaaliseen voitontavoitteluun muiden taloudessa toimivien kustannuksella.

Jokaiselle yrittäjälle oli tehty lobotomia.

Talouden Numerot - Huijausta?

> *Hotelliin saapui matkailija joka maksoi huoneensa hinnan, €100 , käteisellä. Hän kuitenkin ilmoitti menevänsä tarkastamaan huoneen ensin ja kirjoittautuisi sisään vasta sen jälkeen. Matkailija kuitenkin jätti hinnan €100 hotellin omistajalle.*
>
> *Kun matkailija oli mennyt näköpiiristä, hotellin omistaja otti satasen ja painui lihakauppaan, maksoi oman €100 velkansa ja palasi hotelliin. Lihakauppias puolestaan meni Parturiin ja maksoi sinne €100 velkansa. Parturi puolestaan meni Putkimiehelle maksamaan oman €100 velkansa, joka saman tien meni Rautakauppaan maksamaan oman satasensa. Rautakauppias meni hotelliin ja maksoi Hotellin omistajalle velkansa €100.*
>
> *Matkailija palasi tarkastukseltaan ilmoitti, ettei ollut tyytväinen Hotellin tasoon ja pyysi (ja sai) rahansa takaisin.*
>
> *Tänä aikana kuitenkin 5 eri toimijaa tuli velattomiksi toisiinsa nähden yhdellä €100 setelillä, joka ei loppupelissä edes vaihtanut omistajaakaan. Kummallista.*

Jutun jokaisella yrittäjällä on tietotaito, tuotantovälineet sekä resurssit siihen, että he kykenivät tuottamaan tarjoamansa tuotteet ja palvelut. Joten miksi he eivät vain vaihtaneet niitä keskenään? Mistä syystä heistä jokainen myi tuotteensa ja palvelunsa velkana, joka täytyy suorittaa (nimenomaan) euroissa?

Syy on ällistyttävän yksinkertainen: joku muu vaati heiltä euroja.

Miksi muuten he olisivat näin tehneet? Huvin vuoksi? Vai siksi, koska jutun jokaiselle yrittäjälle oli tehty lobotomia, eivätkä he tästä syystä kyenneet ymmärtämään kuinka vaihdonvälineen puute aiheutti velkaantumisen?

Paskat!

Joku ulkoinen tekijä aiheuttaa sen, että jutun yrittäjät myyvät tuotteitaan ja palveluitaan velaksi, joka voidaan suorittaa vain-ja-ainoastaan euroilla. Yksi tällainen ulkoinen tekijä on verot. Toinen tällainen on sakot. Kolmas, joka tulee mieleen, on pankista otettu laina ja sen korot.

Herra Kani ei kerta kaikkiaan keksi mitään muuta syytä siihen, miksi jutun yrittäjät myisivät tuotteitaan ja palveluitaan velaksi samalla toivoen, että tulisipa joku ulkopuolinen (matkailija) ja toisi ulkomaailmasta vaihdovälinettä että velallinen saisi maksettua lainansa.

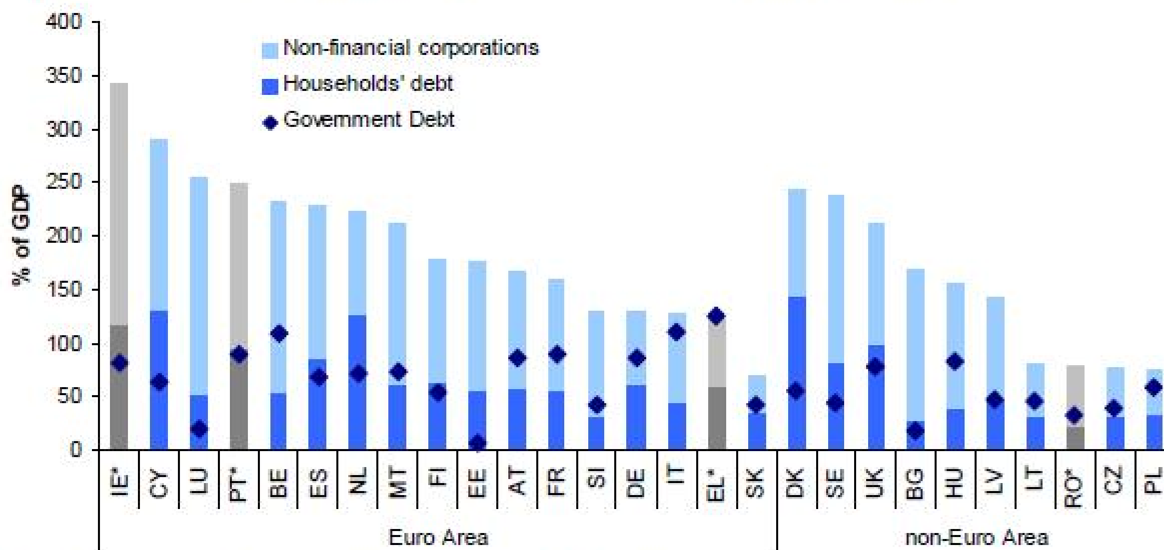
Juttu itsessään on varsin hieno. Se kertoo suoraan mitä taloutemme tarvitsee: **velatonta rahaa**. Ja tätä saadaksemme tulee muuttaa vain yksi asia: rahan syntymekanismi.

Makrotaloudellisesti ajatellen täydellisen epätoivoisessa tilanteessa

Euvostoliitto on julkistanut ensimmäisen vuosittaisen varoitusmekanismiraporttinsa (PDF). Kyseisen raportin tarkoituksena on antaa komissiolle uusi valvonta menettely, jonka avulla on mahdollista ilmaista sekä ehkäistä (mahdollisia) makrotaloudellisia epätasapainoja.

Kerta kaikkiaan mielenkiintoinen raportti. Nimittäin sen koko sisältö on mahdollista kiteyttää yhteen kuvaan, joka löytyy raportin sivulta numero 12.

Graph 3: Levels of accumulated debt by sector as % of GDP (2010)

Note: Private debt is based on non-consolidated data.
Source: European Commission.

(Kuvassa on eri sektoreiden velkataakka suhteutettuna BKT:n.)

Miksi ja miten koko raportin sisältö on mahdollista kiteyttää yllä esitettyyn kuvaan? Varsin yksinkertaista:

> *BKT:a ei yksinkertaisesti voida suhteuttaa velkaan. Velka on kiinteä summa rahaa, BKT ei tätä ole.*
>
> *BKT:a ei ole olemassa ilman vaihdonvälinettä (raha). Ja vaihdonvälinettä saa vain-ja-ainoastaan pankista (lainaksi ja korolla tietenkin). Toisin sanoen**:** Tuotanto ei luo talouteen tuotannon arvoa vastaavaa tuloa. Pankista lainattu raha luo tuotannon arvoa vastaavan tulon.*

Raportti onnistuu tehtävässään täydellisesti! Jokainen kuvassa mainittu maa on makrotauloudellisesti ajatellen täydellisen epätoivoisessa tilanteessa: ilman lisävelkaa niiden talous ajautuu lamaan.

Ilman velkaa ei ole rahaa. Ilman rahaa ei ole taloutta, verotuloja, työtä ja niin edelleen

Jyrki Katainen: ”Hyvinvointiyhteiskunta murenee”

> *- Hyvinvointiyhteiskunnan pitkän aikavälin kestävyys edellyttää rakenteellisia toimia, joilla vahvistetaan hyvinvointipalveluiden rahoituspohjaa. Erityisen tärkeitä toimia ovat työurien pidentäminen ja työvoiman tarjonnan lisääminen, Katainen linjasi.*
> …

Mietitäänpäs tätä rationaalisesti, loogisesti ja ennen kaikkea kylmän rauhallisesti.

Valtiolla on täsmälleen kolme tapaa rahoittaa menojaan: velkaantuminen, julkisen omaisuuden myyminen sekä verottaminen

Valtion velkaantuminen on vain poliittinen valinta alistaa se (valtio) pankkien talutusnuoraan.

Julkisen omaisuuden myyminen on täsmälleen sama asia kuin pissisi pakkasella housuihin. Lämmittää hetken... ja loput jo tiedätkin.

Valtio kerää verotuloja (melkein) jokaiselta veroalueella toimivalta yksiköltä. Kotitaloudet, yritykset ja niin edelleen.

Tällä hetkellä Suomen veroalueella toimivien yksiköiden (kotitalous, yritys ja niin edelleen) on lainattava vaihdonvälineensä pankista. Eli ennen kuin euro voidaan kuluttaa, se täytyy lainata (korolla tietenkin). Näin ollen, ei ainoastaan valtio, vaan tämän lisäksi sen jäsenet (kotitaloudet, yritykset ja niin edelleen) ovat täysin pankkien talutusnuorassa.

Kaikessa yksinkertaisuudessaan tämä tarkoittaa seuraavaa: ilman velkaa ei ole rahaa. Ilman rahaa ei ole taloutta, verotuloja, työtä ja niin edelleen.

Tällainen on nykyinen järjestelmämme. Näin se toimii.

Nyt sitten voisimmekin esittää kysymyksen:

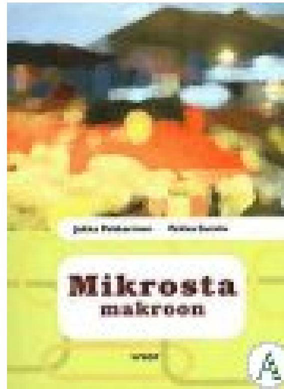
> *Miten-ja-kuinka hyvinvointipalveluiden rahoituspohjaa voidaan vahvistaa mm. työurien pidentämisellä ja/tai työvoiman tarjonnan kasvattamisella, kun pankista lainattu raha luo tuotannon arvoa vastaavan tulon?*

Ei mitenkään. Ei millään tavalla.

Tämä koko touhu on 100% huijausta, jonka ainoa tarkoitus on degeneroida yhteiskuntajärjestelmme Neofeodaaliseksi (synonyymi Plutokratialle).

Ups. Oho. Mikäs se sieltä löytyikään?

Herra Kanin käpälään sattui vähän aikaa sitten kirja nimeltään Mikrosta makroon.

Tämän kirjan ovat kirjoittaneet Jukka Pekkarinen (onko hän *se* Pekkarinen?) sekä Pekka Sutela.

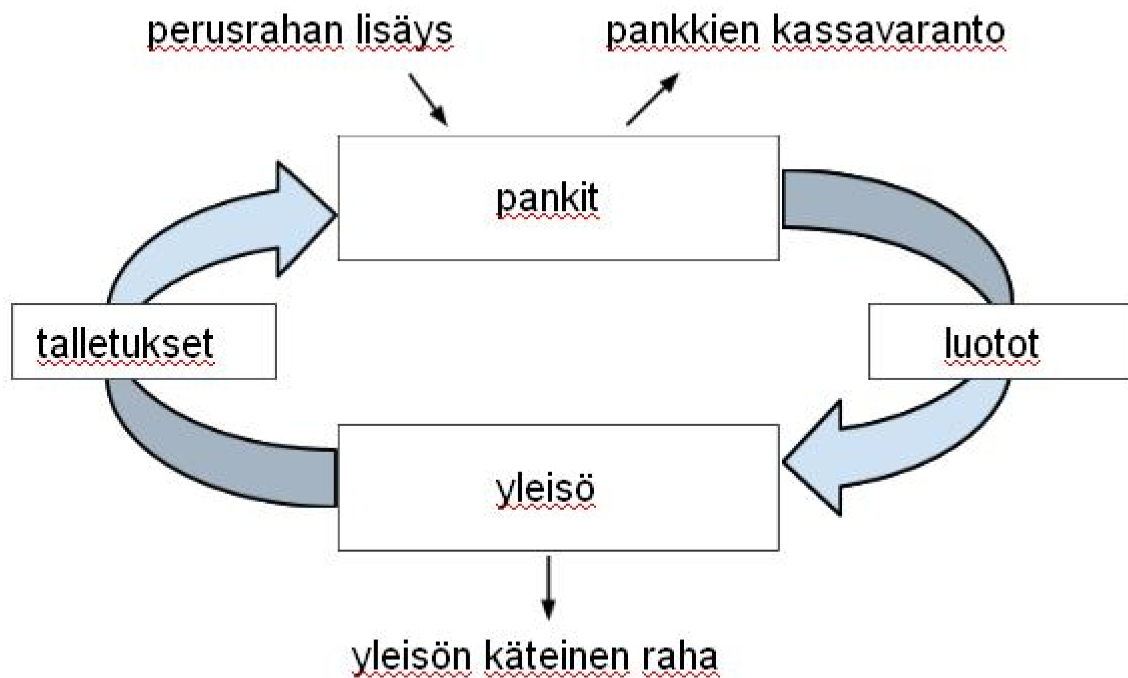
Kyseinen oppikirja on kirjoitettu erityisesti ammattikorkeakoulujen tarpeisiin. Kirjassa esitetyt kansantaloustieteen teoriat ovat rajoitettu alueeseen, jonka tunteminen on välttämätöntä pyrittäessä taloudellisten ilmiöiden ymmärtämisen polulle. Kirjan valmistelussa on saatu hyötyä ammattikorkeakoulujen taloustieteen opettajilta saaduista ehdotuksista ja kommenteista.

Kirjassa on paaljon mielenkiintoista asiaa. Mm. asiaa siitä kuinka poliittinen päätöksenteko täytyy erottaa taloudesta, maininta siitä että Suomi on ottanut käyttöön Kansainvälisen järjestelypankin (BIS) suositusten mukaiset lakisääteiset vakavaraisuusvaatimukset (BASEL II -säännöt, joka selittää nykyisen tilanteemme täysin) sekä ällistyttävä määrä kuvioita, jotka tavalla tai toisella tuovat mieleen suuren X -kirjaimen.

Herra Kania erityisesti kiinnostava kohta alkaa sivulta 144 otsikolla **Luotonlaajennus**.

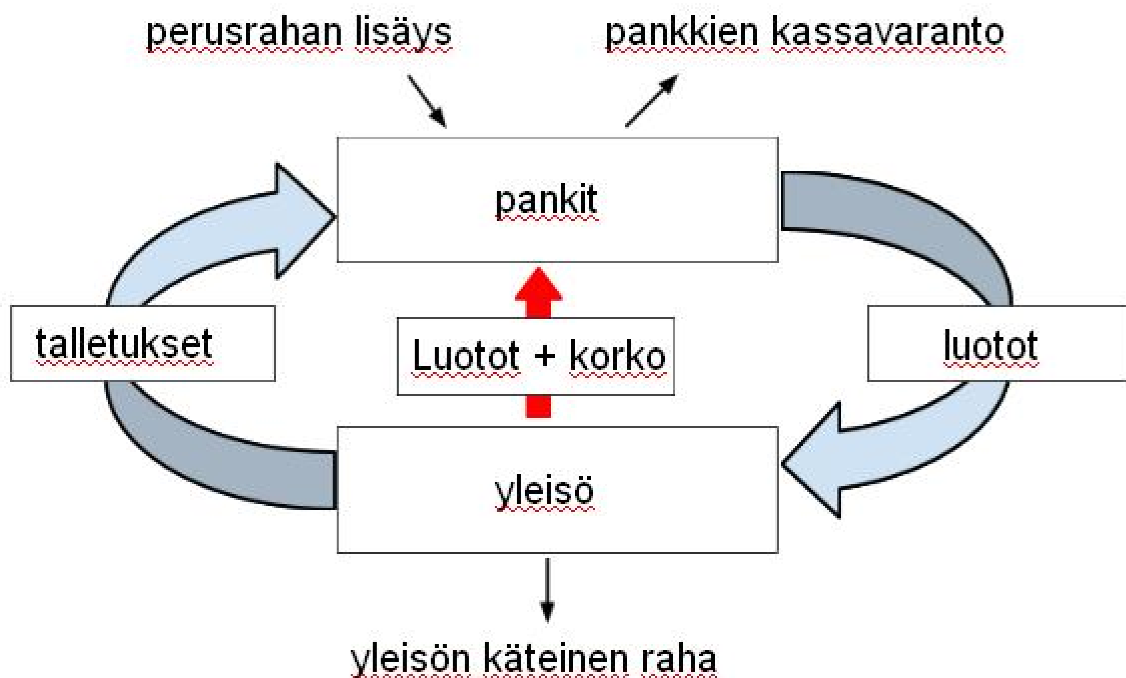
> ***Pankit luovat rahaa***
> *Rahavaranto koostuu yleisön hallussaan pitämistä seteleistä ja talletuksista. Pankkijärjestelmä* ***luo*** *rahaa, kun se myöntää yleisölle luottoa. Valtaosa siitä palaa talletuksina takaisin pankkeihin. Koko pankkijärjestelmän tasolla luotot ja talletukset muuttuvat siis rinnakkain. Tätä voi valottaa yksinkertaistetulla esimerkillä. Kun pankki saa uusia talletuksia, se lisää luotonantoaan. vain kassavarantosuhteen määräämä osa jää pankin reserveiksi. Luoton saajan suorittaessaan puolestaan maksujaan raha kiertää ja palautuu eri teitä talletuksina takaisin pankkeihin. ...*
>
> ***Rahanluomiskerroin***
> *Rahavaranto siis kasvaa pankkien lainanannon myötä kerrannaisesti. Tätä kerrannaisprosessia kutsutaan luotonlaajennukseksi. ...*

Sivulta 145 löytyy ällistyttävän mielenkiintoinen kuva, joka kuvaa kerrannaisprosessia nimeltään luotonlaajennus. (Kuva luotu google docs:lla alkuperäistä kuviota orjallisesti seuraten).

Tässä kuvassa on yksi ongelma. Huomaatko sen? Hyvä hyvä! Osoitit ällistyttävää tarkkanäköisyyttä. Kukaan ei maksa ottamaansa luottoa takaisin pankille!

Korjataanpas tämä huolimattomuus.

Ups. Oho. Mikäs se sieltä löytyikään? No ponzi tietenkin! Ja tämän lisäksi vieläpä täysin toimimaton taloudellinen järjestelmä.
Annappas kun selitän.

Kun pankki lainaa rahaa, se luo laillisella kirjanpitokikkailulla "tyhjästä" vain-ja-ainoastaan lainattavan pääoman. Eli pankki lainaa vain sen summan joka lainasopimuksessa lukee. Mutta korkojen takia on sinne palautettava enemmän rahaa kuin sieltä lainattiin.

Korot on mahdollistaa maksaa joko vientituloista tai toisen ottamasta ja kiertoon kuluttamasta lainasta.

Tämä tarkoittaa (vähintään) seuraavia asioita.

- Talouden ensimmäinen ja viimeinen tarkoitus on palvella rahoitusjärjestelmää. Ylijäämät menevät koronmaksun kautta rahoitusjärjestelmälle.

- Uusliberaaleilla uudistuksilla rikotussa järjestelmässä (rikkaita sekä koroillaeläjiä suosiva verotus) vain harva pääsee "nauttimaan" vientitulojen hedelmistä. Näin ollen suurin osa kaikista koroista maksetaan jonkun muun ottamasta ja kiertoon kuluttamasta velasta. Tämä tarkoittaa sitä, että pankit pyörittävät ponzia. Tarkemmin sanoen velkapyramidiponzihuijausta.

- Velka = Ostovoima = Työpaikka.

- Kaikki raha on palautettava takaisin sinne mistä se on alunperin tullutkin: pankkiin. Mutta korkojen takia sinne on palautettava enemmän kuin sieltä on lainattu. Tämä tarkoittaa sitä, että jos-ja-kun vientimaan kansalaisten kyvyssä ja/tai halussa ottaa velkaa tapahtuu ongelma, jos-ja-kun velkasaturaatio (pankkien markkina-alue on kyllästetty, eikä juuri kukaan kykene ja/tai halua ottaa velkaa) on täydellinen, koko talous kirjaimellisesti romahtaa lamaan.

- Ei ole olemassa sellaista määrää työtä, tuotantoa, leikkauksia, yksityistämistä jne. joilla velkapyramidiponzihuijauksen aiheuttamasta taloudellisesta ahdingosta voitaisiin ulos kaivautua. Ainoa tapa ahdingon lievittämiseen (ja jopa poistamiseen) on se, että joku menee pankkiin, lainaa sieltä rahaa ja kuluttaa sen kiertoon (mutta tiedämme kyllä miten tämä tarina päättyy.).

- Tällaisessa järjestelmässä on täysin merkityksetöntä kuinka paljon, vähän tai kauan työtä tekee. Kierrossa oleva rahamäärä ei kasva senttiäkään. Ja tämä meinaa käytännöllisesti katsoen sitä, että jos joku kykeneekin lainansa takaisin maksamaan, joku toinen ei voi sitä tehdä. Ellei joku muu mene pankkiin, lainaa sieltä rahaa ja kuluta sitä kiertoon.

Hilpeä järjestelmä. Eikös olekin?

Miksi niin muovikapseli?

Raha ja talous -blogin Kultakanta lisäisi talouden ongelmia jutun kommenteista löytyi helmi.

Pauli Kossila:

> *Kultakanta toisi talouteen vakautta ja vapauttaisi yhteiskunnan jatkuvan taloudellisen kasvun ja lisääntyvän työpaineen pakosta. Nykyinen luotonlaajennukseen perustuva velkavetoinen rahajärjestelmä on sekä ekologisesti, että ekonomisesti kestämätön, kuten olemme saaneet huomata. Talouden kvantitatiivisesta kasvusta pitäisi siirtyä joko kvalitatiiviseen kasvuun tai hallittuun degrowthiin. On itsestään selvää, ettei materiaalisesti ja ajallisesti rajallisessa ympäristössä ole mahdollista tavoitella jatkuvaa talouden kasvua. Silloin, jos rahan määrä olisi sidottu jollain tavalla esim. jalometallikantaan talous pysyisi vakaampana ja esim. julkisen sektorin budjetit todennäköisesti paremmin hallinnassa. Ei kulta turhaan ole läpi aikojen säilyttänyt asemaansa varallisuuden perustana. Nyt on aika palata takaisin perusasioihin ja palauttaa mieliin, että talous on ihmistä varten, eikä ihminen taloutta varten.*

Aivan loistavaa! Eeppistä epäonnistumista parhaimmillaan.

Aloitetaan.

Oletko koskaan ihmetellyt, miksi muinaisissa harvinaisiin metalleihin perustuvissa rahoissa ei ilmoitettu nimellisarvoa? Esimerkiksi:

Intia

Rooma

Kiina

Siksi, koska tuolloin **rahan "arvo" perustui sen painoon**. Miksi? L. Randall Wray - Working Paper No. 86 - The Origins of Money and the Development of the Modem Financial System (PDF)

> *... weight units pre-exist money ...*

Huono Suomennos:

> *... painoyksiköt edelsivät rahaa ...*

Esimerkiksi muinaisessa Roomassa kolikoiden paino määritteli niiden vaihtoarvon. Tämä tässä tarkoittaa sitä, **ettei millään harvinaiseen metalliin perustuvalla rahalla ole olemassa minkäänlaista itseisarvoa**.

Tällaisilla rahoilla on olemassa muitakin varsin mielenkiintoisia ominaisuuksia: EH.net - American Treasure and the Price Revolution in Spain, 1501-1650

> *Indeed all coins— both silver and gold — always required at least some copper content as a hardening agent, so that the coins did not suffer too much erosion or breakage in circulation.*

Huono Suomennos:

> *Tosiaankin kaikissa kolikoissa - niin kulta kuin hopea - on aina kuparia mukana kovettavana aineena, niin että kolikot eivät kärsi liikaa eroosiosta tai hajoamisesta kierrossa ollessaan.*

Toisin sanoen metallikolikot kuluvat käytössä (doh!).

Tämä tässä tarkoittaa sitä, että **rahajärjestelmä, jossa rahan "arvo" määritellään sen painon tai puhtauden perusteella on sisäsyntyisesti inflatorinen**. Raha kirjaimellisesti menettää arvoaan normaalissa käytössä (korroosio, naarmut, kuluminen jne.). Edellä mainitussa L. Randal Wray:n kirjoittamassa eepoksessa kerrotaan tästä tarkemmin:

> *... It is significant that the value of minted coins was frequently determined not by nominal face value, but by weighing -- to take account of clipping and loss of metal in coins due to normal wear caused by handling (losses due to wear alone amounted to one percent per year [Munro 1979]).*

Huono Suomennos:

> *... Merkittävää on se, että lyötyjen kolikkojen arvoa ei määritelty nimellisarvon perusteella, vaan punnitsemalla - - ottaen huomioon leikkaamiset sekä normaalin kulumisen, joka aiheutuu käsittelystä (pelkästään kulumisesta tapahtuva hävikki saattoi nousta yhteen prosenttiin vuodessa [Munro 1979]).*

Eli harvinaiseen metalleihin perustuvan rahajärjestelmän sisäsyntyinen inflaatio eli rahan "arvon" kirjaimellinen aleneminen kulumisen seurauksen on vähintään yksi prosentti per vuosi.

Näin ollen tämä väite: In 1912 the price of a to...

> *In 1912 the price of a top quality men's tailored suit was about the equivalent of an ounce of gold. In 2012 the price of a top quality man's tailored suit is about the equivalent of an ounce of gold.*

Huono Suomennos:

> *Vuonna 1912 laadukkaan miesten räätälöidyn puvun hinta vastasi noin unssia kultaa. Vuonna 2012 laadukkaan miesten räätälöidyn puvun hinta vastaa unssia kultaa.*

on täydellistä huuhaata. Miksi? Siksi, koska yhden unssin kultakolikosta ei sadan vuoden normaalin käytön jälkeen olisi jäljellä juuri mitään. Ja tästä aasinsillasta päästäänkin sitten kolikon kääntöpuoleen.

Mikäli rahajärjestelmässä rahan "arvo" määritellään sen puhtauden tai painon perusteella on rahan fyysinen kuluminen deflatorista. Kierrossa oleva rahamäärä supistuu luonnollisen käytön seurauksena! Mikäli maa, joka käyttää harvinaisiin metalleihin perustuvaa rahajärjestelmää ei kykene hankkimaan sekä turvaamaan kolikoissa käytettävän harvinaisen metallin saatavuutta, on se kirjaimellisesti kusessa: stagflaatiossa.

Tästä syystä "isot pojat" keksivät kirjoittaa kolikkoon nimellisarvon. Wikipedia - Gold dollar

Mutta tämä ei juuri asiaa auttanut. Tällainen toimenpide ei muuttanut "tuhansia vuosia vanhaa" käytäntöä juuri ollenkaan: kirjanpidollisten asioiden (esim. velka) kuittaamista varten kolikon paino ja/tai sen puhtaus (eli "arvo") oli määriteltävä.

Tämän jälkeen "isot pojat" keksivät tunkea kaiken kullan holviin: [From river prospectors to canny investors, why everyone's on the hunt for gold]

ja laskivat liikkeelle seteleitä, jotka sitten lupasivat vaihtaa milloin tahansa kultaan.

Tämäkään ratkaisu ei kauaa auttanut, sillä

> *Jotta jollakin maalla olisi ylijäämää, toisella täytyy olla alijäämä.*

Tästä syystä herra Nixon 15. elokuuta 1971 irroitti ameriikan ihmemaan kultakannasta.

Eli kaikessa yksinkertaisuudessaan harvinaisiin metalleihin perustuva järjestelmä pettää aina. Yli 3000 vuotta eeppistä epäonnistumista kyseisen rahajärjestelmän kanssa pitäisi kertoa ihmiselle, ettei päätä kannata enää hakata seinään.

Sitten terveisiä kaikille kultaintoilijoille: miksi niin muovikapseli?

(Kuva varastettu täältä)

Yksityistäminen on hieno asia

Mehiläisen salainen viesti julki: Näin rahat viedään Suomesta

> *Keskisuomalainen paljasti hiljattain, että (lääkäripalveluja tarjoava) Mehiläinen maksaa lähes 40 miljoonan euron voitostaan Suomeen veroa vaivaiset 360 000 euroa. Voitot ja niistä maksettavat verot siirretään ulkomaille, "lakien mukaisesti", kuten yhtiössä työntekijöille selitetään.*

Hmm... ilmeisesti keskimääräinen asuntolainan määrä on ~100.000 €. Näin ollen, yhdessä vuodessa, Mehiläinen "imuroi" johonkin veroparatiisiin (sumealla logiikalla laskettuna) ~396 asuntolainan edestä rahaa. Tämä raha on pois Suomen valtion veronkantoalueelta sekä rajojen ulkopuolella. Näin ollen se on poissa kierrosta (Suomesta).

Tästä johtuen ~396 asuntovelalliselle jää täsmälleen kaksi tapaa ansaita tämä raha takaisin ja ehkä-ehkä maksaa asuntolainansa täysimääräisenä pois. Ensimmäinen on vienti (ja tietenkin se, että pääsee osalliseksi viennistä saatavista tuloista). Toinen mahdollisuus on se, että joku muu menee pankkiin, lainaa sieltä rahaa ja kuluttaa sen kiertoon (ja tietenkin se, että toimillaan ansaitsee ne).

Me kaikki tiedämme, ettei kumpiakaan juurikaan enää tapahdu. Velkasaturaatio on jo täydellinen ja ympäri euvostoliittoa toteutettavat säästö/leikkaustoimenpiteet eivät tee mitään muuta kuin hallaa viennille.

Toisin sanoen, jokainen vuosi Mehiläinen ajaa toimillaan ~396 asuntovelallista konkurssiin.

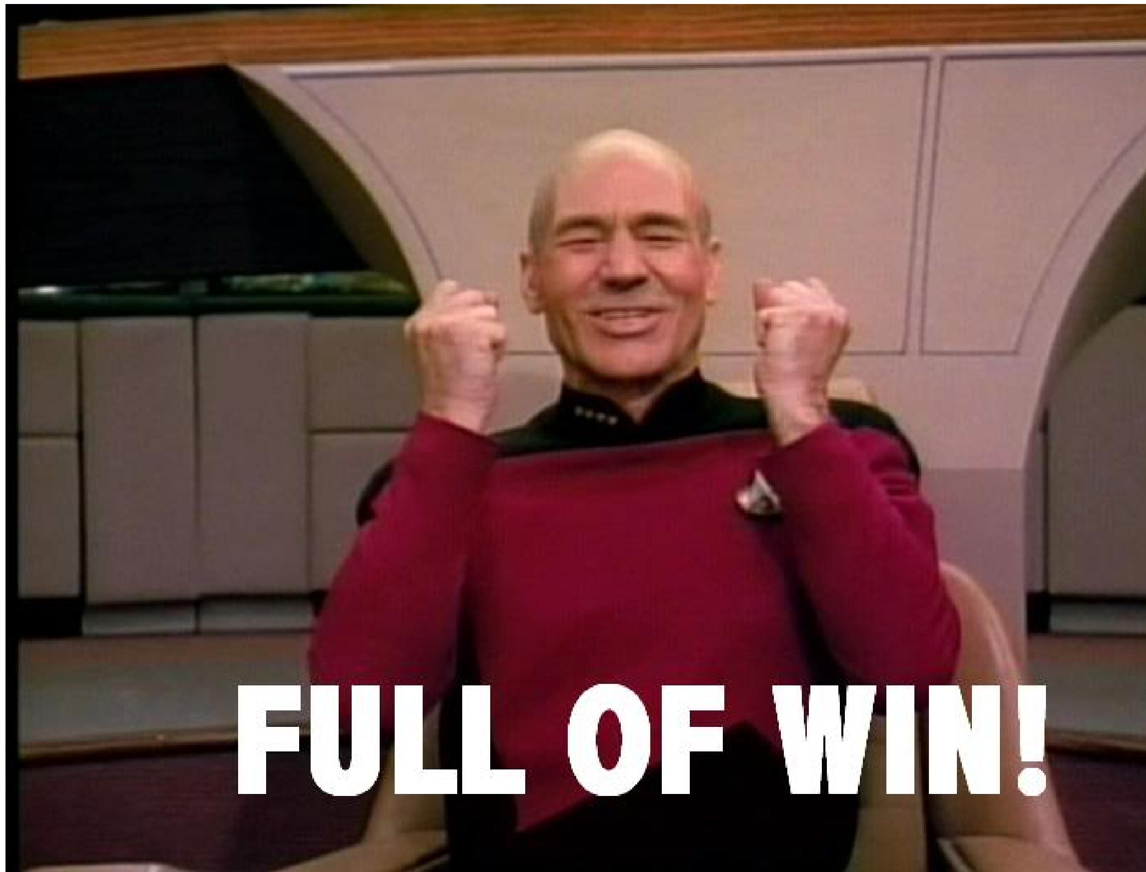
No joo. Annetaan nyt vähän löysää. Tämä on vain pisara meressä. Voisi sanoa, että täysin merkityksetöntä esimerkiksi valtionvelan korkoihin suhteutettuna. Mutta esimerkkinä varsin loistava. Yksityistäminen on hieno asia!

Kumipääidea

[Tyhmyri's Blog - Onko eläkeiän nosto keino työurien pidentämiseksi vai kyyninen keino eläkkeiden leikkaamiseksi?]

> *Kaiken kaikkiaan eläkeiän nosto lähes varmasti sekä pienentää eläkkeiden maksusta koituvaa rasitusta että leikkaa eläkkeitä. Syynä se, että toimeentulotuen varassa elävä on halvempi kuin aito eläkeläinen ja lisäksi työttömyysjaksot pienentävät tulevaa eläkettä. Kokonaisuudessaan eläkeiän nosto on siis kustannuksia pienentävä temppu täysin riippumatta siitä pitenevätkö ihmisten työurat tai eivät.*

Kapteeni, mitä olet mieltä?

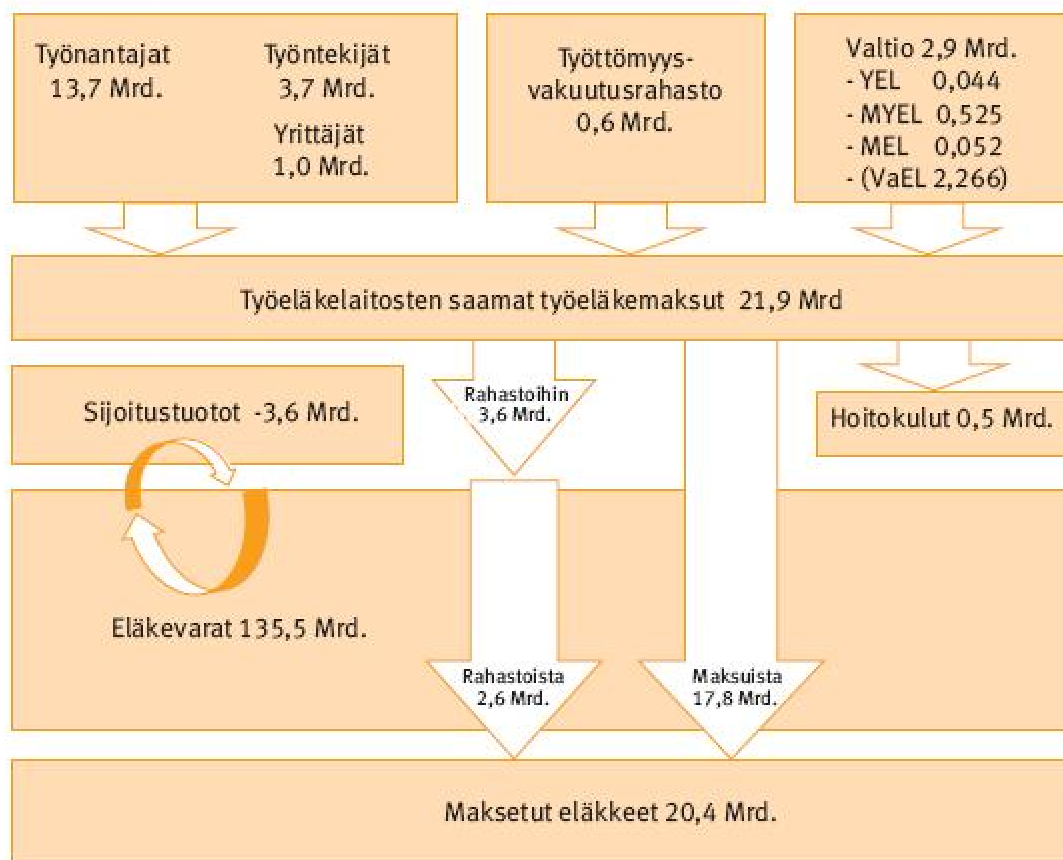
Herra Kani on täysin samaa mieltä. Tätä asiaa ei olisi voinut tuon paremmin kiteyttää. Loistavuutta parhaimmillaan!

Mutta tämä juttu ei lopu tähän. Eläkeiän nosto tai nostot eivät ole edes oireen hoitoa. Ne ovat veitsen kääntämistä haavassa.

Odotappas, Kani selittää.

Eläketurvakeskuksen tilastoraportista löytyy varsin mielenkiintoinen kuvio:
Eläketurvakeskuksen tilastoraportteja 05/2012 - Työeläkkeiden rahoitus vuonna 2011
(PDF)

Kuvio 1.
Työeläkemaksut, eläkevarat ja eläkemenot vuonna 2011, mrd. euroa.

Mitä tämä kuvio kertoo meille?

Ensinnäkin se kertoo meille sen, ettei mitään eläkejärjestelmää ole olemassa. Tai on, mutta sen oikea nimi pitäisi olla ponzi. Se myytiin työläisille osittain rahastoivana järjestelmänä, vaikka todellisuudessa se on ylijäämän rahastoiva järjestelmä (ihanaa tämä harhaanjohtajien uuskieli). Samaan aikaan kun Sinä (muka) maksoit itse itsellesi eläkettä, se sama summa maksettiin niille, jotka olivat sillä hetkellä eläkkeellä. Ne rahat, jotka jäivät yli, "sijoitettiin" ylijäämän rahastoivan järjestelmän kautta maailman suurimpaan kasinoon (pörssi) ja hävittiin.

Mitään oikeaa "eläkerahaa" ei siis ole olemassa. Eläkemaksusi on vain-ja-ainoastaan vero, jolla kuitataan eläkevastuut tällä hetkellä eläkkeellä oleville.

Tämän lisäksi kuvio kertoo sen, ettei meillä ole minkäänlaista mahdollisuutta ylläpitää näin toimivaa järjestelmää. Toimimattomuuden syy on varsin yksinkertainen: nykyisessä taloudellisessa järjestelmässä tuotanto tai työ ei luo talouteen tuotannon (tai työn) arvoa vastaavaa tuloa. Pankista lainattu raha luo tuotannon (tai työn) arvoa vastaavan tulon.

Tämä tarkoittaa sitä, että ilman velkaa ei ole rahaa. Ilman rahaa ei ole työtä, veroja, eläkkeitä ja niin edelleen.

Valitettavasti velkaa voidaan ottaa täsmälleen niin paljon kunnes lainanhoitokustannukset "syövät" liikaa elämiseen jäävästä rahasta. Nyt jos huomioimme koko EU-alueen ahdingon (sekä syyn) niin voimme aika turvallisesti olettaa että köyden pää on jo tullut vetävän käteen. Velkasaturaatio on täydellinen.

Tämä järjestelmä on jo kuollut. Eläkeponzi on jo puhjennut. Mikään määrä työtä, tuotantoa, leikkauksia, säästötoimenpiteitä, verojenkorotuksia tai [lisää uusliberalistinen kumipääidea] ei tätä järjestelmää pelasta.

Mutta älä huoli. Tämä koko homma on täysin suunniteltu. Herra Kani ei usko hetkeäkään, että euron valuvika olisi jonkinlainen vahinko.

Herra Kani julistaa

Rikoslaki 19.12.1889/39

3 § (11.4.2008/212)
Rikos ihmisyyttä vastaan

Joka osana siviiliväestöön kohdistuvaa laajamittaista tai järjestelmällistä hyökkäystä

1) surmaa tai orjuuttaa toisen, käy hänellä kauppaa tekemällä tarjouksen, ostamalla, myymällä tai vuokraamalla taikka kiduttaa häntä tai aiheuttaa hänelle muulla tavoin suurta kärsimystä tai vaikean vamman taikka vahingoittaa vakavasti hänen terveyttään taikka tuhoaa väestöä asettamalla sitä tai sen osaa hävittäviä elinehtoja tai muulla tavoin,
...

Laki24:sta löytyi hieno selkokielinen selvitys rikoksesta ihmisyyttä vastaan:

> ***Rikoksella ihmisyyttä vastaan tarkoitetaan tilannetta, jossa toimija osana siviiliväestöön kohdistuvaa laajamittaista tai järjestelmällistä*** *hyökkäystä joko surmaa tai* ***orjuuttaa toisen; tai, käy hänellä kauppaa****; tai, kiduttaa häntä* ***tai aiheuttaa hänelle muulla tavoin suurta kärsimystä*** *tai vaikean vamman tai* ***vahingoittaa vakavasti hänen terveyttään; tai tuhoaa väestöä asettamalla väestöä tai sen osaa hävittäviä elinehtoja tai vastaavaa****; tai, karkottaa tai pakolla siirtää alueella laillisesti oleskelevaa väestöä; tai, vangitsee toisen tai muuten riistää häneltä vapauden kansainvälisen oikeuden vastaisesti; tai aiheuttaa vapautensa menettäneen tahdonvastaisen katoamisen; tai, raiskaa toisen, orjuuttaa häntä seksuaalisesti,* ***pakottaa hänet prostituutioon****, raskauteen tai sterilisaatioon tai harjoittaa häntä vastaan muuta vastaavaa törkeää seksuaalista väkivaltaa; tai, harjoittaa rotuerottelua tai* ***vainoaa tunnistettavissa olevaa ryhmää tai yhteisöä joko poliittisen mielipiteen, rodun, kansallisuuden, etnisen alkuperän, kulttuurin, uskonnon tai sukupuolen taikka muun niihin rinnastettavan syyn perusteella****. Rikoksesta ihmisyyttä vastaan tuomitaan vankeutta vähintään yksi vuosi, tai elinkautinen vankeustuomio.* ***Teon yritys on rangaistava.***

Ja niinpä herra Kani julistaa uusliberalismi nimisen talouspoliittisen suuntauksen Suomen lain (tai lakien) vastaiseksi!

Kaikessa yksinkertaisuudessaan tämä tarkoittaa sitä, ettei budjettikuria tiukentavaa hallitusten välistä sopimusta voida Suomen rikoslain mukaan allekirjoittaa saatikka ottaa käyttöön.

Eräänlaisia spontaaneja hyperinflaatio tapauksia

Anonyymi

> *Raha ja talous blogissa väitetään hyperinflaation syyksi tuotantojärjestelmän romahdusta. Täällä syyksi väitetään valuuttamarkkinoita. Kumpi on oikeassa?*

Kani ei tiedä kumpi on oikeassa, mutta Kani tietää syyt miksi tuotantojärjestelmän romahdus ei voi aiheuttaa hyperinflaatiota.

Useasti olemme lukeneet siitä, kun vuonna 1923 Belgian ja Ranskan joukot valtasivat tärkeän Ruhrin teollisuusalueen, joka aiheutti sen että (Weimarin) tuotantokapasiteetti romahti murto-osaan ja tämä aiheutti hyperinflaation.

Olemme myös saaneet lukea siitä miten-ja-kuinka Zimbabwen hallitus tuhosi maansa talouden, joka aiheutti sen että maan kyky ylläpitää minkäänlaista reaalituotantoa muuttui lähes olemattomaksi ja tämä aiheutti hyperinflaation.

Asiaan sen enempää paneutumatta sitä todellakin voi olettaa, että tuotantojärjestelmän romahtaminen on hyperinflaation syy.

Neljä syytä miksi näin ei ole.

1. Luonnonkatastrofin runtelemat maat. Otetaan oikein huonoksi esimerkiksi Indonesia (tsunami) tai vaikkapa Haiti (maanjäristys).

Sitä voisi tietenkin sanoa, etteivät edellä mainitut luonnonkatastrofit aiheuttaneet ongelmia maan teollisuudelle, mutta entä Turkissa vuonna 1999 tapahtunut maanjäristys, joka tuhosi mm. öljynjalostamoja ja autoteollisuutta. Juu, kyllä Turkki koki (melkein) hyperinflaation 90-luvulla, mutta nopeuttiko luonnonkatastrofi prosessia? Ei tainnut.

2. Taloussaarron "uhriksi" ajautuneet maat. Sitä voisi olettaa, että taloussaarto voisi mahdollisesti aiheuttaa edes orastavaa hyperinflaatiota, koska tuotantokapasiteetti pääsee väkisinkin romahtamaan? Mutta esimerkiksi Kuuba on ollut ameriikan ihmemaan taloussaarrossa jo yli 50 vuotta. Ei hyperinflaatiota.

3. Maat, joiden tuotantojärjestelmä on romautettu täysin tietoisesti hevletin huonolla talous-, finanssi-, jnepolitiikalla. Ensimmäisenä tulee mieleen Mugaben Zimbabwe ja Ceaușescun Romania, mutta otetaan huomattavasti mielenkiintoisempi esimerkki: euroopan unioni.

Tällä hetkellä EMU jäseniä on 17 kappaletta. Näitä ovat Alankomaat, Belgia, Espanja, Irlanti, Italia, Itävalta, Kreikka, Kypros, Luxemburg, Malta, Portugali, Ranska, Saksa, Slovakia, Slovenia, Suomi ja Viro.

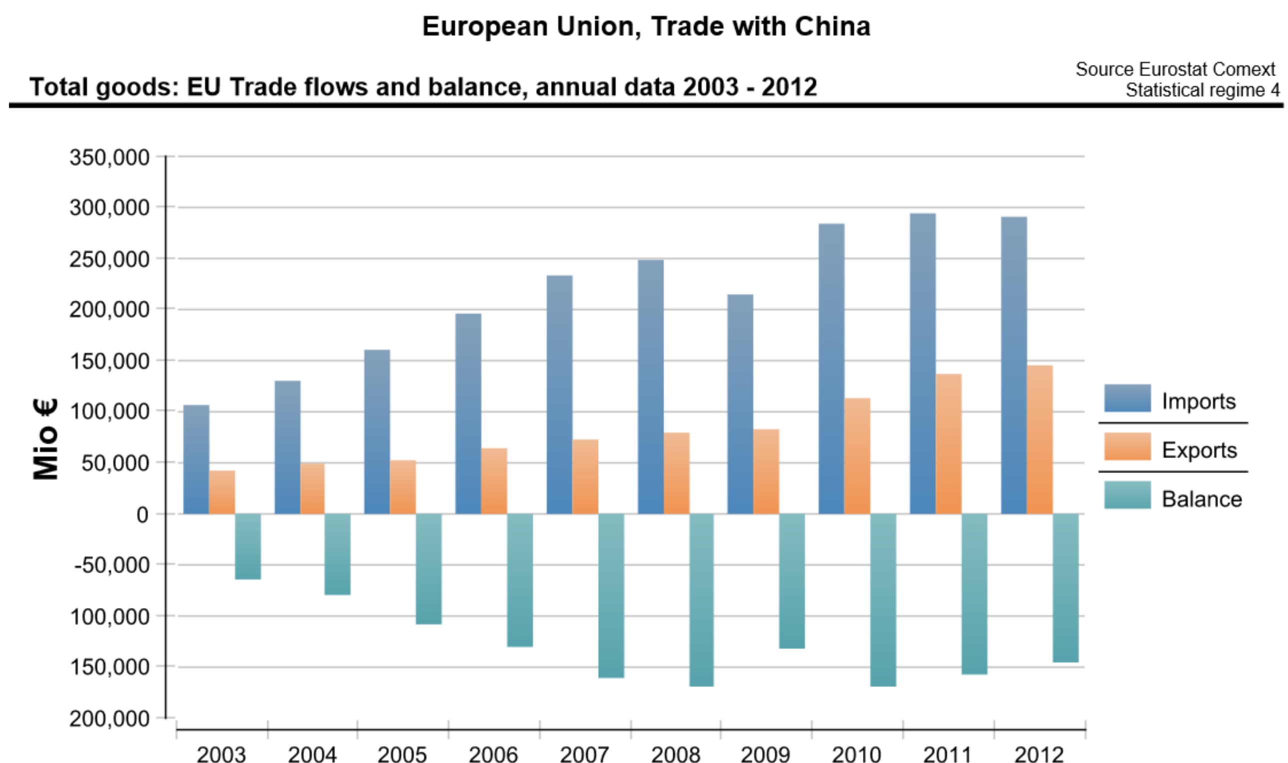
Virallisen Totuuden (tm) mukaan Alankomaat, Belgia, Espanja, Irlanti, Italia, Kreikka, Kypros, Malta, Portugali, Slovenia sekä Viro ovat taantumassa tai lamassa.

Eli noin 65% EMU maista on taantumassa tai lamassa!

EU maita on 27 kappaletta. Eurostatin mukaan (PDF) yli puolet niistä on taantumassa tai lamassa!

Euroopan unionin tuotannon romahtamisen ja työttömyysluvut hipovat jo Suuren laman lukuja.

Nyt kun otetaan vielä huomioon se, että Toisen maailmansodan jälkeen euroopan maiden väkiluku on vähintään kolminkertaistunut, ovat lukemat mittasuhteiltaan eeppisiä! Sitten kun edelliseen vielä lisätään euroopan unionin melkein biljoonan euron kauppataseen alijäämä Kiinan (PDF) kanssa

(Toim. huom. Eu:ssa kierrossa olevan rahan määrä on palttiarallaa 10 biljoonaa, joten yhden biljoonan "menettäminen" Kiinaan on todella suuri asia.)

Voimme aika turvallisesti puhua euroopan unionin tuotantojärjestelmän romahtamista ja paikallisen tuotannon korvaamista tuonnilla.

Mutta ei hyperinflaatiota. Inflaatiota eli hintojen nousua kylläkin, mutta tämän ilmiön takana ovat verojen korottaminen, verotuksen painotuksen siirtäminen välttämättömyystarvikkeisiin (kuten sähkö, ruoka jne) sekä muiden lakisääteisien velvoitteiden korottaminen (mm. eläkemaksut, vakuutukset jne.), velkataakka ja niin edelleen.

4. Paikallisesti käytetyn valuutan vaihtoarvo voidaan "sitoa" jonkun toisen maan valuttaan tai vaikkapa kultaan lupaamalla sille tietty (kiinteä) vaihtokurssi. Wikipedia osaa kertoa meille lisää:

> *Kiinteän valuutan tapauksessa keskuspankki on kiinnittänyt valuutan arvon toiseen valuuttaan tai useammasta valuutasta muodostettuun valuuttakoriin* (suom. huom. tai vaikkapa kultaan)*. Tällöin keskuspankki sitoutuu vaihtamaan valuuttaa valitulla kiinteällä kurssilla.*

Melkein jokaisessa hyperinflaatio tapauksessa paikallisesti käytetty valuutta oli sidottu joko valuuttakoriin (Valkovenäjä: euro, venäjän rupla ja ameriikan dollari), tiettyyn valuuttaan (Zimbabwe: ameriikan dollari) tai arvometalliin kuten kulta (mm. Weimar)!

Kääritäänpäs tämä juttu kasaan.

Teorian mukaan tuotantojärjestelmän romahtaminen aiheuttaa hyperinflaation. Tämä tarkoittaa sitä, että vientituotteen katoaminen olisi välittömästä korvattava toisella, ettei inflaatiota (eli hintojen nousua) tapahtuisi. Ja kun tarpeeksi monta paikallisesti tuotettua vientituotetta katoaa maailman markkinoilta, tapahtuu hyperinflaatio (eli hallitsematon hintojen nousu).

Mikäli tuotantojärjestelmän romahtaminen olisi hyperinflaation syy, näkisimme huomattavasti useammin eräänlaisia spontaaneja hyperinflaatio tapauksia maissa, jotka ovat joutuneet luonnonkatastrofin, taloussaarron tai jopa päin hevlettiä toteutetun talous-, finanssi-, jnepolitiikan "uhriksi".

Valitettavasti suurin osa hyperinflaatio tapauksista, kuten Angola (1995) Argentiina (1985), Valkovenäjä (1996), Bolivia (1985), Bosnia (1993), Brasilia (1993), Kiina (1947), Chile (1975), Georgia (1994), Kreikka (1943), Unkari (1945), Nicaragua (1990), Peru (1989), Romania (2001), Venäjä (1992), Turkki (1997), Ukraina (1995), Venezuela (2002), Jugoslavia (1993) sekä Zaire (1992) ovat tapahtuneet täysin muusta syystä kuin tuotantojärjestelmän romahtamisesta. Herra Hudson osaa kertoa meille syyn:

> *"every hyperinflation in history stems from the foreign exchange markets. It stems from governments trying to throw enough of their currency on the market to pay their foreign debts."*

Huono Suomennos:

> *"jokainen hyperinflaatio historiassa on peräisin valuuttamarkkinoista. Se juontuu hallitusten pyrkimyksestä heittää tarpeeksi omaa valuuttaansa markkinoille maksaakseen ulkomaiset velkansa."*

Totta on, ettei herra Hudsonin selitys ole täysin tyhjentävä, mutta se osoittaa syyttävän sormensa oikeaan suuntaan eli valuuttamarkkinoille.

Kykenetkö löytämään kelluvaa valuuttaa käyttävää (tai käyttänyttä) länsimaata joka on ajautunut hyperinflaatioon? Herra Kani haastaa Sinut etsimään tällaisen (ja sitten vetämään foliohatun päähän).

Tuotantojärjestelmän romahtaminen ei yksinkertaisesti voi aiheuttaa 89 700 000 000 000 000 000 000 prosentin vuosi-inflaatio vauhtia. Tällaisessa tilanteessa häviäjinä ovat kaikki muut (tuottajista kuluttajaan eli yrityksestä palkolliseen) paitsi ne, jotka spekuloivat valuutalla.

Kaikella rahalla on olemassa täsmälleen yksi suunta: takaisin pankkiin

Päätös syntyi: EU:n liittovaltiota ruoskittiin eteenpäin 'budjettikurilla'

> *EU-maat sopivat myöhään eilen maanantaina budjettikuria tiukentavasta hallitusten välisestä sopimuksesta...*

Sopimuksen pääpiirteet ovat jotakuinkin tällaiset:

> *"Yhteiset tiukat budjettisäännöt."*
> *"Alijäämät eivät saa ylittää 0,5 prosenttia bruttokansantuotteesta."*
> *"Ongelmiin joutuneet valtiot saavat 500 miljardin euron rahastosta apua."*
> *"Hätätapauksissa 85 prosentin enemmistöpäätös riittää rahan myöntämiseen tarvitsevalle valtiolle."*
> *"Jos valtio ei noudata sääntöjä, se vedetään EU-tuomioistuimeen, ja se menettää eurotukensa."*
> *"Kreikasta tulee vakausvälinerahaston ensimmäinen asiakas."*

Ja edellisten lisäksi vakaus- ja kasvusopimuksen perusehdot:

> *"vuosittaisen budjettialijäämän oltava pienempi kuin 3 % bruttokansantuotteesta."*
> *"julkisen velan oltava alle 60 % BKT:sta."*

Mitä tämä tarkoittaa?

Kaikessa yksinkertaisuudessaan tämä tarkoittaa sitä, että valtio joka allekirjoittaa sopimuksen (ja pitää siitä kiinni) ei kykene ylläpitämään klassista Keynesiläistä ponzia (julkinen ja yksityinen sektori vuorottelevat velkaantumisessa). Tämä taas tarkoittaa sitä, että sopimuksen ehtoja noudattava valtio on pakotettu i) ajamaan julkinen sektori alas, ii) ajamaan yksityisen sektorin velalliset konkurssiin eli velkavankeuteen, iii) tuhoamaan julkisen sektorin rahoituksen (verotulot) sekä iiii) ulkoistamaan "tukipakettien" lainaehtojen myötä loputkin talouspolitiikan ohjaksista euvostoliiton komissiolle.

Ainoa asia mitä tämä sopimus varmistaa on uusliberalistien uusliberaalisen utopian (Neofeodalismi) realisoitumisen.

Mutta (aina se mutta) tässä koko hommassa on yksi pieni koukku.

Niin kauan kuin valtio pitää kiinni jäsenyydestään euvostoliitossa, se ei kykene ylläpitämään klassista Keynesiläistä ponzia. Tämä siksi, koska euvostoliiton keskuspankkia on erikseen kielletty lainoittamasta viranomaisia tai julkista sektoria. On siis täysin merkityksetöntä allekirjoittaako valtio tämän sopimuksen (PDF) vai ei. Sen yhteiskuntajärjestelmä tulee degeneroitumaan Neofeodaaliseksi joka tapauksessa.

Prosessi on varsin yksinkertainen: ilman velkaa ei ole rahaa. Kaikki raha on velkaa. Ja tästä johtuen kaikella rahalla on olemassa täsmälleen yksi suunta: takaisin pankkiin.

Järjettömyyden multihuipennus

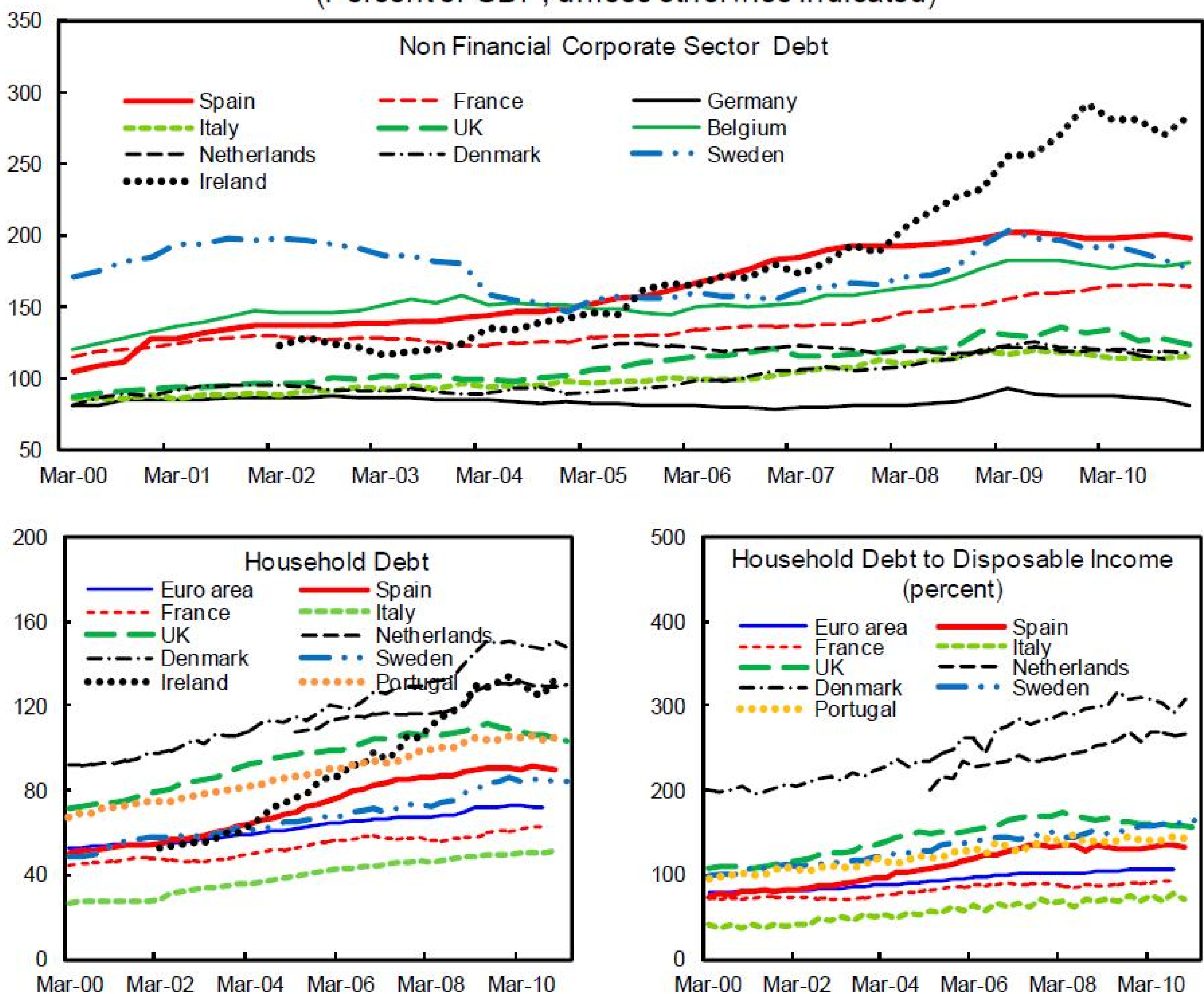
[Sadattuhannet protestoivat Espanjassa uusia työlakeja vastaan]

> *Hallituksen kaavailemat uudistukset helpottavat irtisanomisia ja palkkojen leikkaamista. Pääministeri Mariano Rajoyn mukaan ne ovat välttämättömiä talouden elvyttämiseksi ja yli 22 prosentin työttömyyden vähentämiseksi.*

Ohgay.

Yritys A antaa työntekijöilleen kaksi vaihtoehtoa: työvoimatoimisto tai palkkaa lasketaan esim. 50%. Noh, työntekijät suostuvat tähän ja palkkoja lasketaan esim. 50%. Mitä tapahtuu yritykselle B, jonka tuotteita ja palveluita yrityksen A työntekijät kuluttavat? Aivan oikein. Yrityksen B on tavalla tai toisella laskettava hintoja, koska kuluttajilla ei enää ole ostovoimaa. Sama tapahtuu yrityksessa C, yrityksessä D ja niin edelleen... lue eteenpäin.

Espanjassa yksityisten sekä yritysten velkataakka on valtava: [IMF - Spain: Selected Issues] (PDF)

Tämä tarkoittaa sitä, että Espanjassa tuotetun tuotteen ja/tai palvelun hinnasta 20-50% koostuu pelkistä lainanhoitokustannuksista (korot+lyhennys+muita maksuja). Mitä tapahtuu tuotteiden ja palveluiden hinnoille, kun palkkoja leikataan? Ei juuri mitään. Ne eivät voi laskea juuri ollenkaan. Eli palkkojen leikkaamisen myötä Espanjalaisten elinkustannukset eivät tule laskemaan.

Mitä tapahtuu Espanjan valtion verotuloille jos-ja-kun palkkoja leikataan? Verotulot laskevat.

Kun verotulot laskevat, mitä tapahtuu julkiselle sektorille? Sitä täytyy leikata, säästää sekä tietenkin yksityistää.

Kun verotulot laskevat, mitä tapahtuu julkisen sektorin velkataakalle? Sitä ei ole mahdollista hoitaa saatikka maksaa pois.

Nyt tulee paras!

Kun maan yksityisen sektorin velkataakka on näinkin suuri, mitä pankkisektorille tapahtuu palkkojen leikkaamisen myötä? Aivan oikein! **Se ajaa Espanjan pankkisektorin konkurssiin**.

Tämä on eeppistä epäonnistumista parhaimmillaan. Aivan mahtavaa sekoilua. Järjettömyyden multihuipennus, jos nyt näin voi sanoa.

Jopa viisivuotias lapsikin kykenee ymmärtämään, että ongelma on rahan syntymekanismissa: Velka = Ostovoima = Työpaikka. Eli tuotanto tai työ ei luo talouteen tuotannon arvoa vastaavaa tuloa. Pankista lainattu raha luo tuotannon arvoa vastaavan tulon. Näin ollen leikkauksilla, säästötoimenpiteillä, eläkeikien nostoilla, palkkojen leikkaamisella, (lisää uusliberalistinen idea) ei ole minkäänlaista mahdollisuutta korjata nykyistä taloudellista ahdinkoa.

Paranna sairaus ja oireet katoavat.

Ei muuten mikään yllätys, vai oliko?

Kalevi Sorsa säätiö - Presidentti Niinistö ja julkisen talouden kauhuluvut

> *...Yhden näkyvimmistä puheenvuoroista käytti tasavallan presidentti Sauli Niinistö, joka ilmaisi huolestuneisuutensa Suomen julkisen sektorin koosta. Niinistö luonnehti julkista taloutta "kestämättömän kokoiseksi", sillä sen menot muodostavat lähes 60 prosenttia bruttokansantuotteesta. Moni kansalainen lienee ymmärtänyt Niinistön puheenvuoron niin, että yksityisen sektorin osuus Suomen kansantaloudesta olisi enää noin 40 prosenttia.*
> *...*

Taloussanomat - Onko 57 prosenttia paljon vai vähän?

> *...*
> *Luvun toinen ongelma on, että se on kovin helppo ymmärtää väärin. Vaikka julkisiksi luokitellut menot bruttokansantuotteesta ovat 57 prosenttia, se ei tarkoita, että yksityiset menot ovat 43 prosenttia.*
>
> ***Kyse on kahden tunnusluvun suhteesta, eikä se kuvaa julkisen sektorin menojen osuutta bruttokansantuotteesta.***
> *Julkisten ja yksityisten menojen summa ei ole sata, koska julkisten ja yksityisten menojen sijaan bruttokansantuote muodostuu arvonlisäyksestä. Jo yritysten menot ovat suuremmat kuin bruttokansantuote.*
> *...*

Tieto & Trendit - Olli Savela - Julkiset menot – ja vielä isommat yksityiset
(Toim.huom! Herra Savela on kansantalouden tilinpidon asiantuntija Tilastokeskuksen Talous- ja ympäristötilasto-yksikössä.)

> *...*
> ***Tarkkaan ottaen on harhaanjohtavaa sanoa, että julkisten menojen osuus bkt:stä olisi 57 prosenttia, koska bkt ei koostu julkisista ja yksityisistä menoista. Bruttokansantuote koostuu yksityisestä ja julkisesta arvonlisäyksestä. Viime vuonna julkinen sektori tuotti 20 prosenttia bruttokansantuotteesta ja yksityinen sektori 80 prosenttia.***
> *...*

Herra Kani ei ole tähän päivään mennessä nähnyt uusliberalistista ideaa, joka ei olisi kamala yksinkertaistus käsillä olevasta taloudellisesta ongelmasta, suunniteltu toimimaan niin, että sivuvaikutuksena yhteiskunta degeneroituu Neofeodalismiin (synonyymi Plutokratialle) tai on ollut suoranainen valhe.

Herra Niinistön puhe ja huoli julkisen sektorin koosta vaikuttaa olevan kaikkia edellä mainittuja yhtä aikaa. Ei muuten mikään yllätys, vai oliko?

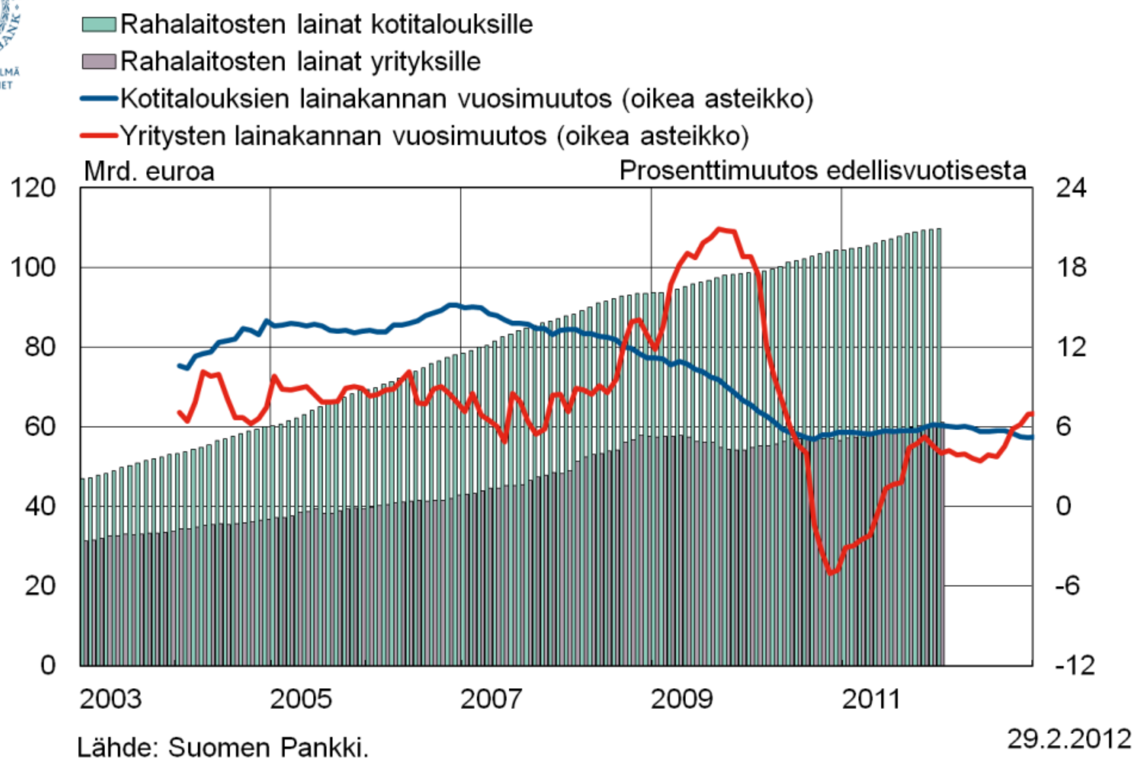
Ensimmäiseksi tapahtuu ihmisen tietoinen päätös kävellä pankkiin

[Tämä joukko loi Suomeen 77 000 työpaikkaa]

> *Vuosina 2001-2010 käytännössä kaikki yksityisen sektorin uudet työpaikat Suomessa syntyivät pieniin ja keskisuuriin yrityksiin. Samalla kun niihin syntyi 77 000 uutta työpaikkaa, työpaikat suurissa yrityksissä vähenivät.*
> …

Ja syy siihen miksi-ja-miten työpaikat syntyivät on varsin selvä: [kotitalouksien ja yritysten lainakannan kehitys]:

No joo. Olet oikeassa. Ensimmäiseksi tapahtuu ihmisen tietoinen päätös kävellä pankkiin ja allekirjoittaa lainasopimus. Vasta tämän jälkeen tulevat työpaikat.

Velka = Ostovoima = Työpaikka

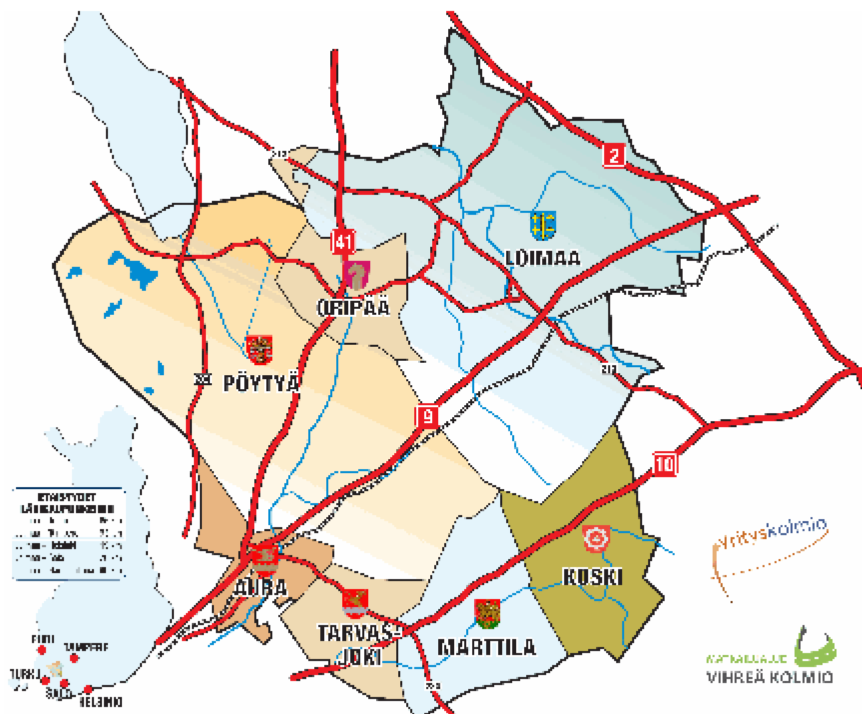
Mutta tässä hommassa on yksi käsittämättömän suuri ongelma, ja se menee näin:

> Pankeilla on monopoli tuotteeseen nimeltä raha. Ne lainaavat tuotettaan kaikille sitä haluaville, mutta sillä ehdolla että se (lainattu tuote) palautetaan heille **100% takaisin plus korot**, jota pidetään "tuotteen hintana". Korot on mahdollista maksaa täsmälleen sillä samalla tuotteella, jonka tuottamiseen niillä (pankeilla) on monopoli.

Jopa viisivuotias lapsi kykenee ymmärtämään sen, ettei ole olemassa sellaista määrää työtä, tuotantoa, leikkauksia, yksityistämistä jne. joilla tämä yhtälö on mahdollista murtaa.

Mahtavaa! Eiku... anteeksi.

Tarvasjoki

> *tarjoaa luonnonkauniin asuinympäristön vain kolmenkymmenen kilometrin päässä Turusta. Turvallinen yhtenäiskoulu yhdessä uimahallin ja jäähallin tarjoamien palvelujen kanssa tekevät siitä hyvän paikan etenkin lapsiperheille.*

Ja faktojen perusteella näyttäisi siltä, että ainakin 1947 ihmistä on löytänyt tämän idyllisen asuinympäristön.

Vilkaistaanpaas muita faktoja. Tarvasjoen kunnan Talousarvio 2011 ja taloussuunnitelma 2011 - 13 (PDF)

2. LAINAMÄÄRÄ

	2005	2006	2007	2008	2009	*2010	*2011	*2012	*2013
* määrä euro/as	1193	1063	1532	1998	3160	4232	4253	4176	3679
* asukasluku	1960	1952	1946	1953	1970	1965	1985	1995	1996

*Arviot 31.12. kunakin vuonna

Hmm... lasketaanpas. Tämä tekee (1995 asukasta * 4176 euroa =) 8 331 120 euroa velkaa. Tarvasjoen julkinen velkataakka on 8.3 miljoonaa euroa. Mahtavaa! Eiku... anteeksi. Ei tämä ole mahtavaa. Tämä on ikävää. Mutta se on mahtavaa, että Kani voi käyttää tätä mahdollisimman huonona esimerkkinä.

Aloitetaan.

Tarvasjoesta kirjattujen tietojen perusteella asukkaista 61,34 prosenttia on 15 – 64 vuotiaita. Tämä tekee 1193 asukasta.

Tilastokeskuksen mukaan Tarvasjoen 18 -74 vuotiaiden työllisyysaste oli vuonna 2010 noin 66,5 prosenttia. Kani ei tunne juuri ketään, joka olisi töissä vielä 74 vuotiaana ja tämän takia työllisyysasteesta (koska tarkempaa tietoa ei Kani löytänyt) vähennetään 0.5 prosenttia. Tämän lisäksi Kani käyttää 15-64 vuotiaiden lukumäärää työllisyysasteen laskennassa. Tämä tekee 787 asukasta.

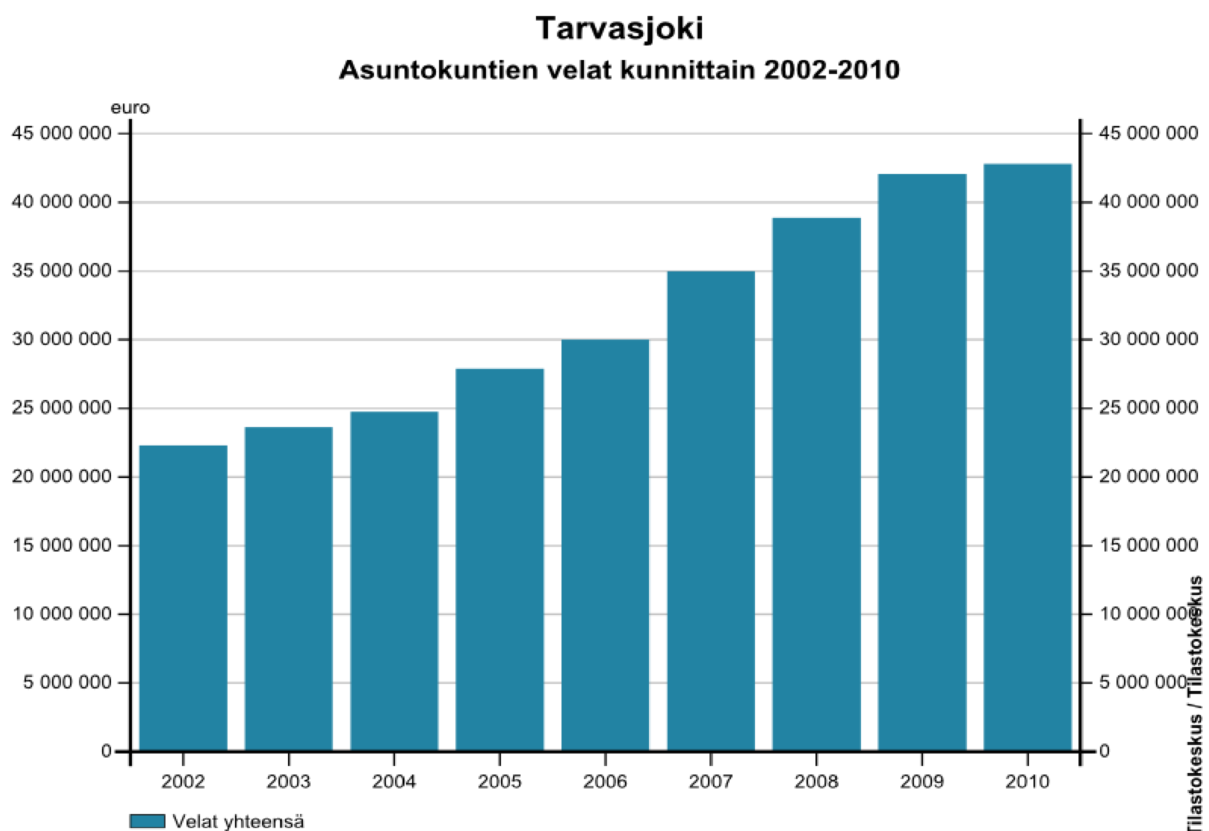
Oletetaan, että jokainen edellä mainitusta 787 asukkaasta on onnellisesti sijoittunut työelämään ja tämän lisäksi heistä jokainen on kokoaikainen palkansaaja.

Tehdään vielä yksi olettamus. Oletetaan, että Tarvasjoen palkansaajien jakaantuminen eri sektoreille on identtinen kuin vuoden 2005 Suomessa:

> *Yksityinen kotimarkkinasektori ~60%, julkinen sektori ~ 25% ja vientiteollisuus ~ 15%.*

Lasketaanpas (niks, naks poks). Yksityisellä kotimarkkinasektorilla olisi 472, julkisella sektorilla ~197 ja vientiteollisuudessa 118 palkansaajaa. Tämä tarkoittaa sitä, että 669 palkansaajaa (85%) liikuttelee yhtä ja samaa euroa vasemmasta kädestä oikeaan.

Vuonna 2010 kokoaikaisen palkansaajan keskimääräiset kuukausitulot olivat noin 3000€. Eli jokainen kuukausi 118 Tarvasjokilaista palkansaajaa (vienti) tuo kuntaan 3000 euron keskimääräisellä palkkatulollaan noin 354 000 euroa *uutta* rahaa. Vuodessa tämä tekee ~4.2 miljoonaa euroa.
Tilastokeskuksen mukaan Tarvasjokilaisten asukkaiden velkataakka on päätähuimaava:

Summa on noin 42 miljoonaa euroa. Kun em. summaan ynnätään kunnan velkataakkaan (8 miljoonaa) saadaan tulokseksi ~50 miljoonaa euroa. Kevyellä 2% koroilla kyseisestä lainasummasta sai vuonna 2010 pulittaa noin miljoonan euron edestä korkoja.

Mutta kuten tiedämme, korot ovat vain pieni osa lainasta maksettavaa kuukausierää. Eli itse lainanhoitokustannukset ovat huomattavasti suuremmat. Yleensä kuukausierästä on noin 30% korkoja ja loput (70%) lainan takaisinmaksua. Periaatteessa lainanhoitokustannukset (korot+lyhennys) olisi tällä laskukaavaalla noin 3.4 miljoonaa euroa vuodessa.

Eli periaatteessa Tarvasjoen kuntaan tulee vuosittain "ylijäämää" melkein miljoonan euron edestä. (118 Tarvasjokilaista palkansaajaa tuo 3000 euron keskimääräisellä palkkatulollaan noin 354 000 euroa *uutta* rahaa kuntaan. Eli 4.2 miljoonaa euroa vuodessa. Ja tästä summasta vähennetään 3.4 miljoonan edestä lainanhoitokustannuksia.) Tämä on siis rahaa, jonka voisi ajatella olevan "puhdasta" tuloa, ja jolla voi sitten tehdä kaikkea muuta kivaa.

Mutta Kani ei ole laskenut mukaan tuonnista aiheutuvia menoja. Kani jätti laskematta sen summan millä Tarvasjoen kunta tai sen veronmaksajat ostavat tuotteita ja palveluita muista kunnista. Tämä summa on varmasti yli miljoona euroa. Kevyesti "ylijäämän" verran. Toisin sanoen, tämän kunnan "budjettitasapaino" tai "kestävyysvaje" tai "velkakestävyys" on ylitetty kauan aikaa sitten. Tämä tilanne tulee pysymään samana ainakin seuraavan vuosikymmen kunnes lainahoitokustannukset alenevat hieman.

Ja niinpä Tarvasjokilaisille jää täsmälleen kaksi vaihtoehtoa: kunnan tai kuntalaisten on otettava julmasti lisää velkaa tai heidän on tavalla tai toisella ansaittava vielä julmemmin *uutta* rahaa. Muussa tapauksessa kunnan talous, kuntalaisista itsestä puhumattakaan, pysähtyy vaihdonvälineen eli rahan puutteeseen.

Mitä tämä *uusi* raha tarkoittaa? Se tarkoittaa rahaa, joka ansaitaan toisista kunnista myymällä niihin Tarvasjoella tuotettuja tuotteita ja/tai palveluita. Vientituloja.

Mutta millä rahalla esimerkiksi Aura, Lieto, Kanniainen tai vaikkapa Turku ostavat Tarvasjokilaisten tuottamia tuotteita ja/tai palveluita? Aivan oikein! Liedossa, Kanniaisissa tai vaikkapa Turussa otetulla ja kiertoon kulutetulla velalla.

Huomaatko mitä Kani on tässä selittämässä?

Tarvasjoen kunnalla ei ole minkäänlaisia mahdollisuuksia selviytyä velkataakastaan! Ja mikä hauskinta: **Tämä sama pätee kaikkiin Suomen kuntiin.** Miksi? Ällistyttävän yksinkertaista:

> *Tuotanto tai työ ei luo talouteen tuotannon arvoa vastaavaa tuloa.* ***Pankista lainattu raha luo tuotannon arvoa vastaavan tulon****.*

Tosin sanoen **kuntien yhdistäminen ei ratkaise velasta aiheutuvaa ongelmaa millään tavalla!**

On siis täysin merkityksetöntä onko Suomessa 8000 vai 80 kuntaa. Velkataakka sekä sen "pelisäännöt" eivät muutu millään tavalla:

> *Pankki luo lainattavan pääoman laillisella kirjanpitokikkailulla "tyhjästä". Näin ollen pankki lainaa vain sen summan, joka lainasopimuksessa lukee. Mutta korkojen takia on pankkiin palautettava enemmän rahaa kuin sieltä on saatu.* ***Näin ollen lainan korot maksetaan omasta tai jonkun muun lainaamasta rahasta. Tämä tapahtuu täysin riippumatta siitä miten raha ansaittiin, koska kaikki raha on jonkun ottamaa ja kiertoon kuluttamaa velkaa.*** *Tämä tarkoittaa sitä, että ne, jotka ovat ottaneet lainaa eilen tai tänään, ovat velan takaisinmaksussa täysin riippuvaisia niistä, jotka ottavat velkaa huomenna.*

Kuntien yhdistäminen suurkunniksi on siis täysin turhaa, merkityksetöntä oireen hoitoa.

Oikea ongelma, itse sairaus, on velassa eli rahan syntymekanismissa.

Tarvasjoen talous pyörii tällä hetkellä huuruilla. Jäämillä velasta, jonka kuntalaiset ovat ottaneet ja kiertoon kuluttaneet. Mutta ei huolta. Täsmälleen sama tapahtuu muissakin Suomen kunnissa. Suomesta itsestä puhumattakaan.

Kani haluaa lähettää terveisiä jokaiselle kuntaliitoksen läpikäyneelle kunnalle ja kuntalaiselle: teitä on kusetettu. Ne palvelut tulevat katoamaan jokatapauksessa.

Kannustaa niin muaan prkeelesti.
Vol. 5

"Opiskelijat maksavat ruokaostoksensa pikavipeillä"

> *Luottotiedoton ei voi ostaa osamaksulla, hän ei voi saada vakuutusta, eikä puhelinliittymää. Asunnon vuokraaminen voi olla mahdotonta. Työnantaja voi vaatia, että luottotiedot ovat kunnossa. Usein työpaikkaa haetaan netin kautta pankkitunnuksilla.*
>
> *Luottotiedottomalle ei aina avata pankkitunnuksia tai pankkitiliäkään.*

Määritellään luottokelpoisuus

> *tarkoittaa luonnollisen henkilön, yhteisön tai yhtiön kykyä suoriutua taloudellisista velvoitteistaan.* ***Luottokelpoisuuden taloudellistenvelvoitteitteinen määritelmä tarkoittaa entiteentin kykyä maksaa kyseisen entiteetin velka*** *tai muutoin jatkaa toimintaansa ilman ulkopuolisten osapuolien vaateita.*

Mikäli et ole luottokelpoinen, Sinut (melkein) erotetaan yhteiskunnasta. Et saa työtä, tai jos sitä saatkin, ei Sinulle voida maksaa palkkaa, koska et saa pankkitiliä. Et saa vuokra-asuntoa, puhelinta (no joo. Onhan tuo prepaid) ja niin edelleen. Kaikki tämä vain siksi, koska et ole luottokelpoinen.

Herra Kanin mielestä tämä on varsin loogista!

Reaalitalouden toiminta on 100% riippuvainen velasta ja velkaantumisesta. Mikäli et ole luottokelpoinen, eli et voi saada lainaa, Sinulta evätään muutama jopa perustuslakiin kirjattu oikeus.

Miksi näin?

Siksi, koska tässä järjestelmässä ei työpanoksellasi ole mitään merkitystä! On täysin sama kuinka paljon tai vähän työtä teet sillä kierrossa oleva rahamäärä ei kasva senttiäkään (siis euron sadasosa). Ainoastaan sillä rahamäärällä, jonka kykenet lainaamaan ja kiertoon kuluttamaan on merkitystä, koska tämä aiheuttaa talouskasvun. Ja tästä syystä luottokelpoisuus on tärkeämpää kuin (muutamat) perustuslakiin kirjatut oikeudet.

> *Tämä on kovin normaalia toimintaa Neofeodalismiin degeneroituvalta entiseltä hyvinvointiyhteiskunnalta.*

Eurooppaa ravisteleva taloudellinen kriisi on täysin suunniteltu

Der Spiegel haastatteli herra Draghia, EKP:n pääjohtajaa: ECB - Interview with Der Spiegel - Mario Draghi, President of the ECB, conducted by Michael Sauga and Anne Seith on 22 October, published 29 October 2012

> ...
> *Draghi: A lot of governments have yet to realise that they lost their national sovereignty a long time ago. Because, in the past, they have allowed their debt to pile up, they now need the goodwill of the financial markets. That sounds like a paradox, but it is nonetheless true: it is only once the euro area countries are willing to share sovereignty at the European level that they will gain sovereignty.*
> ...

Huono Suomennos:

> ...
> *Draghi: Moni hallitus ei ole vielä ymmärtänyt, että he menettivät kansallisen suvereniteetinsä jo kauan sitten. Koska, kauan sitten, ne sallivat velan kasautua, mutta nyt ne ovat finanssimarkkinoiden hyväntahtoisuuden armoilla. Tämä kuulostaa paradoksaaliselta, mutta se on joka tapauksessa totta: vain kun euro alueen maat ovat halukkaita jakamaan suvereniteettiaan eurooppalaisella tasolle ne saavat takaisin sitä.*
> ...

Kysytäänpäs yksi kysymys: miksi euro alueen maat ovat finanssimarkkinoiden hyväntahtoisuuden armoilla?

Annetaanpas itse EKP:n, eli herra Draghin työnantajan vastata tähän: ECB - Talous- ja rahaliitto (EMU)

Vaiheet lyhyesti

VAIHE 1 1.7.1990 alkaen	Pääomanliikkeet vapautetaan.
	Keskuspankkien yhteistyötä lisätään.
	Ecu (Euroopan valuuttayksikkö, euron edeltäjä) tulee vapaaseen käyttöön.
	Taloudellinen lähentyminen etenee.

VAIHE 2 1.1.1994 alkaen	Euroopan rahapoliittinen instituutti perustetaan.
	Julkisen sektorin keskuspankkirahoitus kielletään.
	Jäsenvaltioiden rahapolitiikkaa yhdenmukaistetaan.
	Taloudellinen lähentyminen syvenee.
	Edetään kohti kansallisten keskuspankkien riippumattomuutta, jonka tulee toteutua Euroopan keskuspankkijärjestelmän perustamiseen mennessä.
	Kolmatta vaihetta valmistellaan.

VAIHE 3 1.1.1999 alkaen	Muuntokurssit kiinnitetään peruuttamattomasti.
	Euro otetaan käyttöön.
	Euroopan keskuspankkijärjestelmässä aletaan harjoittaa yhteistä rahapolitiikkaa.
	EU:n sisäinen valuuttakurssimekanismi (ERM II) otetaan käyttöön.
	Vakaus- ja kasvusopimus tulee voimaan.

Lue vaihe kaksi:

Julkisen sektorin keskuspankkirahoitus kielletään.

Kyllä, luit täysin oikein. Euroopan keskuspankkia on erikseen kielletty lainoittamasta viranomaisia tai julkista sektoria. Tämän lisäksi jokaisen EMU maan paikallisella keskuspankilla on täsmälleen sama kielto.

Tämä tarkoittaa sitä, että euro ei ole valtionvaluutta. Yksikään 17 valtiosta, jotka käyttävät euroa, ei voi liikkeelle laskea euroja, vaan ovat kyseisen valuutan käyttäjiä. **Valtion, joka on omaksunut euron, on lainattava valuuttansa.** Niiden on maksettava mitä tahansa velkakirjamarkkinat vaativatkaan. Ja tämä on se syy, joka ajaa valtion kuin valtion hakemaan rahoitusta finanssimarkkinoilta.

Tästä syystä 65% EMU maista on taantumassa tai lamassa! Tästä syystä EU maista noin 50% on taantumassa tai lamassa.

Eurooppaa ravisteleva taloudellinen kriisi on täysin suunniteltu. Ja sen ainoana tarkoituksena on yhteiskuntajärjestelmämme degeneroiminen Neofeodaaliseksi (synonyymi Plutokratialle).

Herra Kysymysmerkki

Herra Kani uskoo, että olet joskus törmännyt seuraavaan väitteeseen: Suomen Pankki - Lyhyt johdatus rahaan (Kaarlo Kauko) (PDF)

> ...
> *Jokainen euro, punta, kruunu, rupla, dollari tai jeni on tietysti jonkun varallisuutta, mutta samalla se on myös jonkun velkaa.*
> ...

Yleensä em. väite tulee vastaan seuraavanlaisena fraasina:

> *Jonkun saaminen on jonkun toisen velka*

Tällaisenaan, ilman sen kummallisempaa pureskelua, kyseinen sanonta näyttää varsin harmittomalta ja jopa loogiselta. Itse asiassa kyseistä sanontaa on melkein mahdotonta kumota. Jopa silloin kun kyse on pelkästään kolikoista ja seteleistä.

Mutta kun kyseistä sanontaa hieman pureskelee ja tuumailee, niin esiin nousee kolme kysymystä:

Kuka teki lainapäätöksen ja tehtiinkö lainasopimus hakijan ja (lainan)myöntäjän välillä?

Käytettiinkö lainan vakuutena henkilötakausta tai jopa reaaliomaisuutta?

Onko lainassa korko?

Mikäli edellä esitettyihin kysymyksiin vastaus on kyllä, niin edellä mainittu sanonta on itse asiassa kaikkea muuta kuin harmiton. Itse asiassa kyseinen väite kertoo meille jotain varsin ällistyttävää.

Aloitetaan!

Tämä tässä on talo.

Tämän talon osti herra Kysymysmerkki

Herra Kysymysmerkki maksoi talon pankista ottamallaan asuntolainalla ja nyt hän on onnellinen asunnonomistaja.

Mutta ennen kuin herra Kysymysmerkistä tuli onnellinen asunnonomistaja tapahtui useita erilaisia asioita (tilan puutteen vuoksi keskitymme vain olennaisiin):
- pankki teki myöntävän lainapäätöksen herra Kysymysmerkin asuntolainahakemukseen.
- herra Kysymysmerkki ajautui käyttämään ostettavaa taloa asuntolainan vakuutena.
- allekirjoittamansa lainasopimuksen mukaan herra Kysymysmerkki lupautui maksamaan lainaamansa asuntolainan kokonaisuudessaan pankille takaisin sekä korot.

Ennen kuin jatkamme eteenpäin, kolme itsestään selvää huomiota:

Pankki lainasi vain-ja-ainoastaan lainasopimuksessa lukevan summan verran. Ei enempää, ei vähempää.

On täysin merkityksetöntä mistä tai miten pankki lainaamansa rahasumman sai. Toteuttiko pankki maturiteettitransformaatiota, luotiinko raha laillisella kirjanpitokikkailulla "tyhjästä", rahoitusmarkkinoilta tai jollain muulla tavalla.

Pankeilla on monopoli tuotteeseen nimeltään raha. Kukaan muu (keskuspankkia lukuunottamatta) ei saa luoda tuotetta nimeltään raha. Eli pankista lainattu raha luo tuotannon (tai työn) arvoa vastaavan tulon. Nyt kun nämä itsestään selvyydet tulivat selväksi, niin voimmekin jatkaa eteenpäin.

Herra Kysymysmerkki ei ole yksin asuntolainansa kanssa. Itse asiassa täsmälleen samanlaisen lainasopimuksen allekirjoittaneita kanssaeläjiä on useita satoja miljoonia. Näin ollen voimme aika turvallisesti tehdä seuraavanlaisen kuvan:

Jokainen kuvassa näkyvä asunto on kiinnitetty (arvopaperistettu) asuntolainan vakuutena. Jokainen kuvassa näkyvä herra Kysymysmerkki on sitoutunut palauttamaan pankilta lainaamansa rahat 100% takaisin plus korot.

Nyt voisimme esittää sen surullisen kuuluisan tuhannen taalan kysymyksen:

mistä korot maksetaan?

Mieti aivan rauhassa. On olennaisen tärkeää, että muodostat mielipiteesi tässä vaiheessa.

Oletko valmis? Hyvä!

Korot maksetaan omasta tai toisen lainaamasta pääomasta. Ja näin ollen, tietyillä ehdoilla, sanonta "*jonkun saaminen on jonkun toisen velka*" tarkoittaa ponzia. Tarkemmin sanottuna velkapyramidiponzihuijausta.

Elekää ny viittikö kusettaa vanhaa

Joka kymmenes euroalueen työikäinen on työtön

> *Euroalueen työttömyys nousi lokakuussa 10,3 prosenttiin edelliskuun 10,2 prosentista.*
> *...*
> *Euroalueella oli tilastolaitos Eurostatin mukaan lokakuussa 16,3 miljoonaa työtöntä ja koko EU:n alueella 23,5 miljoonaa.*
> *...*

Real U.K. Unemployment is 5.5 million, the Jobless Economic Recovery?

> *Current official unemployment stands at 2.502 million which is against the total recorded as economically inactive of working age that stands at a new all time high of 8.159 million ...*
> Huono Suomennos:
> *Tämän hetkinen virallinen työttömien määrä on 2.502 miljoonaa, joka ei vastaa millään tavalla työvoimaan kirjaamattomien työikäisten määrää, joka on kasvanut uuteen kaikkien aikojen ennätykseensä 8.159 miljoonaan ...*

Tämä siis vuonna 2010. Nyt, vuonna 2011, kyseinen luku on hieman suurempi. Suoraan hevosen suusta: Office for National Statistics - Labour Market Statistics, November 2011 (PDF)

> *Inactivity level (aged 16 to 64) - Jul-Sep 2011 - 9.364 million*

Ja kun tämä luku ympätään "viralliseen" työttömien määrään (2.62 miljoonaa) saadaan summaksi noin 11.9 miljoonaa.

Eli UK:ssa asuu ~50% koko euvostoliiton työttömistä.

Terveisiä euvostoliiton tilastolaitokselle: elekää ny viittikö kusettaa vanhaa.

Lakisääteisiä rahareikiä

Herra Kanin käpälään sattui vähän aikaa sitten kirja nimeltään Pankkitoiminnan käsikirja

(Teoksesta löytyy uudempikin painos, jota Kani ei tähän hätään löytänyt)

Kirjassa valotetaan pankkitoiminnan perusteita, sääntelyä ja valvontaa, rahoitusmarkkinoita sekä riskienhallintaa. Seikkaperäisesti käsitellään myös eri pankkipalveluja, kuten säästämistä ja sijoittamispalveluja, luotonantoa ja muita rahoituspalveluja sekä maksujenvälityspalveluja.

Pankkitoiminnan käsikirja sopii pankkien toimihenkilöille käsikirjaksi, finanssialaa opiskeleville oppikirjaksi ja alalle tuleville perehdyttämisoppaaksi.

Käsikirja esittelee pankit rahoituksen välittäjinä, joiden ensisijainen tarkoitus on kanavoida varoja rahoitusylijäämäisiltä talousyksiköiltä rahoitusalijäämäisille.

Tämä on varsin mielenkiintoinen väite.

Ensinnäkin, mikäli pankit todellakin toimisivat näin, kierrossa oleva rahamäärä ei koskaan kasvaisi tai supistuisi luotottamisen tai lainan takaisinmaksun myötä.

Toiseksi, kierrossa olevan rahamäärän pitäisi ylittää pankkisektorilta lainatun yhteenlasketun velkamäärän (rahoitusylijäämäiset taloudet myös kuluttavat, maksavat veroja ja sen sellaista).

Kolmanneksi, mikäli pankkisektorilta lainattu yhteenlaskettu velkamäärä ylittää kierrossa olevan rahamäärän, ne (pankit) lainaavat samaa rahasummaa uudestaan ja yhä uudestaan.

Neljänneksi, mikäli pankit todellakin toimisivat näin (eli toimivat vain rahoituksen välittäjinä), koko EU-alue olisi täysin riippuvainen vientituloista, jotka saataisiin sellaisista maista, joissa keskuspankki kykenee rahoittamaan valtion alijäämiä (UK, ameriikan ihmemaa, Japani jne.).

Eli mikäli pankit todellakin toimisivat niin kuin kirjassa annetaan olettaa, ne (pankit) eivät ainoastaan pyöritä massiivista kusetusta, vaan tämän lisäksi koko EU-alueen valuvika on huomattavasti vakavampi kuin kukaan on edes osannut olettaa: EU-alueen sisämarkkinat ovat täysin riippuvaiset ulkomaanvaluutasta!

Mutta edellinen ei ole kirjan huiminta antia.

Käsikirja antaa ymmärtää, että pankkien pääasiallinen tulonlähde on rahoituskate eli korkokate. Tämä muodostuu pääosin luotoista saatujen korkotuottojen sekä talletuksista ja muusta varainhankinnasta maksettujen korkokulujen erotuksesta. Edellisen lisäksi pankit saavat muita tuottoja maksuliikenteen hoitamisesta, toimitusmaksuista ja -palkkioista sekä takaustoiminnasta.

Käsikirjan sivulla 10 esitellään perinteisen pankkiyrityksen yksinkertaistettu tase- ja tuloslaskelma-asetelma (kuvio luotu google docs:lla alkuperäistä kuviota orjallisesti seuraten):

PANKKI OY

VARAT		**VELAT**	
Kassa	3	Talletukset	45
Luotot	60	- vaadittaessa maksettavat talletukset	15
Saamiset muilta pankeilta	20	- aikatalletukset	30
Joukkovelkakirjat	10	Velat keskuspankille	5
Kiinteä omaisuus	7	Velat muille pankeille	25
		- kotimaisille	10
		- ulkomaisille	15
		Joukkovelkakirjat	15
		Varaukset	5
		Oma pääoma	5
Yhteensä	**100**	**Yhteensä**	**100**

Pankkitakauset
Muut taseen ulkopuoliset sitoumukset

TUOTOT		**KULUT**	
Korkotuotot	7	Korkokulut	6
(korkokate 7 - 6 = 1)		Henkilöstökulut	2
		Muut kulut	1
Muut tuotot	3	Tulos	1
Yhteensä	**10**	**Yhteensä**	**10**

Kyseinen laskelma-asetelma antaa ymmärtää pankkien toimivan kädestä suuhun. Kaikki tulot hupenevat menoihin eli pankki kierrättää ansaitsemansa korkotulot (eli rahoituskatteen) 100% takaisin talouteen.

Tämä on absurdia sekä täysin paikkansa pitämätöntä!

Yhdelläkään pankilla ei ole mekaanista, puoliautomaattista saatikka automaattista mekanismia, joka korkotulojen kasvaessa kasvattaisi menoja samassa suhteessa.
Edellisen lisäksi pankilla on useita lakisääteisiä rahareikiä, kuten velvollisuus kartuttaa omia varoja (1), talletussuojarahaston jäsenmaksu (2), vakavaraisuuden (3) ylläpito jne. (kassasta mitään puhumattakaan).

Tämän lisäksi melkein jokainen pankki on lainannut keskuspankilta ns. keskuspankkirahaa, joka on korollista velkaa pankille. Lain mukaan keskuspankki on velvoitettu rahastoimaan yli puolet "ansaitsemistaan" korkotuloista (4).

Mitään puhumattakaan alueellisista ongelmista (Inarissa otetun asuntolainan pääoma "valuu" esim. rakennusurakoitsijan kautta veroparatiisiin. Lainasta maksetut korot "valuvat" osinkoina Helsingissä sijaitsevan pääkonttorin kautta ulkomaisille "sijoittajille").

Eli kaikessa yksinkertaisuudessa **yksikään pankki ei koskaan - ikinä - palauta ansaitsemiaan korkotulojaan 100% takaisin talouteen.**

Mitä tämä tarkoittaa?

Tämä tarkoittaa sitä, että korot maksetaan omasta tai toisen lainaamasta pääomasta.

Tämä tarkoittaa sitä, että ne jotka ovat ottaneet velkaa eilen ja tänään ovat lainan takaisinmaksamisessa täysin riippuvaisia niistä, jotka ottavat velkaa huomenna.

Tämä tarkoittaa sitä, että pankit pyörittävät ponzia. Tarkemmin sanottuna velkapyramidiponzihuijausta.

Käsikirjan kirjoittajat tekevät kaikkensa pyrkiessään esittämään pankit eräänlaisina vilpittöminä, vaatimattomina, lainkuuliaisina rahoituksen välittäjinä, joilla on ylevä tarkoitus yhteiskunnan toiminnallisuuden kannalta. Valitettavasti kaikki tämä vaiva on turhaa. Ja niinpä kirja jatkaa hyvin iloisella tavalla tutuksi tullutta katkeamatonta linjaa, jota muutkin "taloustieteen" kirjat kuorossa laulavat: pankit pyörittävät ponzia.

Lähteet, viitteet jne.

1) Laki luottolaitostoiminnasta 9.2.2007/121 - 87 § Omien varojen kartuttamisvelvollisuus
2) Laki luottolaitostoiminnasta 9.2.2007/121 - 99 § Talletuspankin kannatusmaksun suuruus
3) Laki luottolaitostoiminnasta 9.2.2007/121 - 55 § Omien varojen vähimmäismäärä
4) Laki Suomen Pankista 27.3.1998/214 - 21 § Rahoitustulo ja voiton käyttö

Otsat hiessä

Nykyajan Talouspapit ovat sitä mieltä, ettei ole olemassa sellaista asiaa kuin ilmainen lounas. He väittävät, että kaikki taloudellinen toiminta on tasa-arvoista ja jokainen ansaitsee täsmälleen sen, minkä eteen on töitä tehnyt.

Mikäli kyseinen väite pitäisi paikkansa, täytyisi huumausaineiden jälleenmyyjällä olla täsmälleen sama veroprosentti kuin apteekkarilla. Valitettavasti todellisuudessa tämä ei pidä paikansa. Ja näin ollen voimme aika turvallisesti sanoa, ettei kaikki taloudellinen toiminta todellakaan ole tasa-arvoista. Jokainen ei todellakaan ansaitse sitä, minkä eteen on töitä tehnyt.

Palttiarallaa 150 vuotta sitten muinaiset taloudentutkijat pähkäilivät kyseistä ongelmaa oikein otsat hiessä. He ihmettelivät sekä väittelivät äärimmäisen hartaasti onko kaikki taloudellinen toiminta tasa-arvoista vai ei. Tarpeeksi asiaa tuumailtuaan he tulivat varsin mielenkiintoiseen konsensukseen: lounaat voidaan jakaa kahteen eri kategoriaan: ansaittuun ja ansaitsemattomaan. Muinaiset taloudentutkijat siis päättelivät, että sellaiset asiat ovat oikeasti olemassa kuin ansaittu ja ansaitsematon tulo.

Muinaiset taloudentutkijat määrittelivät ilmaiseksi lounaiksi eli ansaitsemattomaksi tuloksi mm. seuraavat asiat:
- Tuotantokustannuksien yli jäävä tulo
- Mikä tahansa tulo, joka ansaitaan osallistumatta itse tuotantoon.
Eli (melkein) mikä tahansa taloudellinen toiminta, jossa olemattomilla tuotantokustannuksilla (tai jopa ilman niitä) ansaittiin tuloa, oli ansaitsematonta.

Valitettavasti em. asiat ovat hirveitä yleistyksiä ja sellaisenaan melkoisen vaarallisia. Joten avataanpas niitä hieman.

Tuotantokustannuksien yli jäävä tulo
Tässä kategoriassa lymyilee monopoliasemassa oleva liiketoiminta. Huono esimerkki.

Ameriikan ihmemaan Kalifornian osavaltiossa useita luonnollisia monopoleja hoitaa yksityinen yritys. Näitä yrityksiä (jotka siis hoitelevat mm. vesihuoltoa ja sähkönjakelua) valvoo julkinen laitos nimeltään California Public Utilities Commission. Kyseinen komissio määrittelee eri luonnollisten monopolien hinnat ja jopa voittomarginaalin Voittomarginaali voi olla jopa niinkin alhainen kuin 4%. (EU:ssa tällaisia virastoja ei ole, eikä muuten tule).

Mikä tahansa tulo, joka ansaitaan osallistumatta itse tuotantoon.
Tähän kategoriaan tipahtaa useita eri asioita.
- Osakkeiden jälkimarkkinat
- Varallisuushintojen kasvu joka rahoitetaan kokonaan tai osittain pankkien "tyhjästä" luomalla luotolla
- Ansioton arvonnousu
- tuottamatoton luotottaminen (eli melkein 90% vakuudellisista lainoista)
- Maavuokra
- Vakuutukset (henki, tulipalo jne.)
- mikä tahansa keinottelu millä tahansa markkinoilla (valuutta, raaka-aine, jne)

Huono esimerkki. Suurin osa (70-80%) pankkien luotoista on asuntolainoja. Näin ollen asuntovarallisuuden nousu tarkoittaa korkeampia korkotuloja pankille ja tätä kautta suurempia osinkoja osakkeen omistajille.
Toinen huono esimerkki. Valuuttamarkkinoilla yritetään tehdä voittoa eri valuuttojen myynti- tai ostotarjousten erotusmarginaalilla.

Eli kaikessa yksinkertaisuudessaan muinaiset taloudentutkijat erottivat tuottavan ja tuottamattoman taloudellisen toiminnan toisistaan ja päättelivät, että jälkimmäisen raskas verottaminen on parasta mitä sille voidaan tehdä.

Miksi näin?

Noh, muinaiset taloudentutkijat päättelivät että ansaitsemattoman tulon kovalla verottamisella oli mahdollista saada aikaiseksi varsin mielenkiintoisia lieveilmiöitä:

Työn tai yritysten pyörittämisen kustannukset alenisivat huimasti, koska julkinen infrastruktuuri (mm. viemäröinti) ja luonnolliset monopolit hoidettaisiin omakustannehintaan (jonkin toimialan kustannukset ovat toisen elinkustannuksia).

Ostovoiman heikentyminen eli hintojen nousu eli inflaatio olisi käytännössä olematonta, koska pörssi-, kiinteistö- ja hyödykekuplia ei pääsisi syntymään.

Kun ns. tuottamaton luotottaminen kitkettäisiin taloudesta pois, kokonaistalouden velkataakka kevenisi huomattavasti. Tämä ei ainoastaan kasvattaisi kilpailukykyä (velkataakka on kilpailukyvyn ensisijainen este), vaan tämän lisäksi parantaisi työllisyyttä, koska palkansaajien ostovoimaa ei "sidottaisi" lainanhoitokustannuksien kautta pankkiirien korkotuloja kasvattamaan (yksikään yritys ei luo yhtään ainoaa työpaikkaa. Ostovoima luo työpaikat).

Melkein kaikki voittaisivat. Pitkässä juoksussa jopa pankitkin.

Nyt herra Kanin mieleen juolahtaa kysymys: jos muinaiset taloudentutkijat saivat tällaisilla ideoilla (kaikki taloudellinen toiminta ei ole tasa-arvoista tai luotottamisen muotoja oli vähintäänkin kaksi) Saksan keisarikunnan nousemaan muutamassa vuosikymmenessä kilpailemaan sellaisten teollisuusmahtien kuin Ison-Britannian ja Ranskan kanssa, niin mitä hevlettiä EU:ssa oikein touhutaan? Miksi EU:ssa (melkein) kaikki tehdään täsmälleen päinvastoin?

Miksi EU:ssa vaaditaan luonnollisten monopolien yksityistämistä ilman minkäänlaista suojamekanismia, joka estäisi ryöstöhinnoittelun?

Miksi koko EU on käytännöllisesti katsoen kyllästetty asuntolainoilla, jotka jättävät talouteen koron mentävän aukon?

Miksi EU:ssa pyritään keinolla millä tahansa alentamaan palkkoja eli ostovoimaa ja tätä kautta pidentämään mm. asuntolainojen takaisinmaksuaikoja yli sukupolvien?

Miksi EU:ssa verotuksen pääpainoa on määrätietoisesti siirretty työlle ja tuotannolle, mahdollisimman kauas ansaitsemattomasta tulosta?

Miksi EU:ssa suurin osa valtionhallinnosta (valtionvarainministeriö, verotoimisto jne.) on muunnettu pankkien ja ”sijoittajien” perintätoimistoiksi?

Miksi EU:ssa keskuspankkirahoitus on kiellettyä vaikka luonnollisten monopolien ja niiden tarvitseman infrastruktuurin rahoittaminen keskuspankin kautta tulee huomattavasti halvemmaksi kuin osakeanti tai liikepankkirahoitus?

Miksi EU:ssa yritetään korjata velkaantumisesta johtuvaa ongelmaa velalla vaikka jopa kolme vuotta vanha lapsi ymmärtää tällaisen toiminnan täysin tuhoon tuomituksi?

Ennen kuin luet vastauksen vedä syvään henkeä ja ota hyvä asento. Oletko valmis? Hyvä.

EU:ssa toteutettavalla talous-, finanssi-, jnepolitiikalla ei ole minkäänlaista tarkoitusta trimmata taloutta kilpailukykyiseksi tai elinvoimaiseksi. Itse asiassa EU:ssa toteutettavan jnepolitiikan tarkoitus on täsmälleen päinvastainen: tuhota EU ja erityisesti ne valtiot jotka ovat olleet tarpeeksi tyhmiä liittyäkseen EMU:n.

Saunatonttu

[Kreikka voi kaataa globaalitalouden - aiheuttamalla CDS-konkurssirallin](#)
Kommenteista löytyi helmi (itse juttukin on lukemisen arvoinen).

Ilkka Luoma

> ...
> *Meidän on saatava itsemme likemmäksi kiinalaisten kustannus- ja työntekopolitiikkaa, jos mielimme pärjätä oikeistohenkisessä markkinakilvassa.*
> ...

Tämän voi käsittää muutamalla eri tavalla, mutta Kanilla tuli mieleen saunatonttu. Anteeksi. Herra Kani ei väitä herra Luomaa saunatontuksi, vaan tarkoitti ihan oikeaa... eiku äsh, tällaista saunatonttua:

On paljon mahdollista, ettei juuri tätä saunatonttumallia ole valmistettu Kiinassa (Made In China), mutta oletetaan, että se on.

Kiinassa ko. saunatontun tuotantokustannukset saattavat olla ehkäpä puoli euroa (0.50€) kappaleelta.

Kunnon kauppamiehen tavoin Kiinalaiset myyvät ko. saunatontun yhdellä eurolla (1€) esim. suomalaiselle maahantuojalle.

Suomalainen maahantuoja myy ko. saunatontun kolmella eurolla (3€) jälleenmyyjälle. Ja jälleenmyyjä myy sitä asiakkailleen 6.50 eurolla.

Ameriikalla sekä euvostoliitolla on täsmälleen identtinen suunnitelma:

> *Pärjätä oikeistohenkisessä markkinakilvassa ja pyrkiä saamaan kustannus- sekä työntekopolitiikan likemmäksi Kiinalaisten vastaavaa.*

Joten jos-ja-kun molempien suunnitelmat toteutuvat ja palkkoja leikataan huomattavia määriä, niin kuka ostaa saunatontun? Kiinalaisetko? Intilaiset? Valitettavasti ei. Ja siksipä tätä touhua kutsutaankin kilpajuoksuksi pohjalle. Kukaan ei voita tässä hommassa. Kaikki häviävät. Jopa pankit.

Yksi asia tekee tästä hommasta hersyvän hysteeristä.

Euvostoliiton harhaanjohtajat käyvät vuoron perään Kiinassa anelemassa rahaa euvostoliiton velkatalkoisiin. Mistä Kiinalaiset ovat alunperin ansainneet rahan, jota euvostoliiton harhaanjohtajat käyvät vuoronperään anelemassa? Kani antaa vihjeen:

> *Kaikki raha on lainattu pankista. Tästä ei ole poikkeusta. Ei edes silloin kun kyse on vientituloista. Tuolloinkin raha on vain vienti (kohde) maassa lainattua ja kiertoon kulutettua, joka ansaittiin myymällä sinne tuotteita ja/tai palveluita.*

VAROITUS

Virallisen Totuuden (TM) ilmoitus!

Tätä blogimerkintää ei ole tarkastettu Virallisen Totuuden (TM) viraston toimesta. Tämä merkintä (jota nyt luet) on vapaaehtoinen ja sen tarkoituksena on varoittaa blogimerkinnän huumorista, joka ei välttämättä sovi kaikille.

(aukaise tämä, ohita mainos ja jätä soimaan taustalle. Jatka lukemista. Hitaasti.)

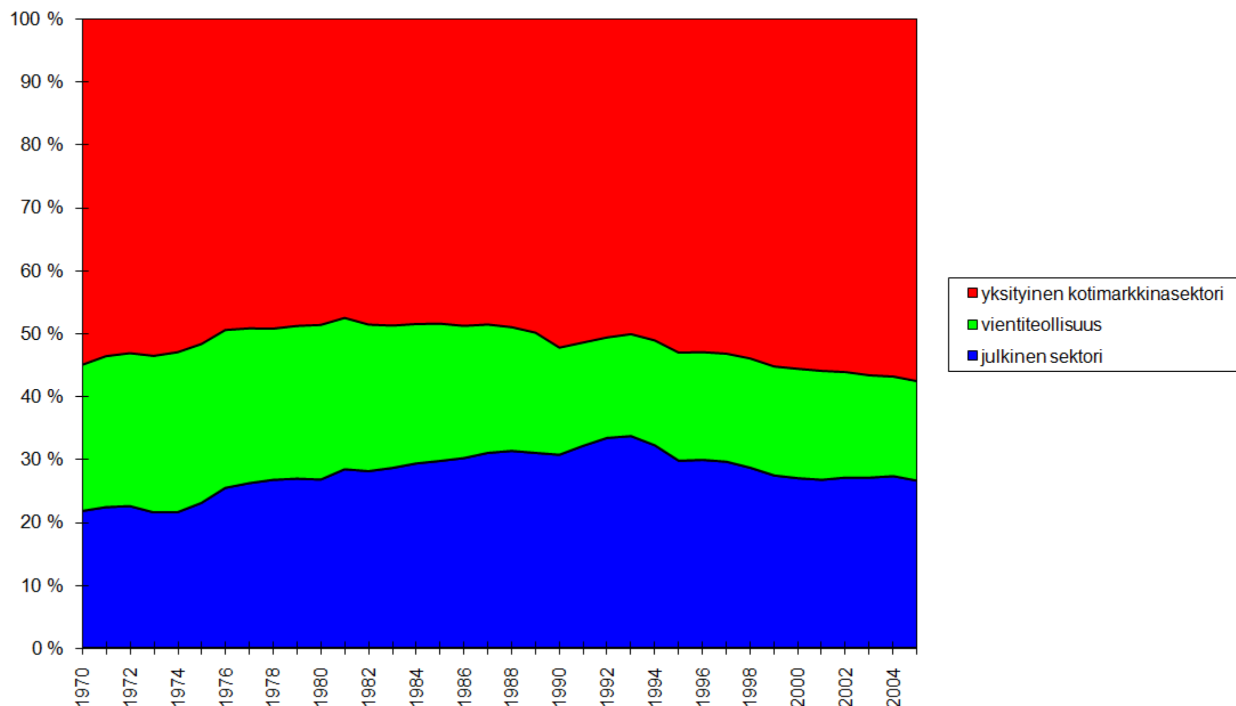
Mainos: Säästämmekö itsemme hengiltä?

> *...*
> *On tietenkin selvää, ettei Suomen talouden ongelmia voida pitkällä tähtäimellä korjata sen enempää säästämällä kuin verottamallakaan. Ainoa ratkaisu on tuotannon tehostaminen ja sen luoma talouskasvu. ...*

Ja niin me, rakkaat Suomalaiset, aloitamme raskaan tien kulkemisen. Aloitamme kansallisen projektin, jonka tärkeyttä ei voi vähätellä. Me aloitamme projektin. Projektin, joka kantaa kunnianhimoista nimeä

Valtionvarainministeriö (TM) on osoittanut meille **Kansallisen Tehostamisen Projektin** pääpainopisteet. Vuonna 2005 palkansaajien osuudet sektoreittain (XLS) jakaantuivat seuraavalla tavalla:

Yksityinen kotimarkkinasektori ~60%, julkinen sektori ~ 25% ja vientiteollisuus ~ 15%

Kansallisen Tehostamisen Projekti keskittyy nimenomaan yksityisen kotimarkkina- sekä julkisen sektorin tehostamiseen.

Kansallisen Tehostamisen Projektia varten tulemme keräämme parhaimmat sekä tehokkaimmat innovaatiot, niin teknisiltä kuin jopa humanistisilta aloilta. Yhtään kiveä ei jätetä kääntämättä. Kaikki mahdollisuudet tuotannon tehostamiseen tutkitaan.

Joillakin aloilla tehostaminen tulee olemaan niin huimaa, että **yksi työntekijä kykenee tekemään neljän työntekijän työpanoksen!**

Kun **Kansallisen Tehostamisen Projekti** on valmis, tulemme huomaamaan miten tehostamisen myötä yksityisen kotimarkkina- sekä julkisen sektorin työpaikkoja kirjaimellisesti häviää melkein 40%.

Tulemme huomaamaan myös kuinka 80% palkansaajista, jotka jäivät työttömäksi tehostamisen myötä, ajautuvat työttömäksi työnhakijaksi Työ- ja elinkeinotoimistoon (TM).

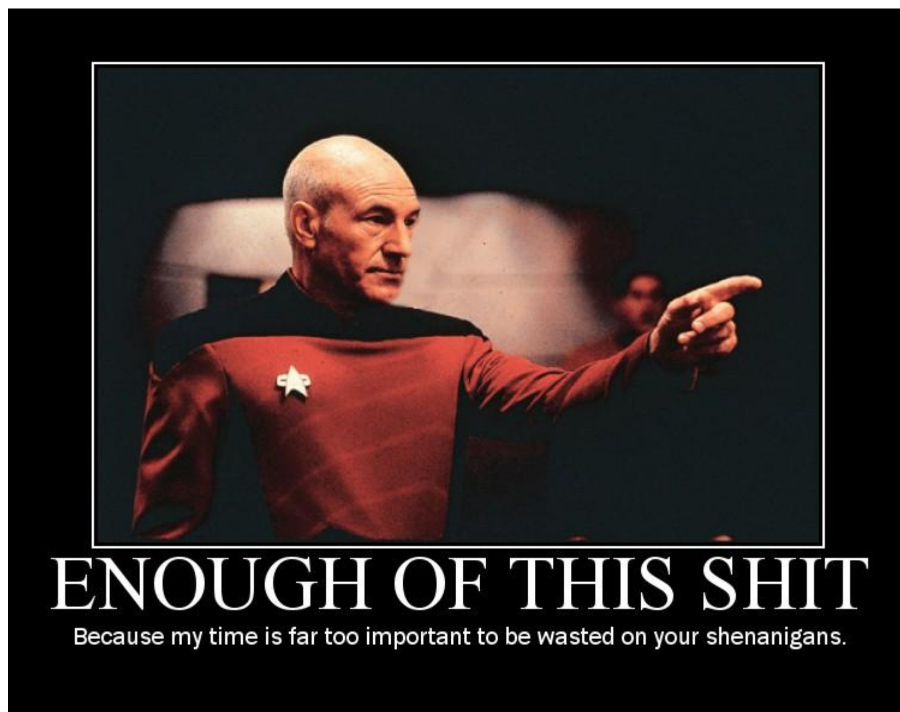
Mutta älä Sinä heistä huoli.

Me alennamme työttömyysturvaa ja muita etuisuuksia kannustaaksemme heidät takaisin työelämään!

Tämä projekti on **Sinusta** kiinni.

(Sammuta taustalla soiva musiikki.)

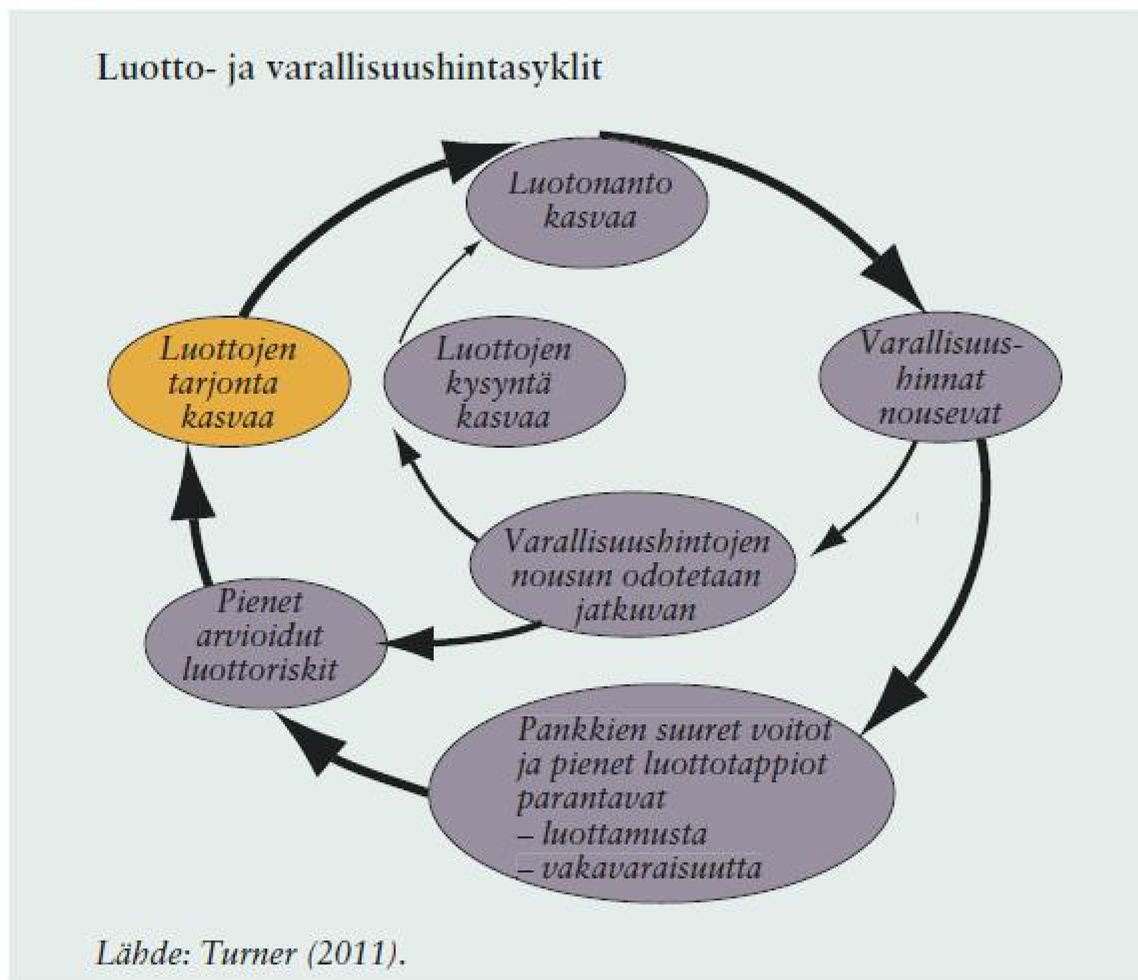
Kapteeni, olisitko ystävällinen?

Kiitoksia.

Voi kyllä. Sen se juuri teki.

€tanan jutusta löytyi linkki Suomen (keskus)pankin julkaisemaan raporttiin (PDF) rahoitusjärjestelmän vakaudesta. Kyseisen raportin ehdottomasti paras anti löytyi sivulta 34.

Katso kuviota. Seuraa nuolia ja lue. Huomaatko kuinka looginen sekä yksinkertainen kuvio on? Kuviossa kerrotaan, että varallisuushintojen nousu on täysin riippuvaista pankkien tarjoamista luotoista. Ja kun varallisuushinnat kasvavat, luotonanto sekä kysyntä kasvavat.

Hetkinen! Kertoiko Suomen (keskus)pankki, että mistä, miten ja kuinka asuntokuplat syntyvät? Voi kyllä. Sen se juuri teki.

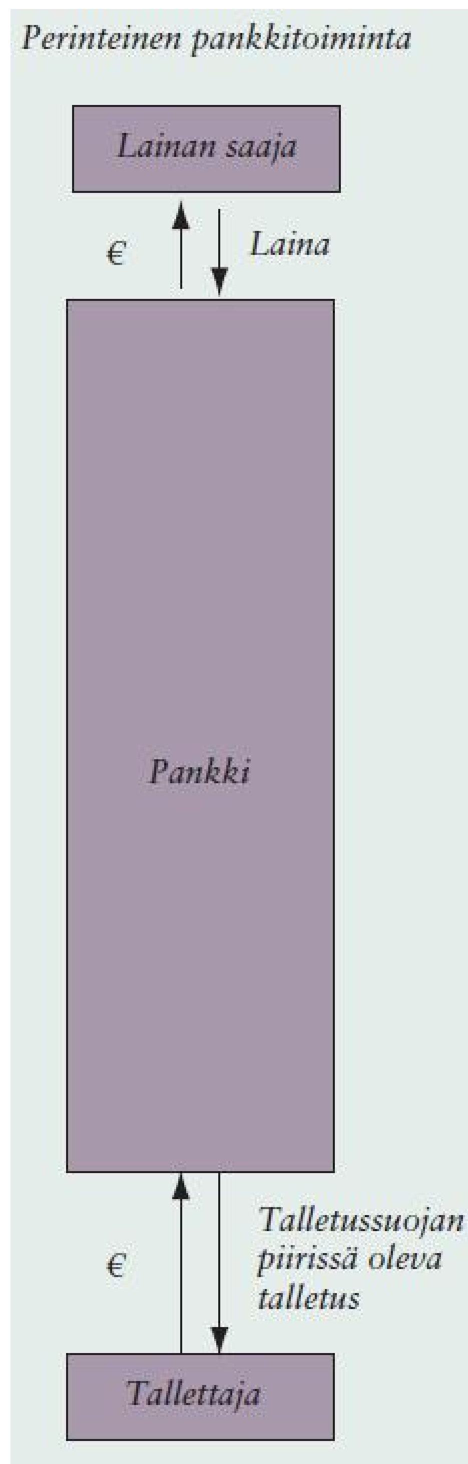
Ei tässä vielä mitään!

Nyt kun olet sisäistänyt kuvion logiikan, esitetään yksi äärimmäisen yksinkertainen kysymys: mistä korot maksetaan? Aivan oikein! Omasta tai toisen lainaamasta rahasta.

Hetkinen! Kertoiko Suomen (keskus)pankki juuri, että pankit pyörittävät velkapyramidiponzihuijausta? Voi kyllä. Sen se juuri teki.

Etkö usko?

Hyvä on! Siirry saman dokumentin sivulle numero 44. Sieltä löytyy seuraavanlainen kuvio:

Hmm... jos kierrossa on vain tallettajan pääoma, joka lainataan eteenpäin, niin mistä korot maksetaan? Aivan oikein! **Omasta tai toisen lainaamasta rahasta.**

(Valitettavasti pankkijärjestelmä ei toimi näin. Se ei todellakaan lainaa tallettajien rahoja. Se luo lainaamansa rahat laillisella kirjanpitokikkailulla "tyhjästä". Valitettavasti lopputulos on kuitenkin täsmälleen sama.)

**Juu, kyllä. Se on näin helppoa.
Se on näin yksinkertaista**

Taloussanomat - Wahlroos vertasi Suomea Kreikkaan

> *Wahlroosin mukaan kilpailukyky ontuu raskaasti muun muassa järjettömän palkkakehityksen vuoksi, kertoo Svenska Dagbladet.*

Perusteita siis.

Kun viemme tuotteita tai palveluita, olemme palkollisia. Kun tuomme tuotteita tai palveluita, olemme ulkoistaneet jonkin toimialan ja hyväksyneet (poliittisesti) työttömyyttä ko. alalla.

Otetaanpas malliksi äärimmäisyyksiin asti yksinkertaistettu esimerkki:
Toisen maailmansodan jälkeen veteraanit hakkasivat Suomen metsät sileiksi ja myivät puut ulkomaille. Ostaja sai todellisen hyödyn (eli puun) ja myyjä (Suomalaiset) sai nimellisen hyödyn (ulkomaan valuuttaa) ja todellisia ongelmia (mm. ympäristöongelmat).
Toisin sanoen ostaja ulkoisti kaiken mahdollisen tuotantoon liittyvän ikävän sivutoiminnan (saasteet, eläkkeet jne.) myyjälle. Tätä tarkoittaa ulkomaankauppa.

Eli mikäli olemme tehneet (poliittisen) päätöksen ulkoistaa teollisuutta esimerkiksi Kiinaan, olemme samalla myös hyväksyneet työttömyyttä kyseisellä teollisuuden alalla. Ja mikäli olemme menneet tekemään näin, ei meidän tässä tapauksessa edes pidä yrittää tuottaa ulkoistettua toimintoa paikallisesti.

Nimittäin jos muut maat ovat tyytyväisiä tuottaessaan meille tuotteita ja palveluita valuuttaamme (euro) vastaan, niin antaa heidän tehdä näin! Meillä ei ole mitään pakkoa yrittää kilpailla esimerkiksi Intialaista hikipajaa vastaan.

Koko ajatus on itse asiassa täysin järjetön! Idea on täsmälleen sama kuin yritys A ulkoistasi toimitilojensa siivoamisen yritykselle B. Mutta sitten yhtäkkiä yritys A päättäisikin tuottaa toimitilojensa siistimisen omin voimin, mutta samaan aikaan kilpailuttaisi omia siivoajiaan yrityksen B siivoojien kanssa.

Ja juuri tällaista idioottimaista järjestelyä useat puhuvat päät, kuten herra Wahlroos, ehdottavat toteutettavaksi mm. sisäisen devalvaation avulla.

Ehdotuksessa ei ole mitään järkeä. Niin kauan kuin valuuttamme kelpaa heille (Kiina, Intia jne.) maksuksi tuotteista ja palveluista eli he (Kiinalaiset, Intialaiset jne.) haluavat olla meidän palkollisia, täytyisi meidän keskittyä täysin muunlaiseen toimintaan.

Esimerkiksi rannalla loikoilemiseen ja auringosta nauttimiseen. Vähän niin kuin tähän tapaan (kuva varastettu täältä):

Samalla kun köllöttelisimme pyyhkeellä (made in Bangladesh) tai aurinkotuolilla (made in Korea) sonnustautuneena viimeisimpään rantamuotivaatekappaleeseen (made in India) voisimme tarpeen mukaan levitellä aurinkovoidetta (made in Taiwan) kehoomme. Siinä ohessa nauttisimme kylmiä virvokkeita (made in Turkey) ja sormiruokaa (made in Sweden) akkukäyttöisestä kylmälaukusta (made in Japan). Ja mikäli auringon palvomiselta kerkeäisimme, voisimme rantalentopallolla (made in China) tai frisbeellä (made in Vietnam) pelailla virkistäviä urheilullisia leikkejä (made in USA).

Mutta mikäli haluamme tuottaa paikallisesti jotain tuotetta tai palvelua, niin laitetaan vain tarpeeksi korkea **tuontitulli** niille kyseisille tuotteille tai palveluille, joita haluamme paikallisesti tuottaa, ja lasketaan vain päiviä kuinka nopeasti paikallinen tuotanto alkaa vastamaan paikalliseen kysyntään (hyvänä esimerkkinä ruoan tuotanto). Tämän jälkeen odotetaan muutama vuosi, että kyseinen ala saa kulurakenteensa ja tuottavuutensa vastamaan maailmanmarkkinoiden kilpailuun ja se on sitten siinä.

Juu, kyllä. Se on näin helppoa. Se on näin yksinkertaista.

Yrityksen A on purettava ulkoistamissopimus yrityksen B kanssa. Vasta tämän jälkeen on yrityksen A on järkevää aloittaa toimitilojensa siistiminen omien siivoojien voimin.

Mutta tätä ei haluta tehdä! Tuontitulleja ei haluta käyttää. Miksi?

Siksi, koska mitä enemmän "vuodamme" paikallisesti lainattua ja kiertoon kulutettua velkaa ulkomaille, sitä nopeammin ajaudumme konkurssiin ja tätä nopeammin saadaan aikaiseksi massiivinen omaisuuden uudelleenjärjestely (velallisilta velkojille).

Eli kaikessa yksinkertaisuudessaan "kilpailukyvystä" ja sen menettämisestä puhuminen on 100% paskanjauhantaa! Koko ongelma on täysin tietoisesti toteutettu (poliittinen) päätös: liityimme EU:n ja EMU:n.

Seuraavan kerran kun luet tai kuulet jonkun puhumassa "kilpailukyvyn" menettämisestä, tiedät että hän joko puhuu läpiä päähänsä tai on edistämässä uusliberaalia agendaa joka on yhteiskuntajärjestelmän degeneroiminen Neofeodaaliseksi (synonyymi Plutokratialle).

Herra Wahlroosin tapauksessa kyse on jälkimmäisestä.

Nykyajan Gosplan

VATT - Marja Riihelä - Essays on income inequality, poverty and the evolution of top income shares

> *...tutkimuksessa käsitellään ylimpien tulo-osuuksien kehitystä, joiden on havaittu kasvaneen viimeisen kymmenen vuoden aikana. Kasvu on tapahtunut erityisesti tulonsaajien ylimmän prosentin keskuudessa. Ylimpien tulo-osuuksien kasvuun Suomessa on ensisijaisesti vaikuttanut pääomatulojen voimakas kasvu. Vuoden 1993 verouudistus on vaikuttanut tähän kehitykseen. ...*

Tälle verouudistukselle oli olemassa käytännöllisesti katsoen yksi ainoa peruste: valumaefekti, jonka mukaan:

> *... if the top income earners are taxed less that they will invest more into the business infrastructure and equity markets, it will in turn lead to more goods at lower prices, and create more jobs for middle and lower class individuals ...*

Huono Suomennos:

> *... mikäli ylintä tuloluokkaa verotetaan vähemmän he investoivat liiketoiminnan infrastruktuuriin* (suom.huom. yrityksiin) *sekä osakemarkkinoille, tämä taas johtaa suurempaan määrään tuotteita alhaisemmalla hinnalla, joka taas luo työpaikkoja keski- ja alemman luokan yksilöille. …*

Yksinkertaistettuna tämä tarkoittaa seuraavaa: miksi vastustan verojen korotuksia?

> *... rikkaat eivät kuluta kaikki rahojaan, vaan myös investoivat. Ilman pääomaa ei ole yrityksiä. …*

Eli rikkaiden verotuksen täytyy ja pitää olla alhaista. Muussa tapauksessa ei ole yrityksiä, työtä ja tätä kautta taloudellista kasvua.

Tämä tässä on "klassista" uusliberalismia.

Mutta mikä jännintä. Tämä idea ei ole mitenkään uusi. Itse asiassa täsmälleen samaa ideaa käytettiin Neuvostoliitossa. Gosplan oli:

> *... Neuvostoliiton valtiollinen suunnittelukomitea ... oli vastuussa taloussuunnittelusta.*

Gosplanin perusideana oli taloudellisen ylijäämän pakkolunastaminen ja sen (uudelleen) sijoittaminen. Vähän niin kuin näin: William H. Miernyk - THE ELEMENTS OF Input-Output Analysis -5 International Developments

> *... The objective was to produce as much as possible, consume as little as necessary, and use the surplus for investment to stimulate further economic growth. Investment decisions (how much to invest and where) were made by Gosplan, the central planning agency. …*

Huono Suomennos:

> *... Tavoitteena oli tuottaa mahdollisimman paljon ja kuluttaa niin vähän kuin on tarpeen, ja käyttää ylijäämä investointien edistämiseksi talouskasvun stimuloimiseen. Investointipäätökset (kuinka paljon ja minne) tehtiin Gosplanissa, valtiollisessa suunnittelukomiteassa. …*

Eli Neuvostoliitossa talouden tuottamat ylijäämät keskitettiin taloudellisen kasvun maksimoimiseksi.

Ja tämä tässä, oi rakas euvostoliittolainen veronmaksaja, on täsmälleen sama idea kuin uusliberalisteilla. Juu-juu! Ihan tosi! Uusliberalistien mukaan taloudellisen ylijäämän sallitaan mm. alhaisen pääomaverotuksen avulla kertyä/kasautua jo ennestään rikkaille, esimerkiksi rikkaimmalle 1%:lle (nykyajan Gosplan), jotka sitten investoivat rahansa takaisin talouteen taloudellisen kasvun maksimoimiseksi.

Valitettavasti uusliberalistien ideassa on yksi pienen pieni ongelma.

Gosplanin, eli valtiollisen suunnittelukomitean, oli **pakko** sijoittaa "ansaitsemansa" rahat 100% takaisin talouteen. Pienen alku takkuilun jälkeen (muutama miljoonaa ihmistä kuoli nälkään) Neuvostoliiton talous teollistui ja kasvoi uskomattomalla tahdilla, ylittäen jopa Saksan teollistumisen nopeuden.

Nykyisessä (uusliberalistisessa) järjestelmässä **mikään ei voi pakottaa** nykyajan Gosplania (rikkainta 1%) investoimaan ansaitsemiaan rahoja takaisin talouteen. Ja ottaen huomioon sen, ettei juuri kukaan ns. rikkaista oikeasti hallinnoi varallisuuttaan itse, vaan pahimmassa tapauksessa se on delegoitu esimerkiksi Nordealle, on tuloksena vain lyhytjänteistä spekulointia mm. raaka-ainemarkkinoilla.

Uusliberalismi on vain epämääräinen paletti järjettömiä epäloogisuuksia, joilla yhteiskunta saadaan muokattua Neofeodaaliseksi (synonyymi Plutokratialle).

Hävisimme sodan lainasopimus kerrallaan

Ensimmäisen maailmansodan jälkeen Saksan keisarikunta käytännöllisesti katsoen purettiin. Tilalle pykättiin Weimarin tasavalta, joka Versailles'n rauhan sopimuksen perusteella pakotettiin maksamaan sotakorvauksina 269 miljardia kultamarkkaa (summa kyllä puolitettiin myöhemmin).

Kultamarkka oli nimensä mukaisesti kiinnitetty kultaan. Näin ollen Saksan sotakorvaukset vastasivat noin 100 000 tonnia kultaa eli yli 60% koko maailman sen hetkisestä kultavarannosta (joku kultabugi voisi varmistaa tämän Kanin puolesta?).

Valitettavasti Weimarilla ei ollut tuollaisia kultavarantoja olemassakaan ja niinpä se ajautui tulostamaan valtavia määriä omaa valuuttaansa. Näillä vasta tulostetuilla seteleillä ostettiin kultaa mm. valuuttamarkkinoilta. Kullalla maksettiin sotakorvauksia eli ulkomaista velkaa (sotakorvaukset vaadittiin maksettavaksi kullassa). Tämä aiheutti surullisen kuuluisan Weimarin tasavaltaa vaivanneen hyperinflaation.

Velkojien mielestä kyseinen tapahtuma oli äärimmäisen ongelmallinen. Weimarin tasavallalla (ent. Saksan keisarikunta) oli hyperinflaatioperiodin jälkeen vielä pienemmät mahdollisuudet selvitä täysin mahdottomista sotakorvauksista.

Noh, asia oli ratkaistava, tavalla tai toisella!

Herra Dawes kirjoitti raportin kyseisen ongelman ratkaisemisesta (Kani ei löytänyt tätä, pahoittelut). Ilmeisesti tämä raportti oli niin loistava, että joku (jossain) päätti ottaa sen käyttöön. Muodostettiin Dawesin komitea, joka suolsi pihalle Dawesin suunnitelman. Sen pääkohdat (ainakin Wikipedian mukaan) olivat seuraavanlaiset:

- *The Ruhr area was to be evacuated by Allied occupation troops*
- *Reparation payments would begin at "one billion marks the first year, increasing to two and a half billion marks annually after five years" (Merrill 93).*
- *The Reichsbank would be reorganized under Allied supervision.*
- *The sources for the reparation money would include transportation, excise, and custom taxes.*

Huono Suomennos:

- *Liittoutuneiden joukkojen oli poistuttava Ruhrin alueelta.*
- *Sotakorvausten takaisinmaksaminen aloitettiin "ensimmäisenä vuotena yhdestä miljardista markasta, kasvaen viiden vuoden aikana vuosittain kahteen ja puoleen miljardiin".*
- *Reichsbank* (silloinen keskuspankki) *uudelleen järjesteltiin liittoutuneiden valvonnassa.*
- *Sotakorvauksia voitiin kerätä kuljetuksesta, valmisteveroista sekä muilla veromuodoilla.*

Dawesin suunnitelma oli varsin suoraviivainen: osa valtionhallinnosta (valtionvarainministeriö, verotoimisto jne.) muunnettiin sotakorvausten perintätoimistoiksi.

Kyseisessä suunnitelmassa oli kaksi muutakin äärimmäisen mielenkiintoista kohtaa: Monetary Sovereignty: The Politics of Central Banking in Western Europe (Sivu 33):

on the issue of German reparations. One result was the Dawes Plan of 1924, which provided the basis for the stabilization of the German economy.[24] In return for a reduction of war reparations, the Reichstag passed a new banking law on August 30, 1924, which limited the government's access to central bank credit and curtailed its power to appoint the senior officers of the Bank, thereby making the central bank even more independent. Under the new law, the president and directors of the Reichsbank were selected by a General Council consisting of seven Germans (elected by the private owners of the bank) and seven foreigners. The new law also created the position of commissioner for note issue—to be filled, at the Allies' insistence, by a foreigner—who would guarantee that the legal limits on monetary creation were enforced.[25] In this way, the Reichsbank was almost completely cut loose from the German government. With the support of the foreign members of the General Council, Hjalmar

23. To these arguments was added another when France and Belgium invaded the Ruhr in January 1923. The Reichsbank continued to meet the credit demands of both the government and the Ruhr industries engaged in passive resistance. Notwithstanding these concerns, the Reichsbank refused to comply with the government's request to use its gold reserves to stabilize the mark, seeing no reason to sacrifice its reserves, so long as the root causes of the mark's instability, both domestic and international, remained unchecked. See Brown, *The International Gold Standard Reinterpreted, 1914–1934*, p. 362; Holtfrerich, "Relations between Monetary Authorities and Governmental Institutions," pp. 116–18; and Charles S. Maier, *Recasting Bourgeois Europe: Stabilization in France, Germany, and Italy in the Decade after World War I* (Princeton: Princeton University Press, 1975), p. 298.

24. Maier, *Recasting Bourgeois Europe*, pp. 481–86.

25. These limits covered government access both to Reichsbank credit, which was limited to a total of 100 million marks and to a maximum term of three months, and to gold cover. Operating under the rules of the newly established gold exchange standard, the Reichsbank was obliged to cover its note issue by 40 percent in gold and foreign exchange; the remaining 60 percent had to be covered by qualified commercial bills. See Holtfrerich, "Relations between Monetary Authorities and Governmental Institutions," pp. 117–23.

Suomennetaanpas vihreällä alleviivatut kohdat:

> *Reichsbank* (silloinen keskuspankki) *irroitettiin melkein kokonaisuudessaan Saksan valtion alaisuudesta.*

Ja sitten punaisella alleviivatut kohdat:

> *Vastapalvelukseksi sotakorvausten alentamisesta Reichstag asetti uuden pankkilain Elokuun 30, 1924, joka rajoitti valtion luotottamista keskuspankkirahalla. ...*
> *...*
> *Nämä rajoitukset kattoivat valtion keskuspankkirahoituksen 100 miljoonaan markkaan ja maksimissaan kolmen kuukauden laina-aikaan,*
> *...*

Hmm... miten tämä on niin tuttua? Missä Kani on törmännyt vastaavaan?

Ainiin.

Täällä: Suomen (keskus)pankki - Yhteinen raha ja itsenäiset keskuspankit tarpeen

> *EKP:n erillisyys muusta päätöksentekojärjestelmästä, sen itsenäisyys, on tärkeää myös siksi, että rahapolitiikkaa voidaan toteuttaa onnistuneesti. Eurojärjestelmän ja yhteisen rahapolitiikan yksi kulmakivistä on, että sekä* ***EKP että järjestelmään kuuluvat keskuspankit ovat itsenäisiä.*** *Tämä turvataan sekä* ***EU:n perustamissopimuksella että kansallisella lainsäädännöllä.***

"Muulla päätöksentekojärjestelmällä" tarkoitetaan edustuksellisen demokratian, kommunismin tai minkä tahansa muun yhteiskuntajärjestyksen päätöksentekojärjestelmää. Dawesin suunnitelmassa Reichsbankin "itsenäisyys" turvattiin lailla ja se erotettiin muusta päätöksentekojärjestelmästä (myöhemmin herra Hitler palautti keskuspankin takaisin valtion hallintaan).

Ja tässä: Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen konsolidoidut toisinnot (PDF) eli Lissabonin sopimus.

> *123 artikla*
> *(aiempi EY-sopimuksen 101 artikla)*
> *1. Tilinylitysoikeudet ja muut sellaiset luottojärjestelyt Euroopan keskuspankissa tai jäsenvaltioiden keskuspankeissa, jäljempänä 'kansalliset keskuspankit', unionin toimielinten, elinten tai laitosten, jäsenvaltioiden keskushallintojen, alueellisten, paikallisten tai muiden viranomaisten, muiden julkisoikeudellisten laitosten tai julkisten yritysten hyväksi ovat kiellettyjä samoin kuin se, että Euroopan keskuspankki tai kansalliset keskuspankit hankkivat suoraan niiltä velkasitoumuksia.*

Suomeksi tämä tarkoittaa sitä, että euroopan keskuspankkia on kielletty lainoittamasta viranomaisia tai julkista sektoria. Tämän lisäksi jokaisen EMU maan paikallisella keskuspankilla on täsmälleen sama kielto. Dawesin suunnitelmassa ei ollut täydellistä kieltoa valtion alijäämien rahoittamiselle, vain rajoitus (100 milj. markkaa).

Sekä täällä: Euvostoliiton kansantalous tutuksi (PDF, sivu 33):

> *...* (EU:n) *talouspolitiikka muuntaa suuren osan valtionhallinnosta (mm. verohallinto sekä valtiovarainministeriö) pankkien sekä "sijoittajien" perintätoimistoksi. Tästä syystä esimerkiksi valtionkonttorin julkaisemassa englanninkielisessä vuosikatsauksessa lukee näin:*

'Our key goal is to keep our bonds attractive to investors.'

> *"Tavoitteemme on pitää velkakirjamme houkuttelevina sijoittajille."*

Mutta mitä yhteistä näillä asioilla on?

Noh, Saksan keisarikunta valloitettiin väkivalloin, asein sekä pommein. EU:n liittyneet maat valloitettiin kynällä ja paperilla, valtio- sekä lainasopimuksilla. Edellisten lisäksi molempia kiristettiin/kiristetään rahalla (= velka) toteuttamaan valloittajien suosimaa talouspolitiikkaa.

Tässä kyseisessä sodassa keskuspankistamme tehtiin vihollisen komentokeskus. Pankkimme muunnettiin vihollisen tukikohdiksi, joista käsin sotilaat (lainasopimukset) valloittivat kansakunnan. Tässä sodassa raha on luoteja ja velka pommeja.

Me siis hävisimme sodan lainasopimus kerrallaan. Meidät on valloitettu:

> *Draghi* (EKP:n pääjohtaja)*: Moni hallitus ei ole vielä ymmärtänyt, että he menettivät kansallisen suvereniteetinsä jo kauan sitten. Koska, kauan sitten, ne sallivat velan kasautua, ...*

Herra Tietmeyer, Saksan keskuspankin puheenjohtaja (1993-1999)

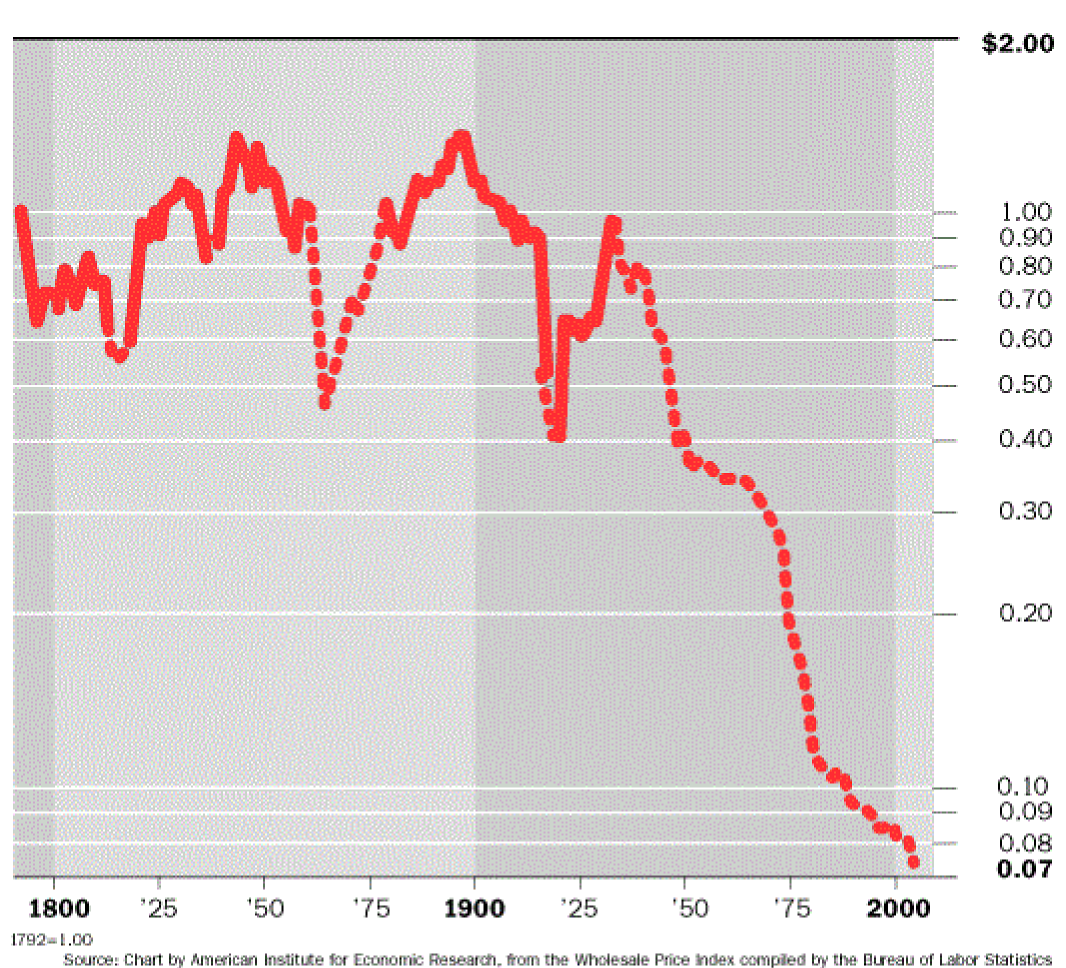
> *A European currency will lead to member-nations transferring their sovereignty over financial and wage policies as well as in monetary affairs... It is an illusion to think that States can hold on to their autonomy over taxation policies.*

Huono Suomennos:

> *Euroopan valuutta johtaa jäsen-kansojen täysivaltaisuuden siirtämiseen talous- ja palkkapolitiikassa sekä raha-asioissa ... On harhaa ajatella, että valtiot voivat pitää itsemääräämisoikeuden veropolitiikan välityksellä.*

Maailman kuuluisin brändi: dollari

Tässäpä vasta mielenkiintoinen käppyrä: The Atlantic Weighs In on the Gold Standard …

Kyseisessä käppyrässä esitellään dollarin ostovoimaa vuodesta 1800 aina vuoteen 2003 asti. Pisteviiva tarkoittaa aikaa, jolloin dollarin vaihdettavuus kultaan keskeytettiin.

Ennen kuin pureudumme kyseisen käppyrän hyvin mielenkiintoisiin ongelmiin, on meidän otettava pikakelaus ameriikan ihmemaan historiaa.

Syystä tai toisesta vuosien 1812-15 välisenä aikana ameriikan ihmemaa soti Britti-imperiumia vastaan. Samaan aikaan euroopassa "riehui" Napoleon, jonka toimet aiheuttivat ongelmia mm. jalometallien toimituksissa ameriikkaan (Perun tai Meksikon ongelmista mitään sanomatta). Tämä aiheutti ongelmia mm. kullan saatavuudessa. Liittovaltio rahoitti sodan Britti-imperiumia vastaan lainaamalla rahaa pankeista. Pankit lainasivat liittovaltiolle pankkiseteleitä. Pankkiseteleiden määrä kasvoi julmasti, eivätkä pankit enää kyenneet harvinaisien metallien toimitusvaikeuksista johtuen lunastamaan niitä (pankkiseteleitä) kullassa tai hopeassa. Ja niinpä vuosina 1814-15 pankit kieltäytyivät vaihtamasta pankkiseteleitä harvinaisiin metalleihin (kulta, hopea jne.).

Vuosien 1819-21 välisenä aikana pankit kieltäytyivät taas kerran lunastamasta pankkiseteleitä kultaan tai hopeaan, mutta tällä kertaa keskuspankin (Second Bank of the United States) toimesta: keskuspankki vaati pankkeja palauttamaan kultaa sekä hopeaa takaisin liittovaltiolle. Liittovaltion Louisianan ostamiseen otettu velka erääntyi maksettavaksi ulkomaalaisille (mm. Englantilaisille sekä Hollantilaisille) "sijoittajille".

Lunastusvelvollisuuden (pankkisetelin vaihto harvinaisiin metalleihin) keskeyttäminen aiheutti sen, että uusia pankkeja syntyi kuin sieniä sateella. Pankkiseteleiden määrä kasvoi täysin hallitsemattomasti sillä (harvinaiseen metalliin perustuvaa) reservivaatimusta ei käytännössä enää ollut olemassa. Tapahtui ns. hallitsematon luottoekspansio.

Second Bank of the United States (liitovaltion keskuspankki) ajautui vuonna 1819 alkaneen (maailman ensimmäisen ja täysin itse aiheutetun) finanssikriisin myötä toteuttamaan hyvin tiukkaa rahapolitiikkaa (ts. hillitsemään luotottamista). Tämä aiheutti konkurssiaallon, talletuspakoja sekä laaja-alaista työttömyyttä (ennen kaikkea kaupungeissa).

Vuosien 1802-34 välisenä aikana tapahtui kahdeksan taantumaa ja/tai lamaa.

Vuonna 1836 Second Bank of the United States menetti toimilupansa. Vuosien 1837-62 välisenä aikana ameriikan ihmemaassa ei ollut kansallista (osavaltion) ja/tai liittovaltion keskuspankkia. Kaikki pankit olivat osavaltion luvalla (state chartered) toimivia pankkeja ja niiden toimintaa säädeltiin laeilla (Pohjois-Dakotan pankki on edelleenkin tällainen).

1857 tapahtui seuraava "normaalia" suurempi kriisi ja sitten alkoikin ameriikan sisällissota (1861-64).

1861 liitovaltio kieltäytyi lunastamasta dollareita harvinaisilla metalleilla (kulta, hopea) ja "tulosti" nk. greenback seteleitä rahoittaakseen sisällissodan menoja. Ameriikka siirtyi takaisin "kultakantaan" vasta 1875. Tämä ei millään tavalla edesauttanut ameriikan toipumista Pitkästä lamasta.
1864 perustettiin kansalliset (osavaltion) keskuspankit. Ne toimivat osavaltion luvalla (state chartered) toimivien pankkien pankkina. Tällä tempulla oli kaksi tarkoitusta: siirtää pankkitoiminta pois valtion käsistä sekä muodostaa koko liittovaltion kattava pankkijärjestelmä (tässä onnistuttiin vasta 1913, kun FED perustettiin).

Ameriikan ihmemaassa vuosien 1797-1935 välisenä aikana tuhannet paikalliset pankit kykenivät laillisesti tulostamaan ihan omia pankkiseteleitä. Edellisen lisäksi käytännöllisesti katsoen jokainen niistä toimi vähimmäisvarantojärjestelmällä, jossa kultatalletukset toimivat reservinä. Joulukuussa 1913 asetettu Federal Reserve Act (laki) konsolidoi ameriikan ihmemaan pankkijärjestelmän Federal Reserve System:in alle ja harvinaisiin metalleihin perustuneet reservit muutettiin ns. keskuspankkirahaksi. Vuosien 1930-40 välisenä aikana paikallisten pankkien tulostamat pankkisetelit vedettiin pois kierrosta ja ainoaksi lailliseksi maksuvälineeksi jäi kaikkien tuntema Federal Reserve Note.

Nonniih, nyt voimmekin pureutua käppyrän mielenkiintoisiin ongelmiin.

Ensinnäkin, ameriikan ihmemaassa vuosien 1800 - 1940 välisenä aikana pankkiseteleiden vaihdettavuus johonkin harvinaiseen metalliin on ollut vähintään kyseenalaista. Tämä siitä syystä, ettei pankeilla (keskuspankeista puhumattakaan) todella ollut sellaista määrää harvinaista metallia holveissaan, joka vastasi niiden liikkeelle laskemien pankkiseteleiden "arvoa". Vaikka ameriikan lain mukaan harvinaisista metalleista tehtyjä rahoja on käytetty laillisena maksuvälineenä, ei niiden määrä kierrossa olevasta rahamäärästä ole koskaan - ikinä - ollut merkittävä suhteessa pankkiseteleihin tai muihin velkakirjoihin. Näin ollen väite siitä, että dollarin "arvo" olisi säilynyt kultasidonnaisuutensa (tai kultakannan) ansiosta paremmin ennen FED:n perustamista, on hieman vailla perusteita.

Toiseksi, ennen vuoden 1913 pankkireformia (FED:n perustaminen), ameriikan ihmemaassa kiersi satoja, ellei tuhansia erilaisia paperilappusia joissa luki maailman kuuluisin brändi: dollari. Näin ollen, minkä osavaltion, pankin tai keskuspankin tulostaman dollarin ostovoimaa kyseinen käppyrä seuraa (ainakin vuoteen 1940 asti)? Floridalla oli oma, Louisianalla oli oma, Bostonilaisella Boylston pankilla oli omansa ja niin edelleen?

Kolmanneksi, oliko esimerkiksi Montanassa tulostetulla setelillä (tai painetulla kolikolla) alhaisempi ostovoima Idahossa? Jos oli, johtuiko ostovoiman aleneminen siitä, ettei (esim.) Montanan osavaltiolla tai siellä toimivalla pankilla (joka setelin tulosti) ollut riittäviä jalometallivarantoja? Vai johtuiko ostovoiman aleneminen siitä, että osavaltioiden välillä oli erilaiset tuotantokustannukset: Idahossa tuotettu, tislattu sekä pullotettu Whisky maksoi enemmän kuin Montanassa?

Neljänneksi, valuutan ostovoimaa ei ole mahdollista vertailla ilman kuluttajanhintaindeksiä. Tätä tietoa alettiin keräämään ameriikan ihmemaassa vasta Ensimmäisen maailmansodan paikkeilla.

Viimeiseksi, yhdessäkään tällaisessa käppyrässä ei koskaan - ikinä - kerrota mihin tuotteeseen, tai tuotteisiin nähden dollarin ostovoima on alentunut.

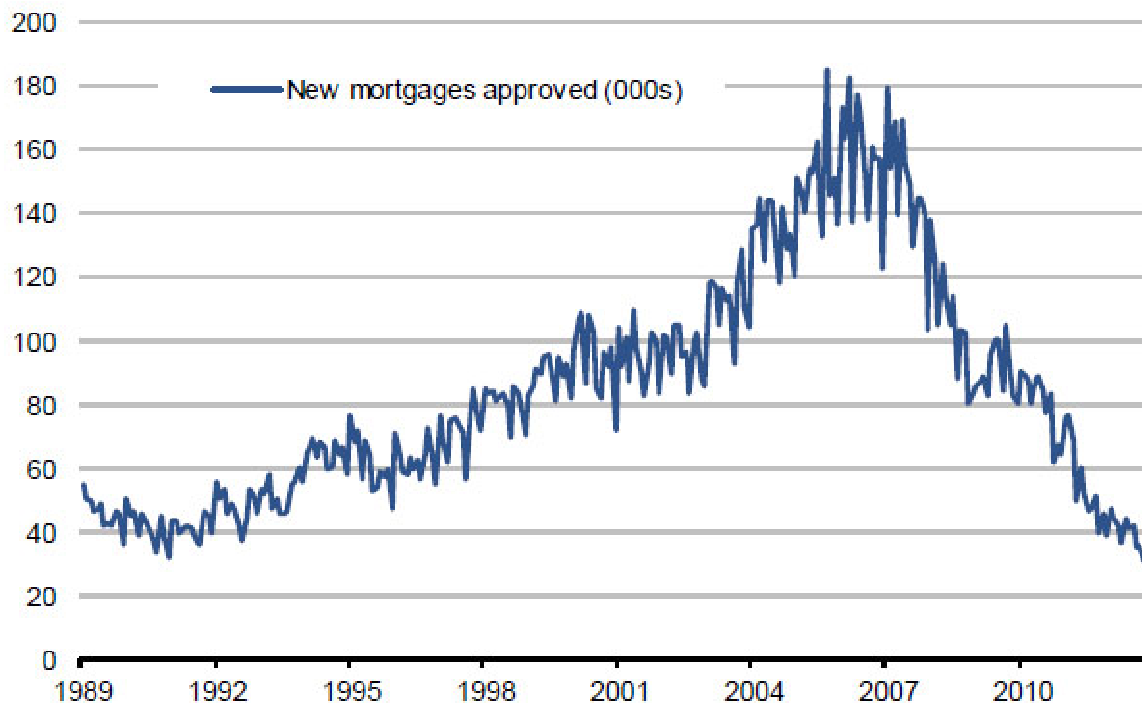
Että näin.

Yllä esitelty käppyrä ei siis suoranaisesti valehtele, mutta ei se totuuttakaan kerro.

Se, mitä tapahtui FED:n perustaminen jälkeen, onkin jo aivan toinen juttu.

Järjestelmä toimii täsmälleen niin kuin se on suunniteltukin

[Zerohedge - The Spanish Housing Market Is About To Bottom]

Käppyrä kuvaa Espanjassa otettujen uusien asuntolainojen määriä.

Tämä tarkoittaa useita eri asioita, mutta ennen kaikkea sitä, että Espanjassa paikallisten pankkien pyörittämä velkapyramidiponzihuijaus kaatui hieman yli neljä vuotta sitten. Eli Espanjan taantuma alkoi noin neljä vuotta sitten ja nyt se on lamassa.

Nyt kun ensisijainen lähde valtionvelkojen korkojen maksamiseen on tyrehtynyt jää jäljelle leikkaukset, säästötoimenpiteet, yksityistäminen, verojen kohdentaminen työhön sekä tuotantoon ja tietenkin valtionhallinnon (valtionvarainministeriö, verotoimisto jne.) muuntaminen "sijoittajien" perintätoimistoiksi.

Kysymys onkin: miten asuntolainat voivat aiheuttaa laman?

Nykyisessä järjestelmässä asuntolainat ovat nopein, yksinkertaisin sekä tehokkain (mutta valitettavasti tuhoisin tapa) "pumpata" talouteen massiivisia määriä rahaa ja aiheuttaa taloudellinen nousukausi. Tästä syystä käytännöllisesti katsoen jokaisessa EU-maassa on jonkinasteinen asuntohintakupla. Valitettavasti jokainen asuntolaina on vakuudellinen laina, joka jättää velallisen hankkimaan lainanhoitomaksunsa muualta taloudesta. Tällä tavoin talouteen syntyy koron mentävä aukko, joka on täytettävä tavalla tai toisella. Muuten pankkien pyörittämä ponzi kuivuu kasaan ja aiheuttaa laman.

Eli kaikessa yksinkertaisuudessaan syy siihen, miksi Espanja tai [lisää EU-maa] ajautui tai ajautuu lamaan on tässä:

> *Pankeilla on monopoli tuotteeseen nimeltä raha. Ne lainaavat tuotettaan kaikille sitä haluaville tai tarvitsevalle, mutta sillä ehdolla että se (lainattu tuote) palautetaan heille 100% takaisin plus korot, jota pidetään "tuotteen hintana". Korot on mahdollista maksaa täsmälleen sillä samalla tuotteella, jonka tuottamiseen niillä (pankeilla) on monopoli.*

Mutta tämä ei ole koko homman mielenkiintoisinta antia.

Mielenkiintoisinta tässä touhussa on se, että **yhdelläkään EMU-maalla** (Espanja on yksi tällainen) **ei ole minkäänlaista mahdollisuutta selvitä euromääräisistä velvoitteistaan** (veloista). Tähän on olemassa kolme perustavanlaatuista syytä.

EMU:n liittyneen valtion on lainattava valuuttansa. Yksikään 17 valtiosta, jotka ovat liittyneet EMU:n, ei voi liikkeelle laskea euroja, vaan ovat kyseisen valuutan käyttäjiä. Niiden on maksettava mitä tahansa velkakirjamarkkinat vaativatkaan. Esimerkiksi Ay-liikkeiden alasajo tai vaikkapa julkisen infran yksityistäminen jne.

Taloudellista kasvua ei ole olemassa ilman kierrossa olevan rahamäärän kasvua. Mutta kuten tiedämme, ilman velkaa ei ole rahaa, eikä velkaa ole olemassa ilman lainaehtoja. Kts. ensimmäinen kohta.

Yhdelläkään EMU-maalla ei ole minkäänlaista mahdollisuutta täyttää kauppataseen ylijäämällä paikallisten pankkien talouteen jättämää koron mentävää aukkoa. Maapallolla kun ei ole olemassa sellaisia maita jotka kykenisivät ostamaan biljoonien eurojen edestä EU-maissa tuotettua halpavientikrääsää.

Tällä tavalla EMU-maiden taloudellinen järjestelmä on lukittu nk. deflaatiokierteeseen. Tällä tavalla jokainen EMU-maa ajautuu maksukyvyttömäksi sekä täysin kykenemättömäksi hoitamaan edes perustavanlaatuisia lakisääteisiä velvoitteitaan ja ajautuu toteuttamaan mitä tahansa "sijoittajien" vaatimia taloudellisia perversioita.

Mutta älä huoli. Järjestelmä toimii täsmälleen niin kuin se on suunniteltukin.

Suuri ja armoitettu "kilpailukyky"

Toivotalkoot jatkuvat: Kahtatoista EU-maata uhkaa uusi kriisi (myös Suomea) + Barroso kiinalaisille: EU:sta tulee liittovaltio

> ***Kansantalouksien niin kuin budjettitaloudenkin alijäämät ovat välttämättä vastaavien ylijäämien peilikuvia,*** *joita ei voi erottaa toisistaan niin kuin europäättäjät yrittävät tehdä, kuvaa analyysitoimittaja Jan Hurri Taloussanomissa*

Tai toisin sanottuna:

> *Jotta jollakin maalla olisi ylijäämää, toisella täytyy olla alijäämää.*

Mutta, ettei homma olisi liian helppoa:

> *Ennen kuin yhdelläkään maalla voi olla kumpaakaan edellä mainituista* (ali- tai ylijäämä)*, on jonkun käveltävä pankkiin, lainattava sieltä rahaa ja kulutettava se kiertoon.*

Ja tämä taas tarkoittaa (vähintään) seuraavia asioita:

> *Pankit luovat lainaamansa rahan laillisella kirjanpitokikkailulla "tyhjästä". Näin ollen pankki lainaa vain-ja-ainoastaan lainasopimuksessa lukevan summan verran. Ei enempää, ei vähempää.* ***Tästä johtuen yli 150 maan taloudessa on koron mentävä aukko, jota pyritään korjaamaan myymällä krääsää toisin maihin.***

Sekä

> *Kaikki raha on lainattu pankista. Tästä ei ole poikkeusta. Ei edes silloin kun kyse on vientituloista. Tuolloinkin raha on vain vienti (kohde) maassa lainattua ja kiertoon kulutettua, joka ansaittiin myymällä sinne tuotteita ja/tai palveluita.*

Ja niinpä suuri ja armoitettu "kilpailukyky" ei tarkoita mitään muuta kuin tätä: Michael Hudson - Europe’s Transition From Social Democracy to Oligarchy December 6, 2011

> ...
> ***What banks want is for the economic surplus to be paid out as interest****, not used for rising living standards, public social spending or even for new capital investment. ...*

Huono Suomennos:

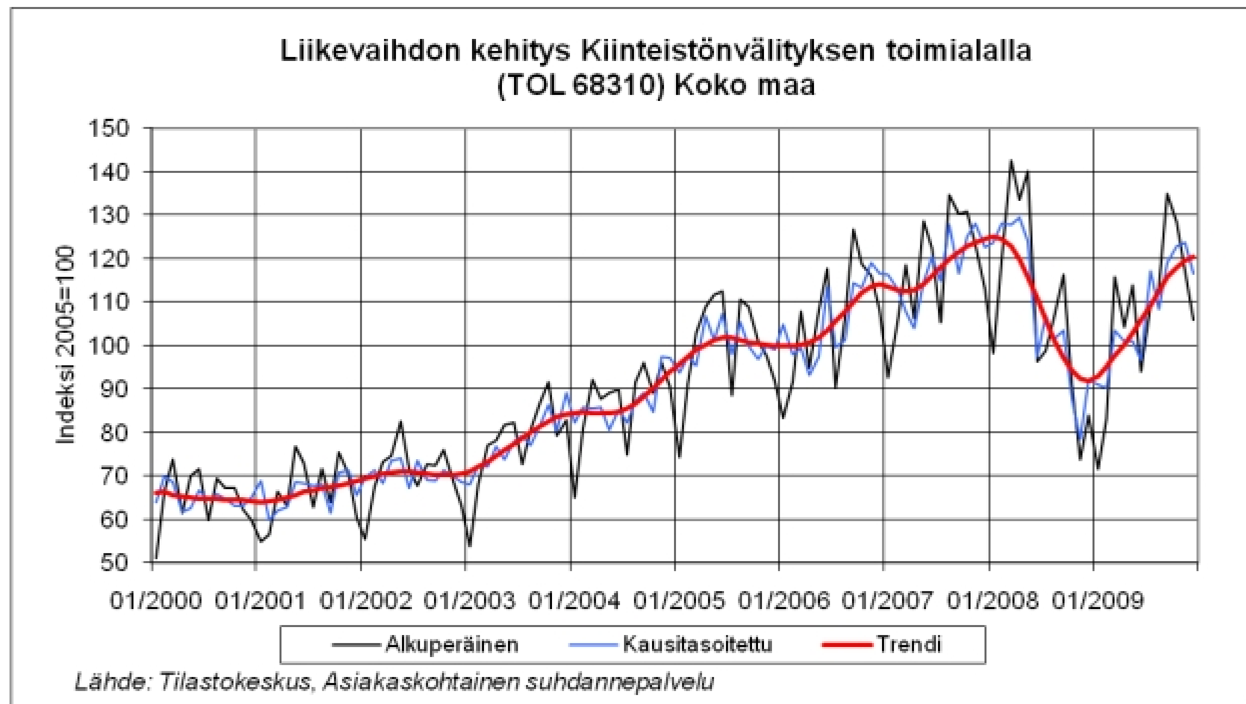
> ...
> ***Pankit haluavat taloudellisen ylijäämän maksettavaksi korkoina****, ei siis käytettäväksi elintason kasvattamiseen, julkisiin sosiaalikuluihin tai edes uusiin pääomasijoituksiin. ...*

Kilpailukyky ei siis tarkoita mitään muuta kuin paikallisten pankkien pyörittämän velkapyramidiponzihuijauksen ylläpitoa.

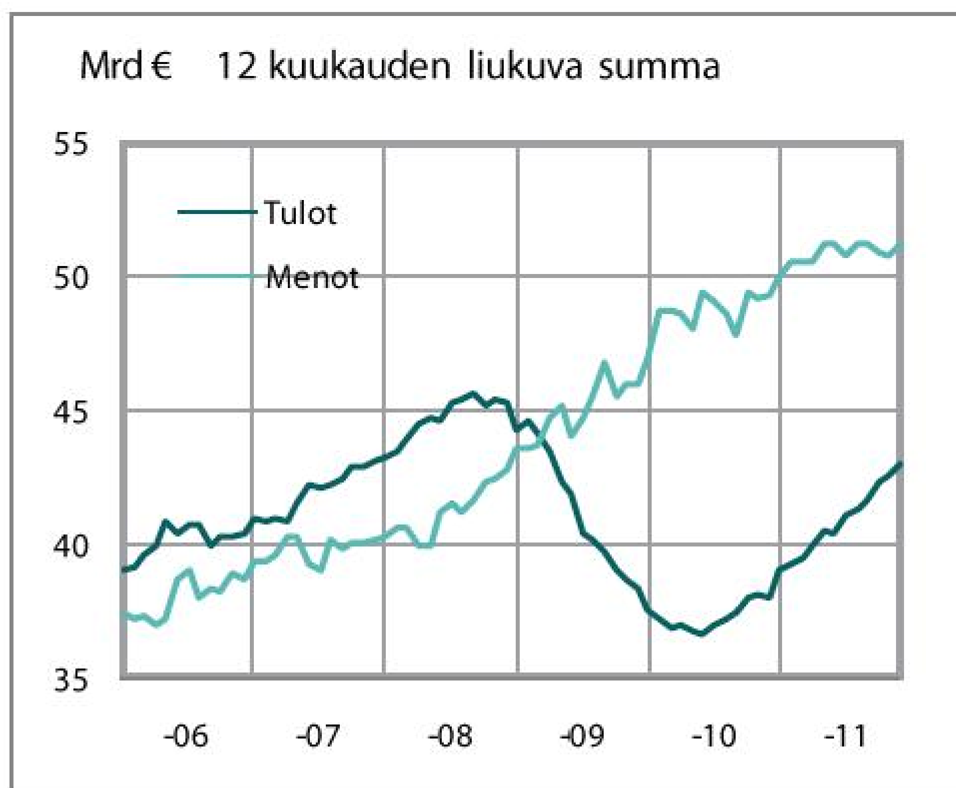
Tästä voidaan sitten vetää kolme loogista johtopäätöstä:
- Taloutemme palvelee pankkeja, ei ihmistä.
- Harhaanjohtajiemme tehtävä on palvella pankkeja, ei äänestäjiä.
- Kun budjettikuria tiukentava hallitusten välinen sopimus astuu voimaan, ajaudumme lamaan.

Väitätkö, että Suomen (keskus)pankki on väärässä?

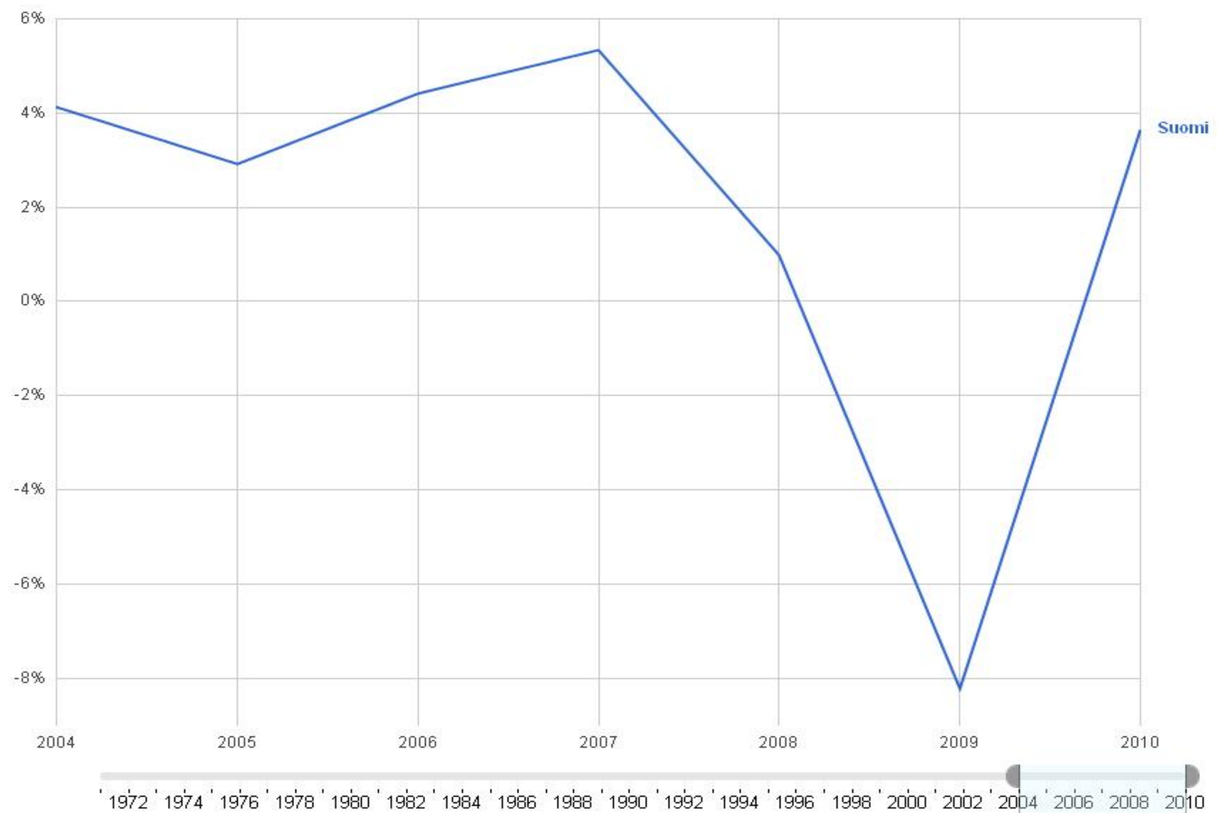
KVKL - Kiinteistönvälitysalan suhdannetietoa

Valtiontalouden kuukausitiedote:

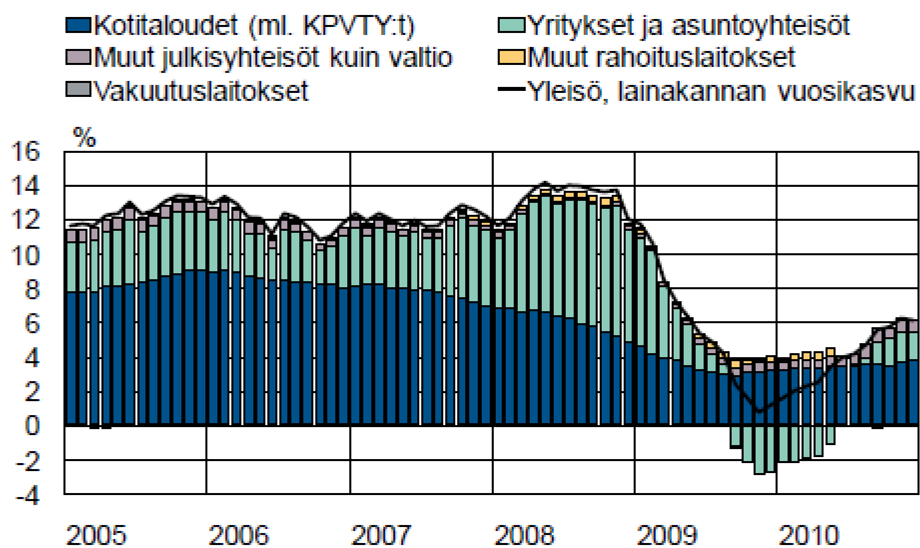
Google - BKT:n kasvuprosentti - Suomi

Tiedot kohteesta Maailmanpankki   Viimeksi päivitetty: 15. helmikuuta 2012

Suomen (keskus)pankki - Rahoitustilastot - Vuosikatsaus 2010

Kuvio 4. Suomen yleisön lainakannan vuosikasvu sektoreittain

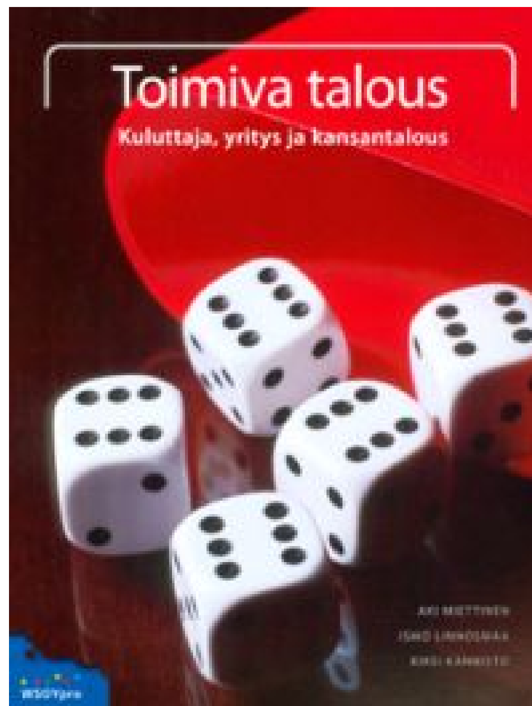

Lähde: Suomen Pankki.

Ymmärräthän, ettei näillä neljällä käppyrällä ole todellisuudessa mitään tekemistä keskenään. Ne eivät korreloi toisiaan millään tavalla. Ihan tosi. Usko nyt! Hemmetti soikoon. Väitätkö, että Suomen (keskus)pankki on väärässä? Mhäh!

Tämä on kerta kaikkiaan huima suoritus!

Herra Kanin käpälään sattui vähän aikaa sitten kirja nimeltään Toimiva talous

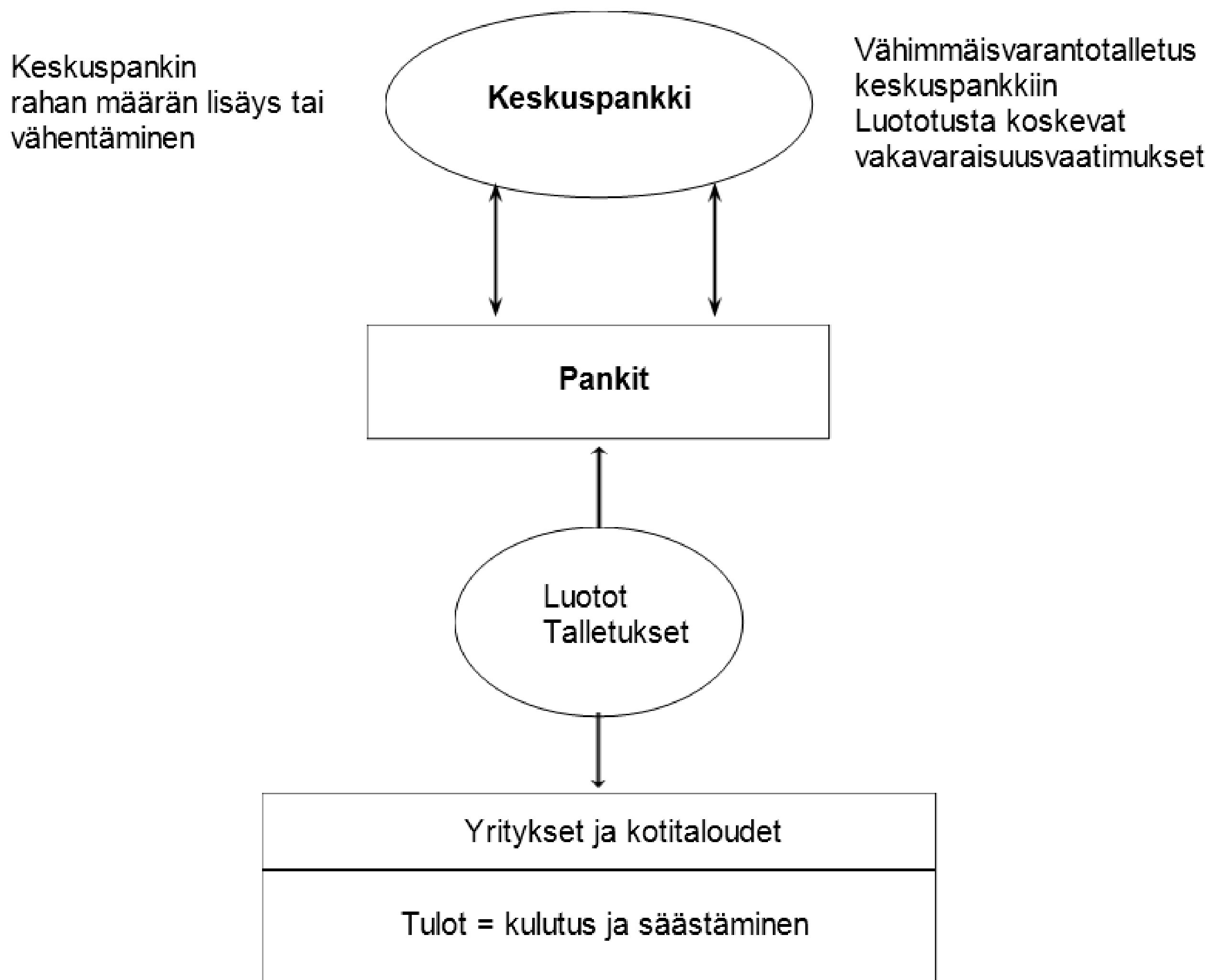
Tämän kirjan ovat kirjoittaneet Aku Miettinen, Ismo Linosmaa ja Kirsi Kannisto.

Teos on ensisijaisesti tarkoitettu kansantaloustieteen oppikirjaksi ammattikorkeakouluihin. Lisäksi se soveltuu kurssikirjaksi kansantaloustieteen perusopintoihin niihin yliopistojen koulutusohjelmiin, joissa kansantaloustiede on sivuaineena.

Mennään suoraan itse asiaan. Tämä alkaa kyseisen kirjan sivulta 266.

> ***Esimerkki luotonlaajennuksesta***
>
> *Kotitalous haluaa tallettaa määräaikaiselle talletustilille varoja, jotka sillä on jäänyt tuloistaan säästöön. Pankkivirkailija tekee asiakkaalle talletustodistuksen, ja talletus näkyy pankin taseessa velkana kotitalouksilta. Pankki on velvoitettu tekemään varantopohjansa rakenteen mukaan keskuspankkiin vähimmäisvarantotalletuksia, mikä vähentää pankin kykyä välittää rahoitusta eteenpäin. ...*
> *...*
> *Pankki välittää rahoitusta toiselle asiakkaalle. Kun luotto on myönnetty asiakkaalle, syntyy pankin taseeseen saatava. Rahoitusta välittävän pankin keskeiseksi riskiksi jää velallisen takaisinmaksukyky. Pankin taseen näkökulmasta myös saataviin ja velkoihin kytkeytyvillä korkosidoksilla on merkitystä pankin riskien hallinnassa. …*

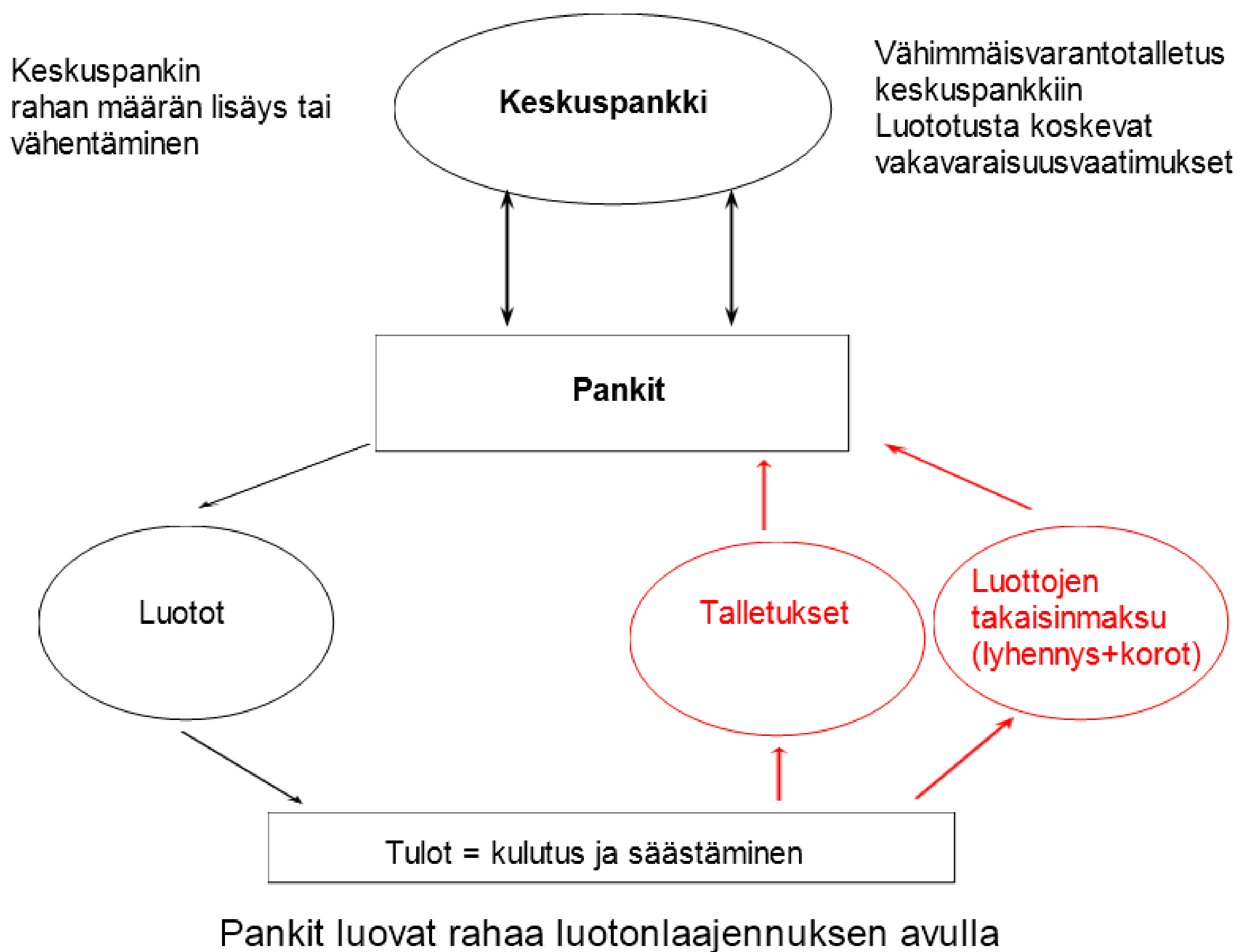
Ja sitten seuraavalta sivulta (s.267) löytyykin ällistyttävän mielenkiintoinen kuvio (kuvio luotu google docs:lla alkuperäistä kuviota orjallisesti seuraten):

Pankit luovat rahaa luotonlaajennuksen avulla

Nyt loppui Kanilta superlatiivit kesken. Tämä on kerta kaikkiaan huima suoritus! Kuvassa on moka. Juu-u, kyllä siinä vain sellainen on. Kani ei osaa sanoa tekivätkö kirjan kirjoittajat tämän tahallisesti, mutta korjataanpas se.

Väliaikamusiikkia... ja voilà!

Pankit luovat rahaa luotonlaajennuksen avulla

Nonnih! Nyt tässä on jotain järkeä: ilman luottoja ei ole tuloja ja/tai talletuksia eli Velka = Ostovoima = Työpaikka.

Kaikessa yksinkertaisuudessaan tämä tarkoittaa sitä, ettei tuotanto tai työ luo talouteen tuotannon arvoa vastaavaa tuloa. Pankista lainattu raha luo tuotannon arvoa vastaavan tulon.

Mutta ei tässä vielä kaikki!

Pankki lainaa vain-ja-ainoastaan lainasopimuksessa lukevan summan verran. Mutta korkojen takia pankkiin on palautettava enemmän kuin sieltä on saatu. Näin ollen pankit pyörittävät... nyt kaikki yhdessä:

Velkapyramidiponzihuijausta!

Kiitoksia!

Ja ennen kaikkea tämä tarkoittaa sitä, että jonkun varallisuus (talletukset) on toisen konkurssi sekä velkavankeus

Legendaarinen esimerkki taloustieteen eeppisestä epäonnistumisesta

Aloitetaanpas pienellä arvoituksella.

> *Aamulla kuljen neljällä jalalla, päivällä kahdella ja illalla kolmella. Mikä minä olen?*

Vastaus on ihminen joka lapsena konttaa, aikuisena kävelee ja vanhana nojaa kävelykeppiinsä.

Kyseinen arvoitus ja sen ratkaisu on ällistyttävän lähellä talouden syy-seuraussuhteiden arvoituksia. Huono esimerkki:

> *Yritys A antaa työntekijöilleen kaksi vaihtoehtoa: työvoimatoimisto tai palkkaa lasketaan esim. 50%. Noh, työntekijät suostuvat tähän ja palkkoja lasketaan esim. 50%. Mitä tapahtuu yritykselle B, jonka tuotteita ja palveluita yrityksen A työntekijät kuluttavat?*

Käytännössä kaikki talouteen liittyvät ongelmat ovat juuri tällaisia arvoituksia. Valitettavasti kyseistä arvoitusta ei ole mahdollista ratkaista matemaattisella yhtälöllä. Sitä ole mahdollista ratkaista kysynnän ja tarjonnan "lailla", minkäänlaisella käppyrällä saatikka edes Phillipsin käyrällä. Mutta silti, jostain kumman syystä, taloudessa esiintyviä ilmiöitä tai ongelmia (eli arvoituksia) yritetään ratkaista, mallintaa tai jopa esittää sekä selittää matemaattisilla yhtälöillä.

Sitä voisi väittää, että fysiikassa ja taloustieteessä on paljon yhteistä. Molemmat pyrkivät selittämään malleilla sekä teorioilla erilaisia ilmiöitä. Tämä ei valitettavasti pidä alkuunkaan paikkansa.

Fysiikka osaa kertoa meille, että vesi jäätyy nollassa celsiusasteessa (jos-tai-kun ilmanpaine on 1 baaria). Fysiikan avulla osataan laskea sekä ennustaa ällistyttävän tarkasti kuinka pitkälle tietyn painoinen raketti lentää 1000 litralla polttoainetta. Fysiikan malleissa on tarkkuutta siksi, koska luonnossa esiintyy vakioita.

Taloudessa ei ole fysiikan kaltaisia vakioita. Talous on ihmisen keksimä ja rakentama oikeudellinen käyttäytymismalli joka muuttuu, kun lakeja muutetaan. Edellisen lisäksi ihmisen käyttäytyminen voi syystä tai toisesta muuttua ja näin aiheuttaa muutoksia talouteen.

Taloutta kuvaavilla matemaattisilla yhtälöillä pyritään muutamalla muuttujalla selittämään ei-lineaarista prosessia joka sisältää tuhansia tai jopa miljoonia vuorovaikutteisia toimintoja.

Talouden toimintojen tai tapahtumien tuloksien mallintaminen yhtälöksi on jo lähtökohtaisesti väärin. Tällaisella tavalla toteutettu malli olettaa, että todellisuus seuraa perässä oli yhtälön vastaus mikä tahansa. Mikäli tällaisella tavalla toteutetulla yhtälöllä yritettäisiin ratkaista taloudessa esiintyvää todellista ongelmaa, aiheuttaisi se poikkeuksetta ongelmia ja jopa katastrofin (täsmälleen niin kuin Eu:ssa on päässyt käymään).

Rahan kvantiteettiteoria on legendaarinen esimerkki taloustieteen eeppisestä epäonnistumisesta

$$M \cdot V = P \cdot T$$

Kyseisessä yhtälössä **P** tarkoittaa kulutustarvikkeiden hintatasoa (ruoka, vesi, sähkö, saippua, vaatteet jne.). Näin ollen kyseinen yhtälö jättää täysin huomioimatta varallisuushinnat (asunnot, osakkeet jne.) eli sellaiset asiat joiden hintojen kasvu on täysin riippuvaista pankkien myöntämistä luotoista. Tämän lisäksi **V** (rahan kiertonopeus) kohtaan voi laittaa minkä tahansa luvun. Ihan tosi! Kukaan ei tiedä mikä rahan kiertonopeus todellisuudessa on. Tämän lisäksi kukaan ei tiedä missä muodossa kyseinen aikajänne pitäisi yhtälöön ilmoittaa (päivät minuutteina vai kuukaudet tunteina)?

Joten onko taloustiede tiedettä kuten fysiikka? Vastaus on, että ei ole. Jopa herra Nobel oli tätä mieltä. Tästä syystä taloustieteen Nobelia ei ole olemassa vaikka Virallinen Totuus (TM) näin väittäisikin.

Juu, olet täysin oikeassa Ruotsin keskuspankin taloustieteen palkinto Alfred Nobelin muistoksi on olemassa, mutta tämä on täysin eri asia kuin itse Nobel-palkinto. Miksi näin? Tähän osaa vastata Peter Nobel: The Nobel family dissociates itself from the economics prize (Nobelin perhe sanoutuu irti taloustieteen palkinnosta)

> *First, it is a deceptive utilisation of the institution of the Nobel Prize and what it represents. Second, the economics prize is biased, in the sense that it one-sidedly rewards Western economic research and theory.*

Huono Suomennos:

> *Ensinnäkin, se on Nobelin palkinnon harhaanjohtavaa hyväksikäyttöä, ja mitä se edustaa. Toiseksi taloustieteen palkinto on puolueellinen, siinä mielessä, että se yksipuolisesti palkitsee Länsimaista taloudellista tutkimusta ja teoriaa.*

Ei siis ole olemassa sellaista asiaa kuin taloustiede! On vain olemassa **talouspoliittisia suuntauksia** (uusliberalismi, klassinen- ja uusklassinen taloustiede, Itävaltalainen taloustiede jne.) joista jokaisen ainoa tarkoitus on perustella ja ennen kaikkea oikeuttaa tietynlainen (poliittinen) käyttäytyminen ja pahimmassa tapauksessa jopa ihmisten nälkään tappaminen

Kaikessa yksinkertaisuudessaan **suurin osa "taloustieteilijöistä", ekonomisteista jne. on Talouspappeja, joiden ainoa toiminto on perustella palkanmaksajansa käyttäytyminen.**

Tästä syystä esimerkiksi Op-pohjolan, SAK:n ja EK:n ekonomistit puhuvat ja selittävät talouden syy-seuraussuhteita eri tavalla (fyysikoilta tällainen ei onnistu).

Tästä syystä juuri kukaan "taloustieteilijä" ei kyennyt ennustamaan globaalia talouskriisiä (herra Bezemer kokosi tiukoilla ehdoilla listan ihmisistä (PDF), jotka kykenivät ennustamaan globaalin talouskriisin. Lista löytyy sivulta 10).

Tästä syystä juuri kukaan "taloustieteilijä" ei kykene ymmärtämään kuinka radikaalisti talouden mekanismeja on lakimuutoksien sekä säädöksien avulla muutettu viimeisen 30 vuoden aikana.

Tästä syystä juuri yhdelläkään "taloustieteilijällä" ei ole antaa minkäänlaisia työkaluja joilla kykenisimme kaivautumaan ulos nykyisestä taloudellisesta ahdingosta.

Tästä syystä suurin osa "taloustieteilijöistä" toistelee täsmälleen samoja latteuksia kuin harhaanjohtajatkin.

Ja tästä syystä kouluissamme opetettava "taloustiede" on 100% propagandaa, jolla ei ole juuri mitään tekemistä todellisuuden kanssa.

Philosoraptor, antaisitko meille mukavan arvoituksen?

"Kestävyysvajeena" kerrotun valheen ainoa tarkoitus

Helsingin Sanomat - Kestävyysvaje uhkaa Suomen luottoluokitusta

> ...
> *Suomessa ollaan melko yksimielisiä siitä, että julkisen talouden tulot ovat jäämässä pitkällä aikavälillä pienemmiksi kuin menot. Tämän vajeen laskeminen on kuitenkin vaikeaa, ja arviot kestävyysvajeen suuruudesta vaihtelevat.*
> ...
> *Mistä kestävyysvaje johtuu?*
>
> ***Kestävyysvajeen keskeisenä syynä on pidetty väestön ikääntymistä. Kun yhä suurempi osa väestöstä on vanhuksia, muun muassa julkisten palveluiden tarve kasvaa. Tämä on omiaan kasvattamaan julkisia menoja.***
> ...

1900-luvun alku oli myllerryksen aikaa. Syystä tai toisesta Suomessa ihmisiä kuoli kuin kärpäsiä ja syntyvyys laski kuin lehmän häntä Tilastokeskus - Syntyvyys aleni edelleen hieman:

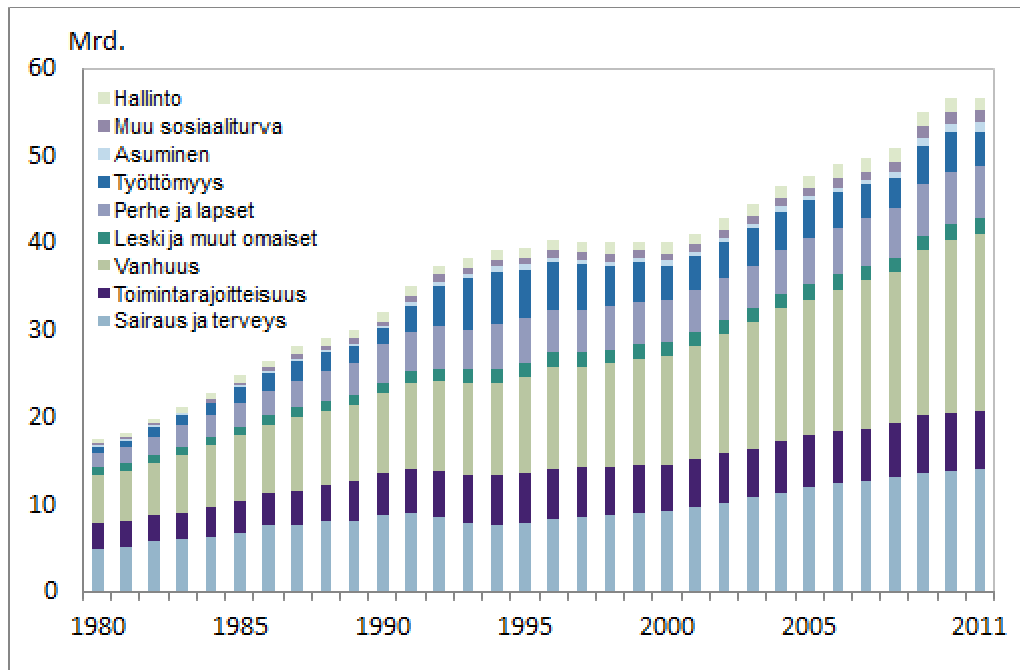
Mutta mitään "kestävyysvajetta" ei ollut olemassakaan.

Eikä "kestävyysvajeesta" puhuttu silloinkaan kun Toisessa maailmansodassa Suomi menetti Neuvostoliitolle arviolta 10 % pinta-alasta, 12 % viljelyalasta, muutaman paperitehtaan sekä Uuraan (Vysotskin) sataman. Mitään sanomatta menetetyistä ihmishengistä (arvioilta 10% 15-64 vuotiaista, 2.6% koko väestöstä).

Mitä tapahtui? Mistä-tai-miten "kestävyysvaje" syntyi?

Syy on mahdollista kiteyttää kahteen asiaan: demokratiaan sekä äärimmäisen pitkälle vietyyn tuotteiden ja palveluiden rahallistamiseen.

Näistä syistä johtuen vanhuuteen liittyvät menot ovat kasvaneet huomattavasti. Ne ovat nelinkertaistuneet vuodesta 1980 lähtien:

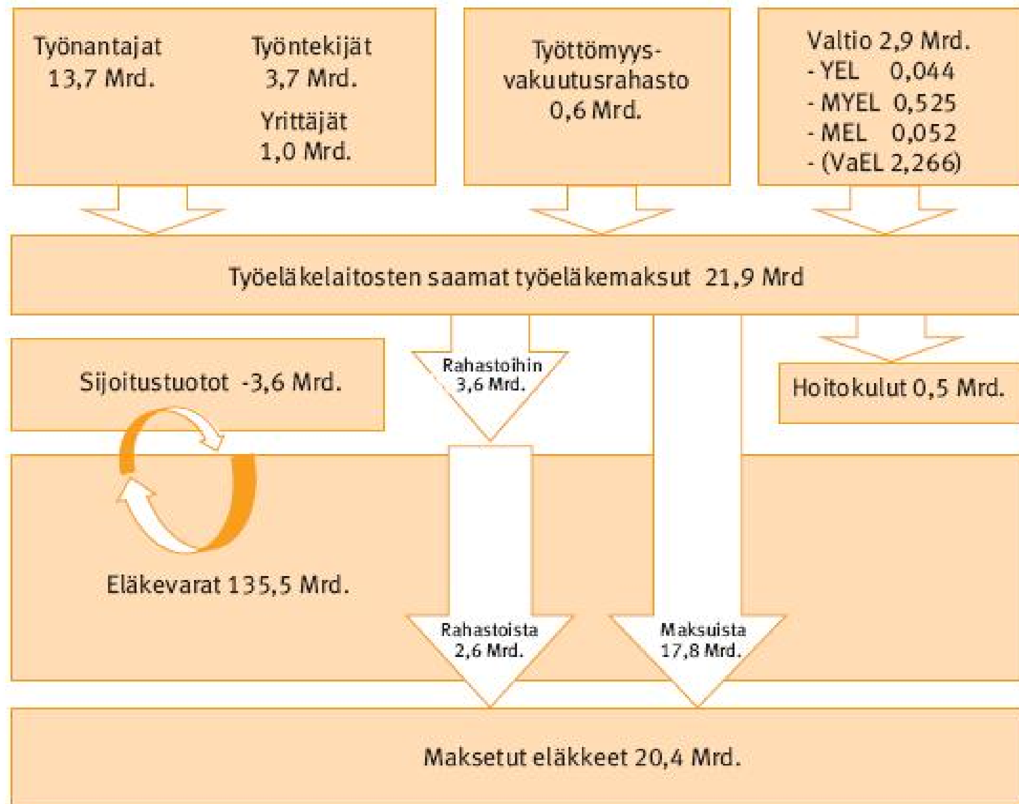
Mutta mitä ovat vanhuuteen liittyvät menot? Terveyden ja hyvinvoinnin laitos (PDF, sivu 5) osaa vastata tähän kysymykseen:

> *Toimeentuloturvana maksettavat etuudet kattavat vanhuus- ja varhennetut vanhuuseläkkeet, sukupolvenvaihdoseläkkeet, luopumistuet, -korvaukset ja -eläkkeet, osa-aikaeläkkeet sekä rintamalisät.*

Tämä tarkoittaa sitä, että vanhuuteen liittyvät menot eivät pitäisi olla ongelma. Väitteelle löytyy kaksi perustetta.

Ensinnäkin osa vanhuuteen liittyvistä menoista pitäisi tulla rahastoista:
[Eläketurvakeskuksen tilastoraportteja 05/2012 - Työeläkkeiden rahoitus vuonna 2011](#)
(PDF)

Kuvio 1.
Työeläkemaksut, eläkevarat ja eläkemenot vuonna 2011, mrd. euroa.

Mutta kuten kuviosta käy ilmi, ei tämä asia ole aivan näin yksinkertainen.

Toiseksi, vuonna 2011 Suomen sosiaaliturvan menot olivat 56,7 miljardia euroa. Tilastokeskuksen mukaan samana vuonna Suomen valtion budjetti oli noin 50 miljardia euroa. Edellä mainitut luvut eivät ole mahdollisia muuten kuin siten että yksi ja sama euro vaihtaa omistajaa useammin kuin kerran. Toisin sanoen leijonanosa Suomen sosiaaliturvan (sekä valtion) menoista katetaan pelkästään sillä, kun yksi ja sama euro vaihtaa omistajaa useammin kuin kerran.

Mutta silti meillä on ongelma, jota kutsutaan "kestävyysvajeeksi". Julkisen talouden tulot ovat jäämässä pitkällä aikavälillä pienemmiksi kuin menot.

Miksi näin? Miten voi olla mahdollista, ettei tällaista ongelmaa ollut olemassakaan esimerkiksi Toisen maailmansodan aikana? Yksinkertaiseen kysymykseen yksinkertainen vastaus: siksi, koska keskuspankki rahoitti valtion alijäämät (PDF). Mutta nyt - tänään - Suomi on EMU:n jäsen, jossa:

Vaiheet lyhyesti

VAIHE 1 1.7.1990 alkaen	Pääomanliikkeet vapautetaan.
	Keskuspankkien yhteistyötä lisätään.
	Ecu (Euroopan valuuttayksikkö, euron edeltäjä) tulee vapaaseen käyttöön.
	Taloudellinen lähentyminen etenee.

VAIHE 2 1.1.1994 alkaen	Euroopan rahapoliittinen instituutti perustetaan.
	Julkisen sektorin keskuspankkirahoitus kielletään.
	Jäsenvaltioiden rahapolitiikkaa yhdenmukaistetaan.
	Taloudellinen lähentyminen syvenee.
	Edetään kohti kansallisten keskuspankkien riippumattomuutta, jonka tulee toteutua Euroopan keskuspankkijärjestelmän perustamiseen mennessä.
	Kolmatta vaihetta valmistellaan.

VAIHE 3 1.1.1999 alkaen	Muuntokurssit kiinnitetään peruuttamattomasti.
	Euro otetaan käyttöön.
	Euroopan keskuspankkijärjestelmässä aletaan harjoittaa yhteistä rahapolitiikkaa.
	EU:n sisäinen valuuttakurssimekanismi (ERM II) otetaan käyttöön.
	Vakaus- ja kasvusopimus tulee voimaan.

Anteeksi, Kani toistaa tuon tummennetun alueen, koska se on (melkein) tärkein kohta ko. Kuvassa:

Julkisen sektorin keskuspankkirahoitus kielletään.

Ja tämä tässä on "kestävyysvajeen" aiheuttaja.

On siis aivan täysin turhaa ja ennen kaikkea valheellista selittää "kestävyysvajetta" esimerkiksi väestön ikääntymisellä, julkisen menojen kasvulla tai työttömien laiskuudella. Tämä on täyttä valhetta. Mikään edellä mainituista ei ole ongelma! **Ongelmana on se, ettei tällä hetkellä käytössä oleva taloudellinen järjestelmä ole yhteensopiva demokratian kanssa.**

(Kun seuraavan kerran luet jotain tällaista, tiedät täsmälleen mistä kenkä puristaa. Ongelma on Sinä ja toiveesi paremmasta huomisesta itsellesi, lapsillesi ja läheisillesi.)

Joten mikä on "kestävyysvajeen" todellinen syy? Tämä löytyy ällistyttävän yksinkertaisen kysymyksen kautta: kumpi väestöryhmä käyttää ajallisesti sekä rahallisesti enemmän julkisia palveluita: vanhukset vai lapset ja nuoret?

Kun vertaat edellä mainittujen väestöryhmien julkisten palveluiden käyttöä keskenään, huomaat lapsien sekä nuorien käyttävän julkisia palveluita ajallisesti sekä rahallisesti huomattavasti enemmän kuin vanhukset.

Eli kaikessa yksinkertaisuudessaan "kestävyysvajeena" kerrotun valheen ainoa tarkoitus on Suomalaisten lasten ja nuorten tulevaisuuden tuhoaminen. Ei terveydenhuoltoa, ei sivistystä, ei sosiaaliturvaa, ei tulevaisuutta muille kuin niille joilla on varaa maksaa siitä.

Jokaisessa uusliberaalissa kumipää ideassa on aina - poikkeuksetta - toissijainen motiivi, jonka ainoana tarkoituksena on yhteiskuntajärjestelmän degeneroiminen Neofeodaaliseksi (synonyymi Plutokratialle). Eikä "kestävyysvaje" poikkea edellä mainitusta säännöstä millään tavalla.

Mutta enemmistö yrittäjistä taitaa tämän jo tietääkin?

Radiorock - Sixten Korkman: "Yhdysvallat on kestämättömällä polulla"
(video, kohdasta 02:34 alkaen):

> "*...mutta kuten sanottu, että kun ongelmana niin yhdysvalloissa kuin meillä on tällä hetkellä se, että yksityinen sektori maksaa velkojaan pois, itse asiassa, yksityisen sektorin ylivelkaantumista puretaan, mikä tarkoittaa että yritykset eivät investoi, kotitaloudet eivät kuluta. No jos samanaikaisesti valtiokin rupee maksamaan velkojaan pois, eli lopettaa menojen rahoittamisen ja kiristää verotusta, niin se nyt tosivarmasti vie sitten talouden ihan nollille. Eli, eli täytyy ymmärtää että kokonaisuus ei kestä sitä, että kaikki maksaa velat pois samanaikaisesti.*"

Herra Korkman ilmaisi varsin selkeästi ymmärtävänsä klassisen Keynesiläisen ponzin periaatteen:
Julkinen ja yksityinen sektori vuorottelevat velkaantumisessa. Mutta mikäli molemmat makselevat velkojaan yhtä aikaa pois, on toisen mentävä konkurssiin. Konkurssiin menee se, jolla ei ole verotusoikeutta.

Mikä hauskinta, herra Hudson vahvistaa herra Korkman:n käsityksen klassisen Keynesiläisen ponzin periaatteesta täysin oikeaksi!

Nonih, nyt kun tämä asia on selvä, niin tehdäänpäs eräs toinenkin asia selväksi.
Kestävyysvaje tarkoittaa

> *sitä, kuinka paljon valtiolta puuttuu rahaa tulevaisuudessa. Valtion täytyy ottaa uutta lainaa, jos kestävyysvajetta ei estetä. Siksi valtion täytyy saada tulot ja menot tasapainoon niin, että valtion kassaan ei tule vajetta.*

Näin ollen kestävyysvajeen "korjaaminen" tarkoittaa verojen korotuksia ja/tai menojen leikkaamista, jotta valtion tulot ja menot saadaan tasapainoon. Ja tämä taas tarkoittaa klassisen Keynesiläisen ponzin hajoittamista sekä yksityisen sektorin konkurssiin ajamista.

Nyt kun tämä on selvä, voimmekin jatkaa eteenpäin: Korkman: Kestävyysvaje vaatii enemmän huomiota

> *...Kestävyysvaje ei ole saanut sitä huomiota talouspoliittisessa keskustelussa, jota se ansaitsee, Korkman sanoi Etlan tuoreen tutkimuksen julkistamistilaisuudessa tänään.*

Elinkeinoelämän tutkimuslaitos, joka saa rahoituksensa mm. elinkeinoelämän keskusliitolta (EK), käytännöllisesti katsoen suosittelee sekä kaikin mahdollisin keinoin tukee valtion tulojen ja menojen tasapainottamista eli klassisen Keynesiläisen ponzin tuhoamista eli yksityisen sektorin konkurssiin ajamista.

Mutta hei! Ei hätää! ETLA:n touhut ovat täysin linjassa EK:n kanssa, jonka touhut taas ovat täyin linjassa euvostoliiton komission mission kanssa.

He kaikki yhdessä ovat luomassa Suomalaiselle yritystoiminnalle entistä parempaa toimintaympäristöä. Ja onko parempaa toimintaympäristöä olemassakaan kuin Neofeodalismi, jossa suurin osa työvoimasta on teollisuuden (halpa)varatyövoimaa, eli työttömiä ilman minkäänlaista (järkevää) oikeus- tai työttömyysturvaa?

Herra Kanin mielestä tämä on aivan hysteeristä! Yrittäjien oma etujärjestö (EK) on ETLA:n kautta (ja tuella) ajamassa suurinta osaa edustamistaan yrityksistä konkurssiin.

Mutta enemmistö yrittäjistä taitaa tämän jo tietääkin?

Viimeinen muuttuja ja sitten loppukaneetti

Oletko koskaan sattunut törmäämään taloutta mallintavaan matemaattisen kaavaan nimeltään Rahan kvantiteettiteoria? Rahan kvanttiteoria perustuu Fisherin yhtälöön ja se menee näin:

$$M \cdot V = P \cdot T$$

M on rahan määrä eli tietyn periodin, kuten vuoden, aikana kierrossa olevan rahan määrä.
V on rahan kiertonopeus, joka kertoo missä ajassa keskimäärin yksi rahayksikkö kulutetaan.
P on yleinen hintataso.
T on taloudellisen toimeliaisuuden määrä, jota voidaan mitata transaktioiden reaaliarvon indeksillä.

Kyseinen yhtälö todistaa, että rahan tarjonnan ja hyödykkeiden hintojen välillä on havaittava ja johdonmukaisesti käyttäytyvä riippuvuussuhde. Toisin sanoen, mitä enemmän rahaa on kierrossa, sitä korkeammalle hinnat kasvavat.

Herra Kani ei ole tähän päivään mennessä nähnyt uusliberalistista ideaa, joka ei olisi kamala yksinkertaistus käsillä olevasta taloudellisesta ongelmasta, suunniteltu toimimaan niin, että sivuvaikutuksena yhteiskunta degeneroituu Neofeodalismiin (synonyymi Plutokratialle) tai on ollut suoranainen valhe. Tämä "matemaattinen" yhtälö tekee poikkeuksen. Se on kaikkia edellä mainittuja yhtä aikaa!

Aloitetaan.

M tarkoittaa makrotaloudelliseen käsitettä nimeltään rahavaranto:

> *Esimerkiksi Euroalueen määritellyt rahavarannot, joita Euroopan keskuspankki seuraa ovat:*
> *M1: liikkeessä olevat setelit ja kolikot sekä yön yli, eli heti nostettavissa olevat, pankkitalletukset. Käytetään myös nimitystä suppea raha.*
> *M2: yhteenlaskettuna M1, alle 2 vuoden maturiteetin määräaikaistalletukset sekä 3 kk:n aikana irtisanottavissa olevat talletukset.*
> *M3: yhteenlaskettuna M2 sekä euroalueen rahalaitosten liikkeeseen laskemia instrumentteja, mm. takaisinostositoumuksin myytyjä arvopapereita, rahamarkkinarahastojen osuuksia ja enintään kahden vuoden maturiteettisia velkapapereita.*

Yleensä kohdassa **M** käytetään M3:sta eli nk. lavean rahan määrää. Tämä aiheuttaa kaavan käyttäjälle muutamia ongelmia.

Ensinnäkin, kuten lavean rahan määritelmä (M3) antaa meidän ymmärtää, kierrossa olevan rahan määrän ei ole mahdollista vaikuttaa hintoihin kokonaisuudessaan. Nimittäin osa rahasta on "parkkeerattu" ulos aktiivisesta taloudesta (esimerkiksi määräaikaistalletukset) eikä näin ollen voi aiheuttaa minkäänlaista painetta tuotettujen tuotteiden tai palveluiden hintoihin.

Toiseksi, kuka pitää hallussaan suurinta osaa laveasta rahasta? Johtuen siitä, miten-ja-kuinka taloudellinen järjestelmä on rakennettu, suurin osa kierrossa olevasta rahan määrästä automaattisesti "tunneloituu" jo entuudestaan rikkaille. Ja kuten tiedämme: rikkaita on aivan liian vähän, että heidän kulutuksellaan olisi mitään kokonaismerkitystä talouteen.

Kolmanneksi, kaavan muuttuja **M** tarkoittaa rahan määrää **ajankohdassa**. Kun taas muuttuja **V** tarkoittaa rahan kierron nopeutta **ajan kuluessa**. Toisin sanoen **M** * **V** tarkoittaa kahden toisiinsa vertailukelvottomien lukujen kertolaskemista. Älä anna tämän häiritä. Käytetään sitä aasinsiltana.

V tarkoittaa rahan kiertonopeutta. Rahan kiertonopeus saadaan jakamalla kansantaloudessa tiettynä ajanjaksona maksettujen maksujen kokonaissumma rahan määrällä. Toisin sanoen, ennen kuin voimme laittaa minkäänlaista lukua muuttujaan **V**, on meidän ensin tiedettävä kolmen muun muuttujan arvot. Eli ennen kuin voimme laittaa minkäänlaista lukua muuttujaan **V**, on meidän suoritettava matemaattinen laskutoimitus, joka menee näin **V** = (**P** * **T**) / **M.**

Mutta (aina se mutta) tässä kyseisessä muuttujassa (**V**) on eräs pienen pieni ongelma, joka irrottaa edellä mainitun matemaattisen laskutoimituksen (V = (P * T) / M) tuloksen todellisuudesta.

Kielitoimiston sanakirja kuvaa sanaa 'kierto' seuraavalla tavalla:

> *Pyöritys, pyörähdys; liike pituusakselin ympäri. ... jnk. radan kiertäminen. ...*

Näin ollen rahan kiertonopeus tarkoittaa rahan matkaa, joka alkaa jostain ja päätyy samaan pisteeseen takaisin (ennalta arvaamattomalla nopeudella).

Tiedämme, ettei Suomen lakien mukaan kukaan muu kuin keskuspankki ja liikepankit kykene luomaan rahaa.

Tiedämme edellisen lisäksi, kun pankille tai keskuspankille maksetaan laina takaisin, raha katoaa.

Ja tämä tässä, oi rakas lukija, on rahan matka. Pankista takaisin pankkiin. Keskuspankista takaisin keskuspankkiin. Keskuspankista pankkiin tai päin vastoin. Tätä tarkoittaa rahan kiertonopeus!

Mutta muuttujan **V** selityksessä puhutaan rahayksikön kuluttamisesta, rahan vaihtamisesta tuotteisiin ja palveluihin. Näin ollen muuttuja **V** ei ole rahan kiertonopeus, se on rahan vaihtonopeus!

Rahan kiertonopeus (pankista takaisin pankkiin) ja rahan vaihtonopeus (yksi ja sama euro vaihtaa omistajaa useammin kuin kerran) ovat kaksi eri asiaa! Ja kuten tiedämme: ennen kuin euro voidaan kuluttaa, se täytyy lainata (korolla tietenkin).

Eli rahan vaihtonopeus on täysin riippuvaista rahan kiertonopeudesta, mutta tätä pientä yksityiskohtaa ei kaavassa huomioida millään tavalla. Tämä on hyvin normaalia jokaisessa uusliberaalissa taloutta kuvaavassa mallissa: raha on eräänlainen luonnonvakio, joka vain on (vaikka todellisuudessa se ei sitä todellakaan ole).

Yksinkertaista? Ällistyttävän yksinkertaista. Eteenpäin!

P tarkoittaa yleistä hintatasoa. Ensimmäinen ongelma on itse määritelmässä: mitä ihmettä *yleinen hintataso* oikein tarkoittaa? Onneksi herra Kania viisaammat ihmiset ovat päätelleet, että *yleinen hintataso* tarkoittaa kulutustarvikkeiden hintoja. Ja tämä aiheuttaa kaavan käyttäjälle useita ongelmia.

Ensimmäiseksi olisi ratkaistava mitä kuluttajahintaindeksiä käytetään? Niitä kun nyt sattuu olemaan neljää erilaista:

> *Kuluttajahintaindekseihin kuuluu neljä indeksiä eli kuluttajahintaindeksi, elinkustannusindeksi, yhdenmukaistettu kuluttajahintaindeksi ja kiinteäveroinen yhdenmukaistettu kuluttajahintaindeksi.*

Toiseksi, miten-tai-kuinka yleinen hintataso lasketaan? Esimerkiksi eu:ssa yleistä hintatasoa seurataan yhdenmukaistetulla kuluttajaindeksillä (YKHI). YKHI:ssä lasketaan inflaatiovauhtia (eli hintojen kasvua) laskemalla useiden hintojen muutosvauhtien keskiarvo. Valitettavasti tähän keskiarvoon vaikuttaa useat eri tekijät, joilla ei suoranaisesti ole mitään tekemistä kierrossa olevan rahan määrän (**M**) kanssa. Tuotettujen palveluiden sekä tuotteiden hintoihin vaikuttaa mm. verotus (esimerkiksi ALV), spekulaatio raaka-ainepörssissä tai valuuttamarkkinoilla, korkoindeksien manipulointi ja niin edelleen. Toisin sanoen taloudessa on tuhansia muita muuttujia, jotka voivat vaikuttaa hintoihin huomattavasti suuremmalla volyymillä kuin kierrossa oleva rahan määrä.

Kolmanneksi, yleinen hintataso tarkoittaa kulutustarvikkeita esimerkiksi ruokaa, vettä, sähköä, saippuaa, vaatteita jne. eli tuotteita ja palveluita, joita kotitaloudet kuluttavat. Näin ollen jätetään täysin huomioimatta mm. finanssialan ja teollisuuden toteuttamat transaktiot, jotka ovat huomattavasti (rahallisesti) suurempia kuin kotitalouksien. Huonona esimerkkinä johdannaismarkkinoilla tikittävä yli 600 miljardin dollarin aikapommi.

Neljänneksi, yleensä yleiseen hintatasoon ei lasketa mukaan mitään sellaista asiaa, jonka "arvo" on täysin riippuvaista pankkien myöntämistä luotoista. Huonona esimerkkinä asuntovarallisuus.

Onko kaikki tähän asti selvää? Hyvä. Viimeinen muuttuja ja sitten loppukaneetti.

T tarkoittaa taloudellisen toimeliaisuuden määrä. Tämän kyseisen muuttujan pitäisi sisältää luku, johon on yhteenlaskettu tietyltä ajanjaksolta kaikki taloudelliset (esim. euromääräiset) transaktiot aina raaka-aineista valmiiseen tuotteeseen asti palveluineen, oheistoimineen päivineen. Yleensä kyseisessä muuttujassa käytetään lukuna jonkinlaista transaktioiden reaaliarvon indeksiä esimerkiksi bruttokansantuotetta. Ja taas kerran kaavan käyttäjä kohtaa muutaman ongelman.

Ensinnäkin, mitä bruttokansantuotteen laskumenetelmää käytetään? Niitä kun sattuu olemaan kolme erilaista:

> *Bruttokansantuote ... voidaan määritellä kolmella tavalla: institutionaalisten sektoreiden tai eri toimialojen bruttoarvonlisäysten summana lisättynä tuoteveroilla ja vähennettynä tuotetukipalkkioilla; kotimaisten institutionaalisten yksiköiden tavaroiden ja palveluiden loppukäytön summana (kulutus, pääoman bruttomuodostus, vienti miinus tuonti); tulojen summana (palkansaajakorvaukset, tuotanto- ja tuontiverot miinus tukipalkkiot, bruttotoimintaylijäämä ja sekatulo, brutto).*

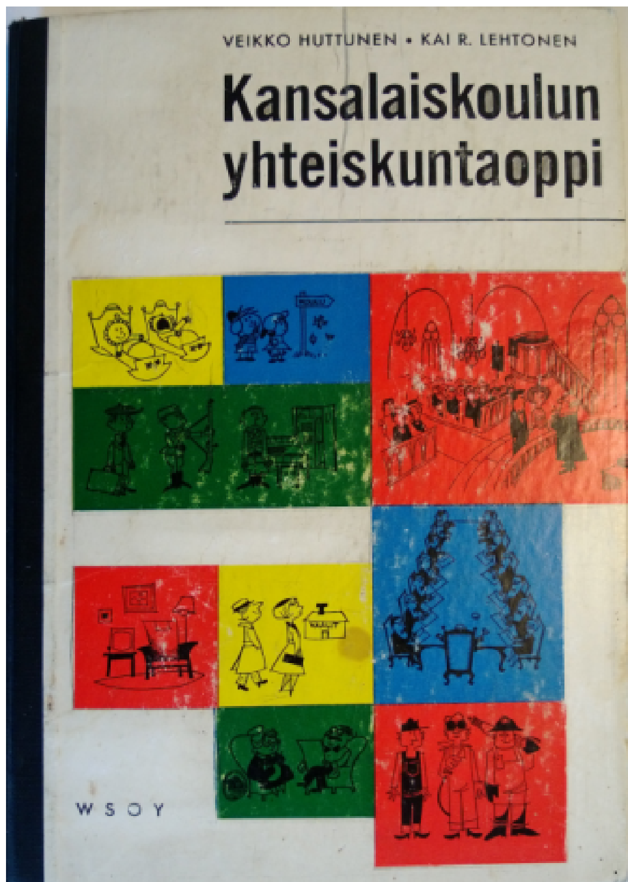
Toiseksi, mikäli muuttujaan **T** olisi mahdollista laskea jokin luku, ei siinä olisi mitään järkeä, koska yksi ja sama euro vaihtaa omistajaa useammin kuin kerran. Toisin sanoen, ennen kuin muuttujaan **T** on edes mahdollista ilmoittaa minkäänlaista lukua, on meidän ratkaistava miten siivoamme siitä pois useammin kuin kerran lasketun euron? Muussa tapauksessa yhtälön tuloksesta tulee virheellinen ja harhaanjohtava (kierrossa olevan rahan määrä vaikuttaa taloudellisen toimeliaisuuden määrään sekä kiertonopeuteen, mutta ei hintatasoon).

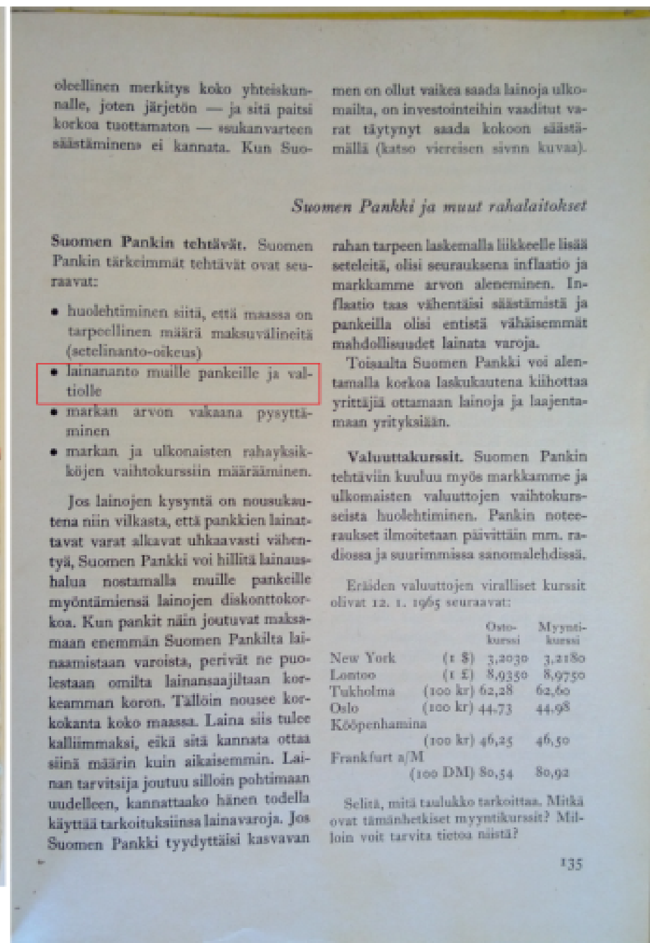
Nonnih, loppukaneetin aika.

Eiköhän jo unohdeta tämä legendaarinen esimerkki taloustieteen eeppisestä epäonnistumisesta?

Joulutervehdys

Tämä kuva on otettu kansakoulun yhteiskuntaopin kirjasta vuodelta 1965

oleellinen merkitys koko yhteiskunnalle, joten järjetön — ja sitä paitsi korkoa tuottamaton — »sukanvarteen säästäminen» ei kannata. Kun Suomen on ollut vaikea saada lainoja ulkomailta, on investointeihin vaaditut varat täytynyt saada kokoon säästämällä (katso viereisen sivun kuvaa).

Suomen Pankki ja muut rahalaitokset

Suomen Pankin tehtävät. Suomen Pankin tärkeimmät tehtävät ovat seuraavat:

- huolehtiminen siitä, että maassa on tarpeellinen määrä maksuvälineitä (setelinanto-oikeus)
- lainananto muille pankeille ja valtiolle
- markan arvon vakaana pysyttäminen
- markan ja ulkonaisten rahayksiköjen vaihtokurssiin määrääminen.

Jos lainojen kysyntä on nousukautena niin vilkasta, että pankkien lainattavat varat alkavat uhkaavasti vähentyä, Suomen Pankki voi hillitä lainaushalua nostamalla muille pankeille myöntämiensä lainojen diskonttokorkoa. Kun pankit näin joutuvat maksamaan enemmän Suomen Pankilta lainaamistaan varoista, perivät ne puolestaan omilta lainansaajiltaan korkeamman koron. Tällöin nousee korkokanta koko maassa. Laina siis tulee kalliimmaksi, eikä sitä kannata ottaa siinä määrin kuin aikaisemmin. Lainan tarvitsija joutuu silloin pohtimaan uudelleen, kannattaako hänen todella käyttää tarkoituksiinsa lainavaroja. Jos Suomen Pankki tyydyttäisi kasvavan rahan tarpeen laskemalla liikkeelle lisää seteleitä, olisi seurauksena inflaatio ja markkamme arvon aleneminen. Inflaatio taas vähentäisi säästämistä ja pankeilla olisi entistä vähäisemmät mahdollisuudet lainata varoja.

Toisaalta Suomen Pankki voi alentamalla korkoa laskukautena kiihottaa yrittäjiä ottamaan lainoja ja laajentamaan yrityksiään.

Valuuttakurssit. Suomen Pankin tehtäviin kuuluu myös markkamme ja ulkomaisten valuuttojen vaihtokursseista huolehtiminen. Pankin noteeraukset ilmoitetaan päivittäin mm. radiossa ja suurimmissa sanomalehdissä.

Eräiden valuuttojen viralliset kurssit olivat 12. 1. 1965 seuraavat:

		Ostokurssi	Myyntikurssi
New York	(1 $)	3,2030	3,2180
Lontoo	(1 £)	8,9350	8,9750
Tukholma	(100 kr)	62,28	62,60
Oslo	(100 kr)	44,73	44,98
Kööpenhamina	(100 kr)	46,25	46,50
Frankfurt a/M	(100 DM)	80,54	80,92

Selitä, mitä taulukko tarkoittaa. Mitkä ovat tämänhetkiset myyntikurssit? Milloin voit tarvita tietoa näistä?

135

Herra Kani suosittelee lukemaan oikealla olevan sivun kokonaan. Nimittäin miten-ja-kuinka sen aikaista rahajärjestelmää kuvaillaan, on ällistyttävän mielenkiintoista luettavaa.

Seuraava kuva on otettu suomen (keskus)pankin dokumentista nimeltään Suomen Pankin kotimainen luotonanto 1868-1992 kuukausitilastot (PDF)

SUOMEN PANKIN LUOTOT JULKISELLE SEKTORILLE

1963-1992, miljoonaa markkaa

		JVK:t	Lainat	Lainat Valtion Vakuus-rahastolle	Valtion vekselit	Muut	Suomen Pankin kassan vaihtor.	Yhteensä
1983	1	560	0	-	-	38	95	692
	2	666	0	-	-	34	105	805
	3	786	210	-	-	46	115	1 157
	4	709	210	-	-	26	132	1 077
	5	593	210	-	-	14	140	956
	6	618	440	-	-	8	135	1 201
	7	620	440	-	-	2	145	1 208
	8	647	440	-	-	3	156	1 246
	9	549	720	-	-	9	168	1 446
	10	465	720	-	-	4	175	1 365
	11	497	720	-	-	5	165	1 387
	12	499	1000	-	-	19	176	1 694
1984	1	457	1000	-	-	12	180	1 648
	2	400	1000	-	-	16	188	1 604
	3	583	1000	-	-	20	179	1 782
	4	467	1000	-	-	18	174	1 659
	5	415	1000	-	-	16	154	1 585
	6	371	1000	-	-	11	134	1 516
	7	383	1000	-	-	3	127	1 513
	8	336	1000	-	-	9	129	1 474
	9	283	1000	-	-	6	131	1 419
	10	227	1000	-	-	6	129	1 362
	11	215	1000	-	-	7	108	1 330
	12	138	1000	-	-	21	130	1 289
1985	1	145	1000	-	-	8	139	1 291
	2	117	1000	-	-	14	143	1 274
	3	174	1000	-	-	18	147	1 339
	4	165	790	-	-	13	147	1 115
	5	174	790	-	-	13	140	1 117
	6	174	790	-	-	6	137	1 107
	7	172	560	-	-	0	143	874
	8	161	560	-	-	0	150	870
	9	155	280	-	-	0	150	585
	10	119	280	-	-	0	149	548
	11	168	280	-	-	0	123	571
	12	131	-	-	-	14	151	296
1986	1	146	-	-	-	8	153	307
	2	77	-	-	-	4	144	225

Loppuvuodesta 1985 suomen (keskus)pankki ei enää luotottanut julkista sektoria. Syitä tähän voi vain arvailla, mutta lopputuleman taidammekin jo tietää?

Tämä kuva on EKP:n www-sivuilta ja siinä kuvataan talous- ja rahaliiton (EMU) kolmea vaihetta

Talous- ja rahaliiton kolme vaihetta

→ Vaiheet lyhyesti
→ Vaihe 1
→ Vaihe 2
→ Vaihe 3

Vaiheet lyhyesti

VAIHE 1 1.7.1990 alkaen	Pääomanliikkeet vapautetaan.
	Keskuspankkien yhteistyötä lisätään.
	Ecu (Euroopan valuuttayksikkö, euron edeltäjä) tulee vapaaseen käyttöön.
	Taloudellinen lähentyminen etenee.

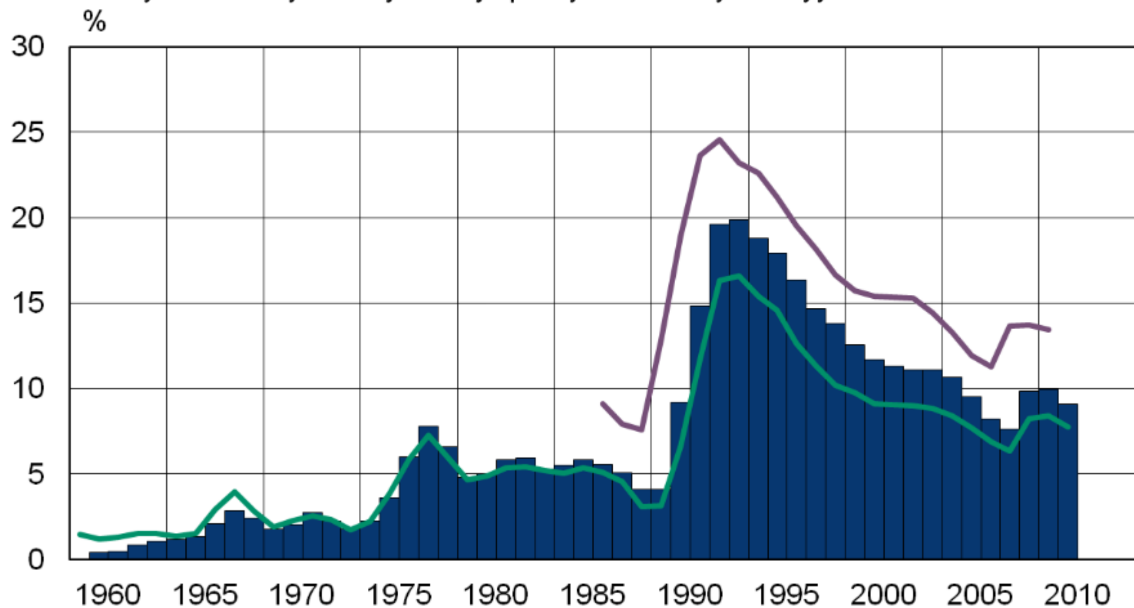
VAIHE 2 1.1.1994 alkaen	Euroopan rahapoliittinen instituutti perustetaan.
	Julkisen sektorin keskuspankkirahoitus kielletään.
	Jäsenvaltioiden rahapolitiikkaa yhdenmukaistetaan.
	Taloudellinen lähentyminen syvenee.
	Edetään kohti kansallisten keskuspankkien riippumattomuutta, jonka tulee toteutua Euroopan keskuspankkijärjestelmän perustamiseen mennessä.
	Kolmatta vaihetta valmistellaan.

VAIHE 3 1.1.1999 alkaen	Muuntokurssit kiinnitetään peruuttamattomasti.
	Euro otetaan käyttöön.
	Euroopan keskuspankkijärjestelmässä aletaan harjoittaa yhteistä rahapolitiikkaa.
	EU:n sisäinen valuuttakurssimekanismi (ERM II) otetaan käyttöön.
	Vakaus- ja kasvusopimus tulee voimaan.

Varsin yksiselitteistä, eikö totta?

Tässä kuvassa on kuvattu Suomen työttömyysaste vuosien 1960 ja 2010 välisenä aikana

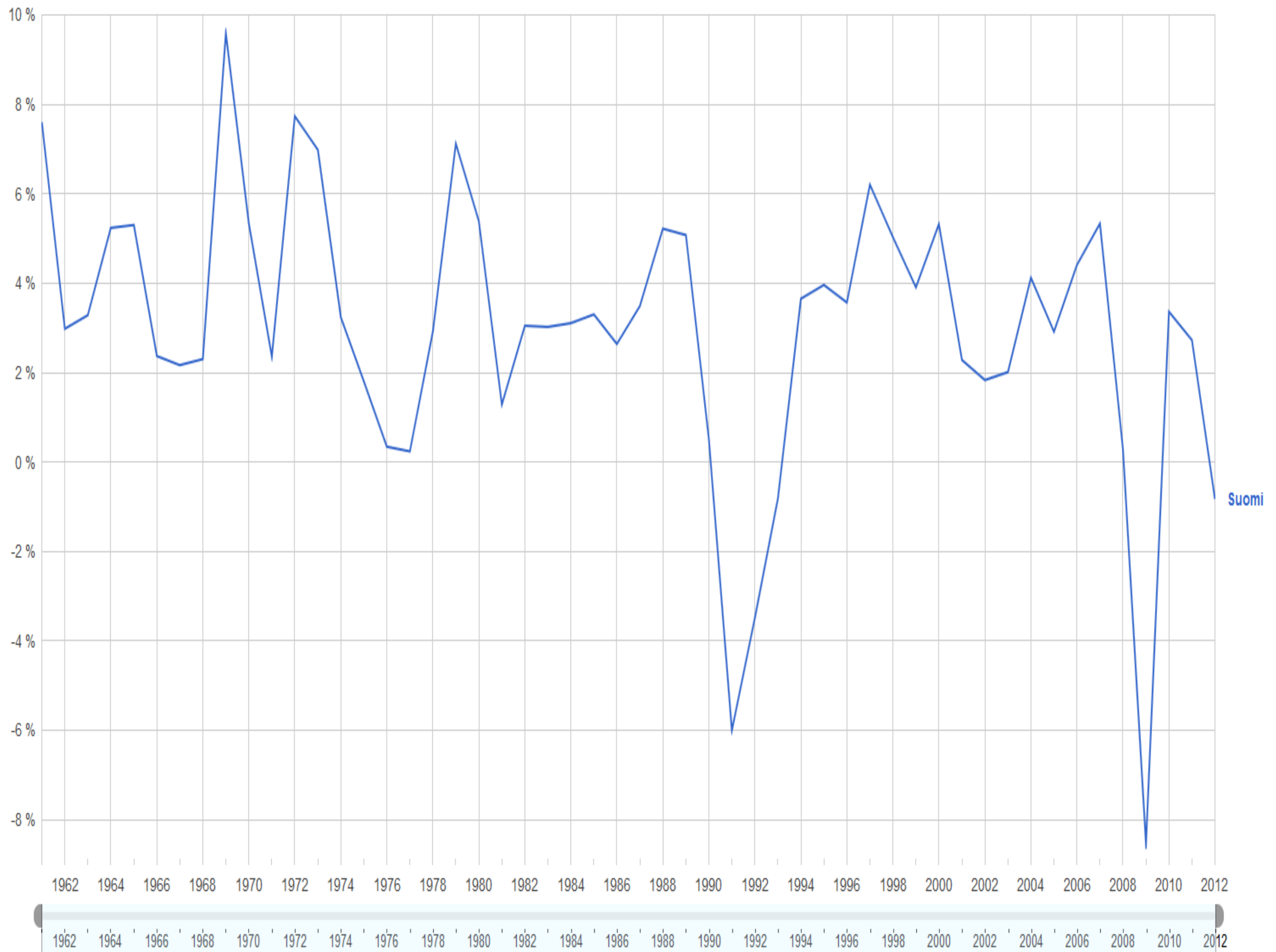

Lähteet: Tilastokeskus ja Suomen Pankin laskelmat.

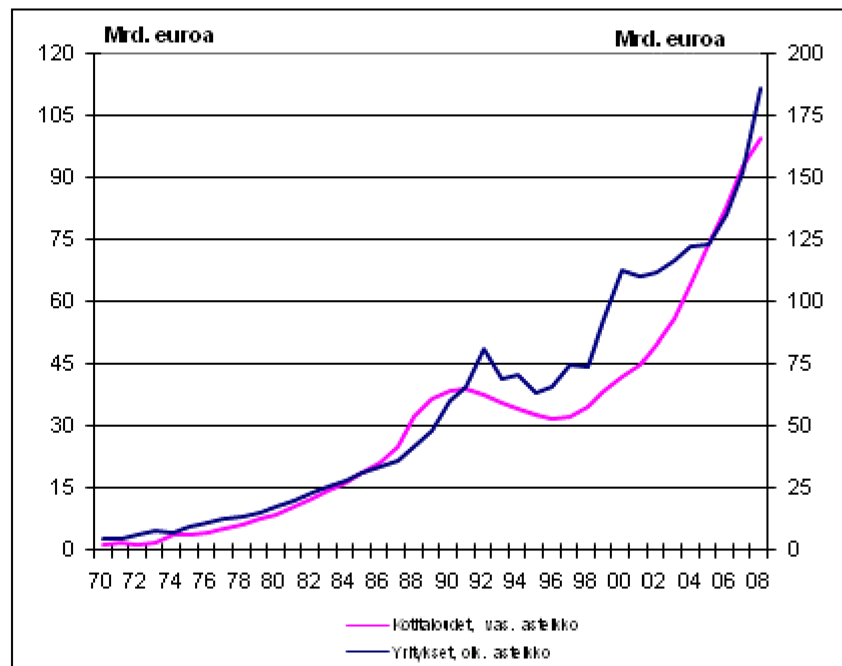
Valitettavaa on se, että 90-luvun lamassa tilastokeskusta käskettiin manipuloimaan työttömyyslukuja. Tämä käsky pätee edelleenkin tosin hienosäädetyillä ohjeilla.

Tässä kuvassa on Suomen [BKT:n kasvuprosentti] vuodesta 1962 alkaen

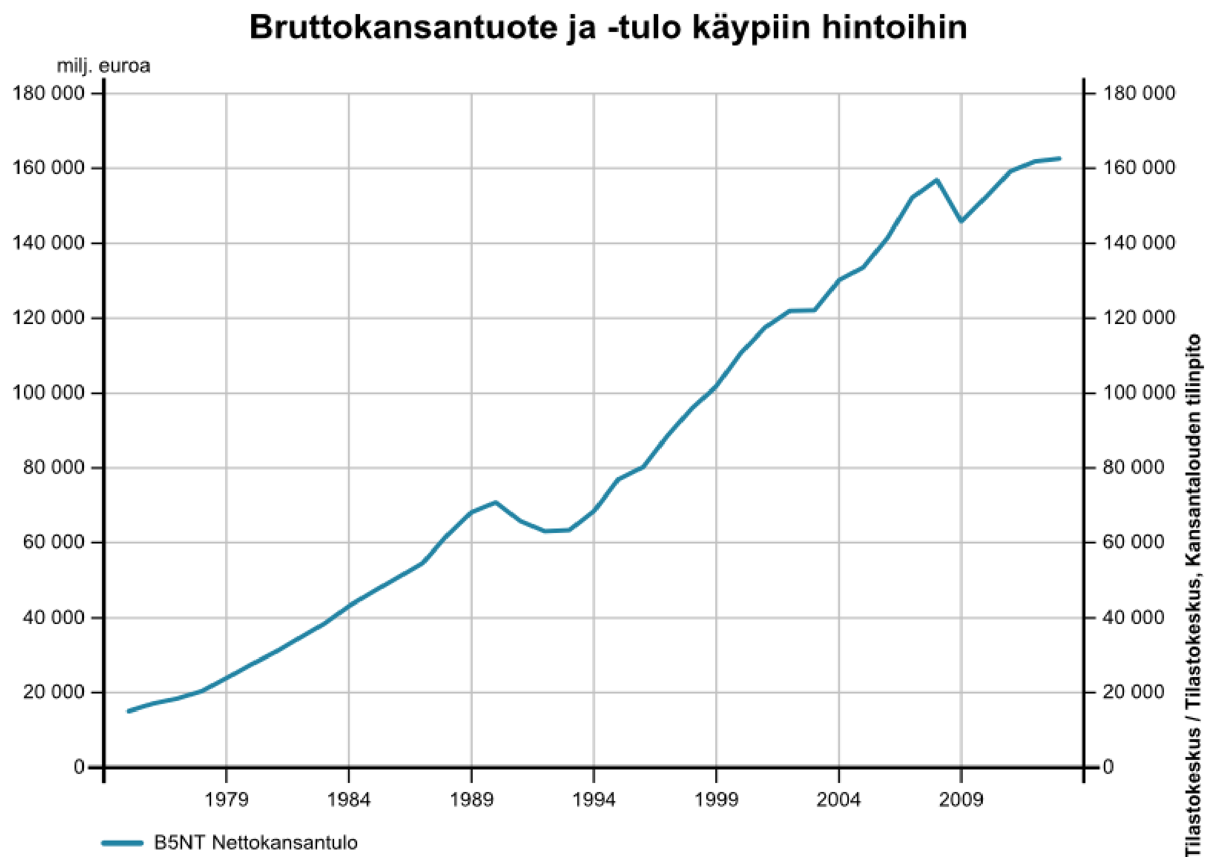

Tässä kuvassa on kotitalouksien ja yritysten lainavelkojen kehitys 1970–2008

Ja tässä kuvassa Bruttokansantuote ja -tulo käypiin hintoihin 1975-2008

Noh, mitä tekemistä em. kuvilla on keskenään? Useitakin eri asioita, mutta laitetaan tähän kolme (ehkäpä) tärkeintä:

Valtio ei tarvitse yksityisten rahoja selviytyäkseen velvoitteistaan, mutta yksityiset tarvitsevat valtion kulutusta (keskuspankki rahoittaa alijäämät) maksaakseen verot ja kerryttääkseen varallisuutta. Toisin sanoen mm. "kestävyysvaje" on valhetta ja luonnollista työttömyysastetta ei ole olemassa.

Kun taloudesta poistettiin ensisijainen rahan lähde (keskuspankkia kiellettiin rahoittamasta valtion alijäämiä) ajettiin koko talous riippuvaiseksi ainoasta jäljelle jääneestä lähteestä: pankeista. Ja tulokset ovat ällistyttävän selkeät: 90-luvun jälkeinen talouskasvu rahoitettiin yritysten ja kotitalouksien lainoilla.

Jos-tai-kun valtion talous tasapainotetaan, yksityinen sektori ajetaan konkurssiin. Julkinen ja yksityinen sektori vuorottelevat velkaantumisessa. Mutta mikäli molemmat makselevat velkojaan yhtä aikaa pois, on toisen mentävä konkurssiin. Konkurssiin menee se, jolla ei ole verotusoikeutta.

Kapteeni, miksi noin ärtynyt ilme?

Samaa mieltä. Tuo joulukuusi on todella cliché.

Hyvää Joulua ja jännittävää uutta vuotta!

Miten paljon pankki voi lainoja omaan lukuunsa myöntää?

Herra Kani sekä muutama muu uhkarohkea allekirjoittanuttakin vakaumuksellisempi nimeltä mainitsematon henkilö ryhtyivät vähän aikaa sitten "ristiretkelle", jonka tarkoituksena oli selvittää rahan syntymekanismi niin, ettei selvitys jätä enää minkäänlaista selittelyjen varaan.

Se mitä löysimme osoittautui ällistyttävän monimutkaiseksi.

Tässä kirjoituksessa on pistetty muutama mutka suoraksi ja tästä johtuen se ei ole täysin tyhjentävä vastaus rahan syntymekanismiin.

Aloitetaan!

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/48/EY (PDF)

> *4 artikla*
> *Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:*
> *(1) "luottolaitoksella" tarkoitetaan yritystä, joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja* ***myöntää luottoja omaan lukuunsa****;*

Tämä tarkoittaa sitä, että pankki (luottolaitos) **ei** lainaa yleisöltä vastaanottamiaan talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja yhtään mihinkään. Pankit eivät siis tee maturiteettitransformaatiota eli kanavoi varoja rahoitusylijäämäisiltä talousyksiköiltä rahoitusalijäämäisille. Se myöntää luottoja täysin muulla tavalla. Miten?

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/49/EY (PDF)

> *2 jakso*
> *Määritelmät*
> *3 artikla*
> *...*
> *e) "rahoitusvälineellä" tarkoitetaan mitä tahansa sopimusta, joka* ***synnyttää*** *yhdelle osapuolelle rahoitusvaroihin kuuluvan erän ja samalla toiselle osapuolelle rahoitusvelan tai oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen;*
> *...*

Mitä rahoitusvara, rahoitusvelka sekä rahoitusväline tarkoittavat? Tilastokeskuksen sivuilta löytyi varsin pätevä selitys kahteen ensimmäiseen:
Rahoitusvarat:

> *Rahoitusvarat ovat taloudellisia varoja, jotka koostuvat maksuvälineistä, rahoitussaamisista sekä sellaisista taloudellisista varoista, jotka ovat luonteeltaan saamisten kaltaisia.*

Rahoitusvelat:

> *Rahoitusvelat ovat taloudellisia velkoja, jotka luokitellaan samalla tavalla kuin rahoitusvarat. Velat ovat varojen vastinkirjauksia eli jonkun saaminen on jonkun toisen velka.*

Ja sitten vielä rahoitusväline: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2004/39/EY (PDF)

> *C osa*
> *Rahoitusvälineet*
> *1) Siirtokelpoiset arvopaperit*
> *...*

Siirtokelpoiset arvopaperit (transferable securities) voivat olla osakkeita (yhtiö, asunto-osakeyhtiö), joukkovelkakirjoja, johdannaisia tai vaikkapa kiinteistövakuudellisia velkakirjoja (arvopapereita).

Nonnih, nyt kun tämä on selvää niin otetaanpas oikein huono esimerkki: 100 000 € asuntolaina.

Asuntolainasopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä pankki luo asiakkaalle uuden tilin. Tälle tilille pankkivirkailija kirjoittaa tietokoneen näppäimistöä hyväksi käyttäen summan, joka vastaa lainattavaa rahamäärä. Tässä tapauksessa 100 000 €. Tämä summa on **rahoitusvelka**, jonka lainasopimuksen allekirjoittaja sitoutuu maksamaan pankille 100% takaisin. Summa näkyy asiakkaan uunituoreella tilillä riihikuivana käteisenä (Suom.huom. ykkösiä ja nollia tietokannassa) ja on nostettavissa sellaisenaan pois sieltä (yleensä tämä summa siirretään asunnon myyjän tilille). Samalla pankkivirkailija kirjoittaa pankin kirjanpitoon kyseisen summan **rahoitusvarallisuutena**. Toimenpiteen jälkeen pankin tase näyttää tältä (kuva varastettu Suomen Talousdemokratia - Pankkitoiminnan perusteet (PDF)):

TASE	
VASTAAVAA (VARAT)	**VASTATTAVAA (VELAT)**
Pankin omaisuus (konttorirakennukset, tietokoneet, käteiskassa, valtion velkakirjat, muu finanssivarallisuus yms.) + Muiden velat pankille (lainat, asuntolainat, tilinylitykset yms.)	Kaikki pankin velat muille (tai toisille pankeille) + Osakkeenomistajien ylijäämä (oma pääoma)

Näin pankki loi (**synnytti**) lainattavan rahasumman laillisella kirjanpitokikkailulla "tyhjästä". Toisin sanoen, raha syntyi pelkkänä tilikirjauksena, kun pankki myönsi luottoa asiakkaalle.

Käytännöllisesti katsoen jokainen asuntolainapaperi, joka pankin kanssa on allekirjoitettu, on siirtokelpoinen arvopaperi eli "rahoitusväline". Miksi? Siksi, koska pankki voi myydä asuntolainasta tehdyn velkakirjan eteenpäin esimerkiksi perintätoimistolle. Tai se (pankki) voi käyttää asuntolainasta tehtyä velkakirjaa vakuutena lainatessaan keskuspankista "keskuspankkirahaa". Ovatpa pankit menneet jopa niinkin pitkälle, että paketoivat kymmeniä tai jopa satoja kiinteistövakuudellista velkakirjaa (asuntolainasopimusta) yhden arvopaperin alle ja sitten väittivät sen olevan erittäin tuottava johdannainen (muistatko subprimen-kriisin?).

Miten paljon pankki voi lainoja omaan lukuunsa myöntää?

Melkein jokaiselle "rahoitusvälineelle" eli velkakirjalle löytyy ohje mikä sen riskiluokka on tai miten se lasketaan. Riskiluokitusta voisi kutsua eräänlaiseksi kategorisointi järjestelmäksi, joka antaa vastaukseksi prosenttiluvun. Tämä prosentti luku on riskipaino. Riskipaino on vastuuarvo. Ja vastuuarvo on: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/48/EY (PDF)

> *Standardimenetelmä*
> *78 artikla*
> *1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, omaisuuserän* ***vastuuarvo on sen tase-arvo*** *...*

Eli riskiluokka antaa riskipainon. Riskipaino antaa arvon vastuuarvolle. Ja vastuuarvo antaa tase-arvon.

Asuntolainan vakuutena käytetyn omaisuuden (talo, kiinteistö) riskipaino voi mahdollisesti olla 35% (tämä riippuu riskiluokasta). Tämä tarkoittaa sitä, että asuntolainan vastuuarvo on 35%. Näin ollen pankki saa kirjoittaa taseeseensa asuntolainan tase-arvoksi 35 000 € (eli 35% lainattavasta rahasummasta, joka edelleenkin huonon esimerkin mukaan on 100 000 €).

Seuraavaksi pankki tarkastaa minkä verran sillä on oltava omaa pääomaa riskipainotettujen saamisten (muiden lainojen, jotka on jo riskipainon mukaan vastuuarvotettu taseeseen) yhteismäärästä. EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/48/EY (PDF)

> *3 alajakso*
> *Omien varojen vähimmäistaso*
> *75 artikla*
> *...*
> *a) kaikkeen muuhun liiketoimintaan kuin kaupankäyntivarastoon ja epälikvideihin varoihin, jos ne vähennetään omista varoista direktiivin 2006/49/EY 13 artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla, liittyvän luottoriskin ja laimentumisriskin osalta* ***8 prosenttia*** *3 jakson mukaisesti lasketusta riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä;*
> *...*

Tämä tarkoittaa sitä, että mikäli tämä kyseinen 100 000 € asuntolaina olisi pankin ainoa laina, eikä muita lainoja olisi, pitäisi (pankin) oman pääoman määrä olla yli 2 800 € eli 8% asuntolainan tase-arvosta (joka oli se 35 000 €) ennen kuin se (pankki) saa kirjata kyseisen lainan kirjanpitoonsa ja luoda lainaamansa rahasumman (100 000 €) laillisella kirjanpitokikkailulla "tyhjästä".

Eli lainojen määrää hillitsee sekä hallitsee kolme eri mekanismia: pankin oman pääoman määrä, kuinka monta prosenttia omaa pääomaa on oltava suhteessa riskipainotettuihin saataviin (myönnettyihin lainoihin jotka on jo riskipainon mukaan vastuuarvotettu taseeseen) sekä vakuutena käytetyn omaisuuden riskipaino tai luottoluokitus. Näin ollen pankki voi alhaisien riskipainojen avulla "vivuttaa", eli myöntää lainoja, niin kuin oman pääoman vaatimus olisi 2% tai jopa alle (huomattavasti alhaisempi kuin direktiivi antaa olettaa). Tällä tavoin esimerkiksi 10 miljardin pääomalla on mahdollista synnyttää ~500 miljardin edestä lainoja.

Mitä tämä kaikki tarkoittaa?

> *Pankki luo lainattavan pääoman laillisella kirjanpitokikkailulla "tyhjästä".*
> *Pankki lainaa vain sen summan, joka lainasopimuksessa lukee. Mutta korkojen takia on pankkiin palautettava enemmän rahaa kuin sieltä on saatu.*
>
> *Tämä tarkoittaa sitä, että korot maksetaan omasta tai toisen lainaamasta pääomasta.*
>
> *Tämä tarkoittaa sitä, että ne jotka ovat ottaneet velkaa eilen ja tänään ovat lainan takaisinmaksamisessa täysin riippuvaisia niistä, jotka ottavat velkaa huomenna.*
>
> *Tämä tarkoittaa sitä, että pankit pyörittävät ponzia. Tarkemmin sanottuna velkapyramidiponzihuijausta.*

Ja satoja muita asioita joista juuri yhdelläkään ei ole minkäänlaisia positiivisia vaikutuksia talouteen.

Anteeksi mitä? Jaska sieltä huutelee "ettei koske Suomea". Hyvä vitsi, joka valitettavasti ei pidä paikkansa. Kyseiset direktiivit on jo implementoitu Suomen lakiin: Direktiivin 2006/48/EY täytäntöönpano Suomessa (PDF) sekä Direktiivin 2006/48/EY täytäntöönpano Suomessa (PDF). Itse asiassa tämä kyseinen järjestelmä on implementoitu ainakin EU:n lisäksi myös G20 maihin. Miten? Kaksi sanaa BASEL III.

Tosiasiassa euro onkin ulkomainen valuutta

Michael Hudson - MMT as the Austerity Alternative

> *...*
> *The euro is not a fixed exchange rate system, but it's not a sovereign currency either. It's an exceptional case, an unprecedented experiment where the currency is divorced from the individual nations themselves. The euro is effectively a foreign currency to you. All 17 governments that use the euro are not issuers of the currency, but users of the currency. They lack the powers that a sovereign issuer has. Japan, the United States, the U.K., Canada, Australia, these are sovereign issuers. The euro is not a sovereign currency. Governments that adopted the euro must borrow the currency. They must pay whatever the bond markets require. They can run out of money. And they lack the policy space of a sovereign issuer.*
> *....*

Huono Suomennos:

> *Euro ei ole kiinteän valuuttakurssin järjestelmä, mutta se ei ole valtiovaluutta. Se on poikkeustapaus, ennennäkemätön kokeilu jossa valuutta on erotettu yksittäisistä valtioista. Tosiasiassa euro onkin ulkomainen valuutta. Yksikään 17 valtiosta, jotka käyttävät euroa, ei voi liikkeellelaskea euroja, vaan ovat kyseisen valuutan käyttäjiä. Niillä ei ole vastaavaa valtaa kuten itsenäisellä valuutan liikkeellelaskijalla on. Japani, ameriikan ihmemaa, Kanada, Australia, nämä ovat itsenäisiä valuutan liikkeellelaskijoita. Euro ei siis ole valtionvaluutta. Valtion, joka on omaksunut euron, on lainattava valuuttansa. Niiden on maksettava mitä tahansa velkakirjamarkkinat vaativatkaan. Valtiolta voi loppua rahat. Ja niiltä puuttuu itsenäisen liikkeellelaskijan poliittinen liikkumavara* (suom.huom. Talouspolitiikka).
> ...

"***Tosiasiassa euro onkin ulkomainen valuutta***". Ja tämä jos mikä selittää käsittämättömän paljon asioita.

Oikeastaan jäljelle jää yksi pienen pieni kysymys: kuinka paljon meidän on säästettävä, leikattava, nostettava veroja, yksityistettävä ja niin edelleen että säilytämme etuoikeuden lainata vaihdonvälineitä yksityisiltä osakeyhtiöiltä?

Nuo lainausmerkit eivät muuten ole tuossa mitenkään vahingossa

Bank for International Settlements - Group of Governors and Heads of Supervision endorses revised liquidity standard for banks

> *...*
> *Mervyn King, Chairman of the GHOS and Governor of the Bank of England, said, "The Liquidity Coverage Ratio is a key component of the Basel III framework. The agreement reached today is a very significant achievement.* ***For the first time in regulatory history, we have a truly global minimum standard for bank liquidity****. ...*
> *...*

Huono Suomennos:

> *...*
> *Mervyn King, GHOS:n puheenjohtaja ja Englannin keskuspankin pääjohtaja, sanoi: "Maksuvalmiusvaatimus (Liquidity Coverage Ratio) on keskeinen osa Basel III -säännöstöä. Tänään saavutettu sopu on merkittävä saavutus.* ***Ensimmäistä kertaa sääntelyn historiassa, meillä on todellinen globaali minimistandardi pankkien maksuvalmiudelle****. ...*
> *...*

Tämä kyseinen standardi on implementoitu paikallisten lakien kautta vähintään EU:n ja G20-maihin.

Tämä tarkoittaa sitä, että jokaisessa em. maan taloudessa on koron mentävä aukko, joka on paikattava vientituloilla (eli ansaitsemalla vienti maassa lainattua ja kiertoon kulutettua velkaa) tai muuten maan talous romahtaa paikallisten pankkien pyörittämän velkapyramidiponzihuijauksen kaatumiseen.

Tätä järjestelmää voisi (parempaa nimeä etsiessä) kutsua velkapyramidijärjestelmäksi. Ja sen ensimmäinen ja viimeinen sääntö on: vie tavaraa, ja vie sitä niin maan hevletisti.

Valitettavasti tyhjästä luotua eksponentiaalisesti kasvavaa velkaa ei ole mahdollista maksaa maapallon rajallisilla resursseilla. Ja niinpä tällainen järjestelmä tulee väistämättä aiheuttamaan hyvinkin mielenkiintoisia lieveilmiöitä:

Koska velkapyramidijärjestelmään osallistuvan maan talous, eli pankkien pyörittämä ponzi, on tärkeämpi kuin demokratia, tulevat maan kansalaiset huomaamaan valtion muuttuvan pikkuhiljaa autoritaariseksi.

Koska velkapyramidijärjestelmään osallistuvan maan talous, eli pankkien pyörittämä ponzi, on tärkeämpi kuin elinympäristö, ajautuvat maat kirjaimellisesti raiskaamaan luonnonvaransa ja kilpailun takia myymään ne mahdollisimman halvalla.

Jokainen velkapyramidijärjestelmään osallistuva maa ajautuu keinolla millä hyvänsä edistämään mahdollisimman suuren ja tätä kautta myös halvan teollisuudenvaratyövoimareservin (eli työttömiä) syntymistä. Tämä tehdään siinä toivossa, että halpa paikallinen työvoima houkuttelisi ulkomailta investointeja, jotka mahdollistaisivat paikallisten pankkien pyörittämän ponzin ylläpidon.

Teollisuudenvaratyövoimareservi eli massiivinen määrä työttömiä luodaan hyvin yksinkertaisella tavalla: tuhoamalla kansalaisten ostovoima. Tämä toteutetaan usealla eri tavalla ja jokaisen tavan perusteena tulee olemaan "kilpailukyky sitä" tai "kilpailukyky tätä".

Kansalaisten ostovoiman tuhoaminen aiheuttaa konkurssitsunamin, joka käytännöllisesti katsoen pyyhkäisee mennessään valtion verotulot. Valtion rahoituspohjan katoaminen yhdistettynä keskuspankin kieltoon rahoittaa viranomaisia tai julkista sektoria ajaa valtion ulkoistamaan sekä yksityistämään hallinnassaan olevat luonnolliset monopolit.

Yksi tällainen luonnollinen monopoli on koulutusjärjestelmä, joka yksityistämisen seurauksena jakautuu kahteen eri luokkaan: niihin joiden oppikirjoissa on tuotesijoittelua, kaupallisia tiedotteita sekä monikansallisten yritysten propagandaa ja niihin joilla tällaista ei ole. Luokka riippuu siitä onko vanhemmilla varaa maksaa lukukausimaksuja vai ei.

Valtion rahoituspohjan romuttuminen aiheuttaa sosiaaliturvajärjestelmän alasajon. Tämä aiheuttaa mm. sen, että useiden lääkkeiden hinnat karkaavat taivaanrannan taa.

Velkapyramidijärjestelmään osallistuva maa ajautuu tavalla tai toisella murskaamaan kaiken sellaisen, joka on esteenä "taloudelliselle kasvulle" eli paikallisten pankkien pyörittämän ponzin ylläpidolle. Yksi tällainen murskattava "este" on ay-liikkeet. Ay-liikkeiden hajottaminen aiheuttaa sen, ettei talouteen jää minkäänlaista vastavoimaa monikansallisille yrityksille. Tämä mahdollistaa sen, että monikansalliset yritykset kykenevät sanelemaan tuottajahinnat.

Vuosi toisensa perään teollisuudenvaratyövoimareservi vain jatkaa kasvamistaan. Tämä tapahtuu riippumatta siitä kuinka vimmatusti valtio "liberalisoi" markkinoita. Syynä tähän on mm. olematon koulutus, rappeutuva infrastruktuuri, periytyvä köyhyys, poliittinen epävakaus ja markkinoiden oligopolisoituminen.

Luonnollisten monopolien ja markkinoiden "liberalisointi" aiheuttaa sen, että valtio ajautuu auttamattomasti monikansallisten yritysten saneluvallan alaiseksi. Mm järjestäytymisvapauteen, sopimusvapauteen sekä elinkeinovapauteen tehdään pienen pieniä muutoksia joiden ainoana tarkoituksena on monikansallisten yritysten vallan sementoiminen sekä valtionhallintoon integroituminen.

"Kilpailukyvyn" menettämisen pelossa yksikään järjestelmään osallistuva maa ei suostu nostamaan palkkoja. Suurimmalle osalle (~90%) kansalaisista tämä tarkoittaa täysin olematonta ostovoimaa, mutta järkyttävän korkeita elinkustannuksia. Ostovoiman vähyyden takia jokaisen velkapyramidijärjestelmään osallistuvan maan vientitulot hiipuvat olemattomiin.

Talouden "liberalisoinnin" myötä järjestelmään osallistuvilla mailla ei ole juuri minkäänlaisia suojatulleja subventoitua tai halpatyömaissa tuotettua tuontikrääsää vastaan. Tämä tuhoaa paikallisen tuotannon ja kasvattaa teollisuudenvaratyövoiman massaa entisestään.

Kaikilla mailla ei voi olla ylijäämää samaan aikaan. Velkapyramidijärjestelmässä tällainen on yksinkertaisesti mahdotonta:

> *jotta jollakin maalla olisi ylijäämää, toisella täytyy olla alijäämä*

Loppujen lopuksi paikallisten pankkien pyörittämä velkapyramidiponzihuijaus kaataa jokaisen järjestelmään osallistuvan talouden ja degeneroi niiden yhteiskuntajärjestelmän Neofeodaaliseksi (synonyymi Plutokratialle).

Tässä globaalissa kilpajuoksussa pohjalle ei ole voittajia. Pitkässä juoksussa kaikki häviävät. Ja näin syntyy (uus)liberalien märkä uni: globaali neofeodalismi.

Mutta älä huoli. Tämä koko homma on täysin suunniteltu. Herra Kani ei usko hetkeäkään, että Baselin pankkikomitea olisi jotenkin vahingossa kämmännyt näin eeppisesti melkein koko maailman talouden.

Herra Kanista on äärimmäisen hienoa se että Suomeen ollaan perustamassa fanipuoluetta, joka aikoo uljaasti taistella kaiken edellä (yllä) mainitun eli Neofeodalismin puolesta. Tämä puolue kantaa nimeä "Edityspuolue" (nuo lainausmerkit eivät muuten ole tuossa mitenkään vahingossa) ja sen periaatteet, visio sekä agenda on mahdollista lyhentää näinkin ytimekkäästi:
- taloudellinen asema määrää koulutuksen tason
- elinajanodote määräytyy taloudellisen aseman perusteella
- talouden avulla ihmisiä valikoivasti jalostetaan
- taloudellinen asema periytyy
- ihmisten perustarpeet (esim. vesi) alistetaan voiton tavoittelulle
- se jolla on rahaa, laatii säännöt
- se joka laatii säännöt, saa kaiken rahan
- luokkayhteiskuntaa on vahvistettava
- plutokratia on ainoa oikea yhteiskuntajärjestelmän muoto
- jotta hinnat voivat olla vapaat, on ihmisiä suljettava vankilaan
- talouden liberalisoinnin avulla markkinat palautetaan takaisin luonnolliseen tilaan: kartellien kautta monopoleihin
- valtion väkivaltamonopolilla on suojeltava (monikansallisten) yritysten monopoleja
- arbeit macht frei

Ja niin edespäin.

Joten ei muuta kuin kannattajakorttia allekirjoittamaan. Tässä on todellakin tulevaisuuden puolue!

Kysymyksesi on johdatteleva.
En vastaa siihen.

Difficult for euro to survive without eurobonds: Stiglitz

> *"Unless some framework like European bonds are promoted, it's going to be very difficult for the troubled eurozone countries to be able to meet their financial requirements."*

Huono Suomennos:

> *"Mikäli jonkinlaisia puitteita, kuten euvostoliiton velkakirjoja ei edistetä, tulee euvostoliitossa olemaan todella vaikeaa täyttää taloudellisia vaatimuksia."*

Tämän sanoi siis Herra Stiglitz.

Esitetäänpäs pari kysymystä.

Onko euvostoliiton velkakirjoilla hankittu raha velkaa? Kyllä.
Mikä onkaan tämän hetkisen kriisin aiheuttaja? Velka.
Voidaanko velkaantumisesta johtuvaa ongelmaa korjata velalla? Ei.
Mikä sitten on euvostoliiton velkakirjojen tarkoitus? Konsolidoida euvostoliittoon kuuluvien maiden talouspolitiikka sekä antaa pankeille uusi leikkikalu.
Eli euvostoliiton velkakirjojen tarkoituksena ei ole korjata mitään? Kysymyksesi on johdatteleva. En vastaa siihen.

Kapteeni, onko tuo facepalm vai sattuuko sinuun? Ja kuka on tuo kaveri jolla on hassu hattu?

Yksi sana

[The Political Economy of Artificial Constraints on Government Money]

> *Consider the statements by the UK leadership that the UK has "run out of money." Does anyone think that the UK financial leaders believe that statement? If Germany declared war on the UK tomorrow would the UK surrender because it had "run out of money" and could not "afford" to increase expenditures to defend the nation? The point is that nations, when faced with the need to make enormous, emergency expenditures, rediscover through necessity the knowledge of how monetary operations actually work even if they previously were captured by economic dogmas that asserted the opposite.*

Huono Suomennos:

> *Mietitäänpä UK:n johtajien lausuntoa siitä, että "rahat ovat loppu". Luuleeko kukaan, että UK:n rahoitusjärjestelmän johtajat uskovat tätä? Mikäli Saksa julistaisi huomenna sodan UK:lle, antautuisiko UK koska sen "rahat ovat loppu" tai "ei meillä ole varaa" lisätä puolustusmenoja? Pointti onkin siinä, että kun kansakunta kohtaa tarpeen toteuttaa valtavat hätäkulut, se tarpeen kautta uudelleen löytää tiedon miten-ja-kuinka rahaoperaatiot todella toimivat, vaikka taloudelliset opinkappaleet olisivat aikaisemmin vanginneet ne ja väittänyt täysin päinvastaista.*

Mitä tämä tarkoittaa?

Tämä tarkoittaa sitä, että Suomen puolustusvoimien alasajolla on tarkoitus (NATO).

Tämä tarkoittaa sitä, että kuntauudistuksella on tarkoitus (kerätä ihmiset kehäkolmosen sisäpuolelle).

Tämä tarkoittaa sitä, että viimeaikaiset veronkorotukset turhia.

Tämä tarkoittaa sitä, että Suomen velkaantuminen ulkomaisille "sijoittajille" on täysin turhaa!

Tämä tarkoittaa sitä, että tällä hetkellä toteutettavat säästö- sekä leikkaustoimenpiteet ovat vain-ja-ainoastaan tietynlaista politiikkaa.

Etkö usko? [Laki Suomen Pankista 27.3.1998/214]

> *6 §*
> *Julkisen rahoituksen kielto*
> ***Suomen Pankki ei saa antaa luottoa Euroopan unionin toimielimille tai laitoksille, Euroopan unionin jäsenvaltiolle, sen alueelliselle, paikalliselle tai muulle viranomaiselle taikka muulle julkisyhteisölle.***

Poistetaanpas tuolta yksi sana:

Suomen Pankki saa antaa luottoa …

Herran-vtun-pieksut!

No joo. Olet oikeassa. Käytännössä tämä ei korjaa kuin yhden ainoan asian: uusliberaalien päätyökalu, rahan niukkuus, lopettaisi toimimasta. Eli muutos antaisi meille **vain** aikaa korjata rahajärjestelmäämme ilman jatkuvaa painetta yhteiskuntajärjestelmämme degeneroitumisesta Neofeodaaliseksi (koska juuri tätä uusliberaalit ovat toteuttamassa rahan niukkuudella kiristämällä).

Loppu